

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1727/92

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(1. juli 1992)

(94/C 340/01)

Om: Den fjerde BRITE-/ EURAM konference i Sevilla

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der er sendt engelsksprogede foldere om den fjerde BRITE-/ EURAM konference til nederlandsksprogede EF-informationskontorer?

Hvorfor var der (ifølge ovennævnte folder) kun simultantolkning på engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk? Hvorfor var der ikke tolkning på de andre officielle EF-sprog?

Hvorfor fandt møderne i arbejdsgrupperne kun sted på engelsk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(30. juli 1993)

Af praktiske grunde og som følge af tidsfristerne er programmet for BRITE-/ EURAM-informationsdagene og -konferencerne kun blevet offentliggjort på engelsk.

I Sevilla var de store mødesale udstyret med maksimalt fire tolkekabiner, hvilken kun gjorde det muligt at tale på de fem sprog, det ærede medlem anfører, med simultantolkning til fire sprog. Det var her umuligt at installere yderligere tolkekabiner.

Mødesalene for de enkelte arbejdsgrupper var ikke udstyret med tolkningsfaciliteter.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2896/92

af Marc Galle (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1992)

(94/C 340/02)

Om: Opgivelse af ordningen med ligeberettigede sprog ved oprettelsen af nye EF-organer

I EF overvejer man at oprette et Europæisk Lægemiddel-agentur, som bl.a. skal varetage kontrollen med og evalueringen af lægemidler i EF.

Efter hvad der forlyder, tænker man alvorligt på at gå bort fra ordningen med ni ligeberettigede sprog. Dette ville betyde en krænkelse af det i EF-traktaterne fastsatte princip om sprogenes ligeberettigelse. For nederlandsk, som tales af over 20 mio. EF-borgere, ville det betyde et stort tilbageskridt.

Hvad er Kommissionens holdning til, at man opgiver ordningen med ligeberettigede sprog ved oprettelsen af dette nye EF-agentur?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(29. september 1993)

I henhold til den forordning, som Rådet vedtog den 22. juli 1993 ⁽¹⁾, er ordningen for agenturet identisk med ordningen

for Fællesskabets institutioner som fastlagt ved forordningen af 15. april 1958 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 214 af 24. 8. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. 17 af 6. 10. 1958.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3357/92

af Diego Santos López (ARC)

til Kommissionen

(25. januar 1993)

(94/C 340/03)

Om: Det Europæiske År for Ældre og for Solidaritet mellem Generationerne

EF har erklæret 1993 for Det Europæiske År for Ældre og for Solidaritet mellem Generationerne.

Som led i det europæiske år er der planlagt en række aktioner, som alle har til formål at sætte fokus på de ældres nuværende problemer, på baggrund af følgerne af den betydelige forøgelse af de ældres andel i befolkningen for arbejdsmarkedet, med hensyn til social sikring, sociale udgifter i almindelighed osv. Formålet er ligeledes, at de ældre skal deltage i opbygningen af Europa.

EF overvejer aktioner koordineret med medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder, og der er forudset en udgift for EF-budgettet på 6,9 mio. ecu.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken form for aktioner der er iværksat på en koordineret måde i Spanien?

Hvilke af disse aktioner er gennemført med de regionale eller lokale myndigheder i Andalusien?

Hvor store EF-tilskud er der afsat til sådanne aktioner i Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(28. oktober 1993)

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 24. juni 1992 er der blevet nedsat et nationalt koordineringsudvalg i Spanien. Det omfatter 52 medlemmer, herunder 25 repræsentanter for de centrale myndigheder, de selvstændige regioner, herunder for Andalusien, samt for byrådene. Der er blevet opstillet et definitivt program for aktioner, der gennemføres koordineret i Spanien, og som omfatter 821 begivenheder. Siden er der organiseret eller planlagt mere end 1.000 begivenheder i Spanien for at markere Det

Europæiske År for Ældre og for Solidaritet mellem Generationerne (1993).

Der bevilges fællesskabsfinansiering til de mest interessante projekter efter disses egen værdi. Der er ikke planlagt nogen fordeling efter medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-286/93

af Isidoro Sánchez García (ARE)

til Kommissionen

(24. februar 1993)

(94/C 340/04)

Om: Vindmølleparken på Fuerteventura (De Kanariske Øer)

Vindmølleparken på Jandia-næsset (Fuerteventura), der dækker et område på 100 ha og ligger ved kanten af en særlig beskyttelseszone for fugle (ZEPA) på 11 928 ha, er et projekt af almen interesse, som modtager EF-støtte via VALOREN-programmet og har til formål at sikre øens beboere en stabil og billig forsyning med drikkevand. Projektet er blevet udsat for en uberettiget kritik på grund af dets beliggenhed.

Er Kommissionen klar over den økonomiske og sociale situation, der ligger bag denne kritik, og hvilke foranstaltninger agter den i bekræftende fald at træffe med henblik på at muliggøre en videreførelse af projektet i overensstemmelse med de tekniske og miljømæssige behov på regionalt, nationalt og europæisk plan, sådan som vandforsyningskonsortiet på Fuerteventura tidligere har foreslået det over for de relevante forvaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Bruce Millan

(23. juli 1993)

Kommissionen er opmærksom på den økonomiske og sociale situation i det område, det ærede medlem henviser til, og på betydningen og interessen af vindmølleparken i Jandia, som er blevet samfinansieret som led i VALOREN-programmet.

Kommissionen er i kontakt med de kompetente myndigheder for at belyse denne sag, navnlig set i forhold til direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle og 85/337/EØF ⁽²⁾ om indvirkningen på miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-366/93

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(3. marts 1993)

(94/C 340/05)

Om: Forordningen om virksomhedssammenslutninger og udtalelser fra arbejdstagerne

Hvorledes sikrer Task-Force for »Kontrol med Virksomhedssammenslutninger«, at anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne gøres opmærksomme på deres ret til at afgive udtalelser i henhold til artikel 18, stk. 4, i forordningen om virksomhedssammenslutninger?

I hvor stor en del af virksomhedssammenslutningerne har arbejdstagerrepræsentanterne gjort brug af denne ret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(12. juli 1993)

Kommissionen foretager sig intet særligt over for de tillidsmænd i fusionerende virksomheder, som ifølge artikel 18, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser har ret til at blive hørt som led i den undersøgelsesprocedure, som indledes i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra c). Kommissionens oplysningspligt fremgår af artikel 4, stk. 3, hvori det pålægges Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* at offentliggøre de væsentlige oplysninger om de fusioner, som er anmeldt, og som den derfor undersøger for påvirkning af konkurrencen.

Tillidsmændene har fremført deres synspunkt over for Kommissionen i forbindelse med to procedurer af i alt ti, der var indledt i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), men de har ikke anmodet om at afgive udtalelse under den formelle høring, der afholdes i henhold til artikel 18.

(¹) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-166/93

af Anne André-Léonard (ELDR)

til Kommissionen

(17. februar 1993)

(94/C 340/06)

Om: Computerspil

Noget tyder på, at overdreven brug af computerspil kan være meget sundhedsskadeligt for børn. Den britiske

industri- og handelsminister har besluttet at undersøge den indflydelse, disse spil kan have på brugernes sundhed.

Kan Kommissionen oplyse,

1. Om den allerede har iværksat en undersøgelse heraf? Om den i benægtende fald agter at gøre det?
2. Om disse spil, der først og fremmest fremstilles i Asien og USA, opfylder bestemmelserne i direktivet om sikkerhedskrav til legetøj?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-167/93

af Raymonde Dury (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1993)

(94/C 340/07)

Om: Faren forbundet med computerspil

Ifølge dagbladet *La Libre Belgique* af 11. januar 1993 har adskillige børn i Storbritannien i forbindelse med brug af computerspil fået krampeanfald og har måttet indlægges på hospital. En ung mand skal endog være afgået ved døden. Der er ingen advarsler knyttet til brugen af disse spil.

En del af de pågældende børn led af epilepsi, mens andre simpelthen var lysoverfølsomme, en lidelse, der rammer 1 % af befolkningen.

Disse spil har i de seneste år bredt sig med stormskridt. De to japanske producenter, som næsten har monopol på disse spil, har tilsammen en omsætning på halvdelen af den samlede omsætning inden for legetøjssektoren.

Den britiske industri- og handelsminister har besluttet at lade gennemføre en undersøgelse. Har Kommissionen i betragtning af, at alle unge europæiske borgere er direkte eller potentielt berørt, til hensigt at undersøge den fare, der er forbundet med disse computerspil og derpå træffe passende foranstaltninger? Hvis der træffes foranstaltninger i ét EF-land, agter Kommissionen da efter en undersøgelse at udvide dem til at omfatte hele Fællesskabet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-453/93

af Marc Galle (PSE)

til Kommissionen

(11. marts 1993)

(94/C 340/08)

Om: Videospil og dødsfald blandt børn

I forskellige medlemsstater har der for nylig kunnet konstateres epileptiske anfald med dødelig udgang blandt børn. De epileptiske anfald skal efter sigende hænge direkte sammen med hyppig leg med videospil.

Det er på høje tid, at der foretages undersøgelser af denne sammenhæng. Mener Kommissionen ikke, at den af hensyn til forbrugerbeskyttelsen bør gennemføre sådanne undersøgelser?

Eftersom mange, for ikke at sige alle medlemsstater må påregne at blive stillet over for dette beklagelige fænomen, synes dette at være en passende opgave for Fællesskabet, og den falder tillige ind under subsidiaritetsprincippet.

Hvilke beskyttelsesforanstaltninger vil Kommissionen træffe, såfremt der påvises en årsagsmæssig sammenhæng mellem sådanne dødsfald og videospil?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
på skriftlig forespørgsel E-166/93, E-167/93
og E-453/93
(13. juli 1993)**

Kommissionen er meget opmærksom på de spørgsmål, det ærede medlem stiller om de mulige risici i forbindelse med langvarig brug af visse videospil, og som direkte vedrører de spillendes børns sikkerhed og sundhed.

Indtil dato har ingen medlemsstat forelagt Kommissionen dette problem inden for rammerne af de eksisterende juridiske procedurer eller redskaber. Kommissionen har dog anmodet Frankrig og Det Forenede Kongerige, som har meddelt, at de vil gennemføre undersøgelser på dette område, om så hurtigt som muligt at meddele den alle disponible oplysninger om:

- alle tekniske, videnskabelige og andre aspekter i forbindelse med den risiko, der knytter sig til brugen af videospil
- de eventuelt berørte produkter, især hvis det drejer sig om transportable apparater og/eller apparater, der kan tilsluttes en monitor eller et fjernsynsapparat, deres tekniske specifikationer (strømstyrke, osv.)
- eventuelle aktioner, der planlægges, eller foranstaltninger, der træffes af disse to medlemsstater.

Fællesskabets eksisterende lovgivning med relevans for videospil skal søges i et af følgende direktiver, alt efter om det drejer sig om transportable spil og/eller spil med tilslutning til en monitor eller et tv-apparat og alt efter udstyrets tekniske specifikationer:

- direktiv 73/23/EØF af 26. marts 1973 om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁽¹⁾
- direktiv 88/378/EØF af 16. juli 1988 om sikkerhedskrav til legetøj ⁽²⁾
- direktiv 89/336/EØF af 23. maj 1989 om elektromagnetisk kompatibilitet ⁽³⁾.

Medlemsstaterne skal således træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at de videospil, der markedsføres og anvendes, opfylder kravene om sikkerhed og beskyttelse i

henhold til disse direktiver i den udstrækning, de er relevante i det konkrete tilfælde.

Endvidere vil Kommissionen gerne minde om, at for så vidt angår arbejdstageres brug af skærmterminaler, der også i sjældne tilfælde for personer, der er særlig lysfølsomme, kan medføre uheldige virkninger for sundheden, har Rådet på forslag af Kommissionen vedtaget direktiv 90/270/EØF ⁽⁴⁾ om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973.

⁽²⁾ EFT nr. L 187 af 26. 7. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-719/93

af Yves Verwaerde (PPE)
til Kommissionen
(14. april 1993)
(94/C 340/09)

Om: Økonomisk støtte fra EF's budget til en række sammenslutninger

Det fremgår af den fortegnelse, som Kommissionens Generalsekretariat har fremlagt over den støtte, der i 1991 er blevet udbetalt til en række sammenslutninger, at der til tre sammenslutninger over EF-budgettet er blevet bevilget beløb, som ligger langt over gennemsnittet:

- 250 000 ecu til European Human Rights Foundation (London) over konto 30-30
- 200 000 ecu til European Migrant's Forum (London) over konto 30-30
- 100 000 ecu til International Press Club (Bruxelles) over konto 30-90.

Vil Kommissionen på baggrund heraf gøre nærmere rede for, hvad begrundelsen for disse bevillinger har været?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(13. december 1993)**

Det ærede medlem henvises til det svar, der blev givet på en identisk forespørgsel nr. 2648/92 ⁽¹⁾ sidste år.

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 19. 5. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-997/93

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen

(3. maj 1993)

(94/C 340/10)

Om: Seminarer inden for rammerne af socialfondspolitikken

I Grækenland er der konstateret en lodret stigning i antallet af seminarer og andre former for kortvarige uddannelses- og oplysningstilbud specielt inden for rammerne af socialfondspolitikken. Kan Kommissionen give en analyse af dens hidtidige aktiviteter på dette felt samt en vurdering af resultaterne set i forhold til de opstillede mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(5. juli 1993)

Den voldsomme stigning i antallet af kortvarige uddannelsesordninger er hovedsageligt et udtryk for udviklingen af efter- og videreuddannelse til forbedring af den ansattes produktivitet i den private sektor og for bekæmpelse af langtidsarbejdsløsheden. Efter- og videreuddannelsessystemerne i Grækenland er ikke, som de tekniske og erhvervsfaglige uddannelser, en del af det formelle uddannelsessystem. Inden for de seneste år er behovet for udvikling af efter- og videreuddannelsestilbud vokset hovedsageligt på grund af de voksende teknologiske fremskridt og stigningen i strukturarbejdsløsheden.

Den hurtige vækst i erhvervsuddannelsestilbud både på nationalt og regionalt plan, hvortil også ESF i høj grad har bidraget, afspejler, til trods for de strukturelle svagheder, et reelt og uopsætteligt behov for udvikling af efter- og videreuddannelse i Grækenland.

For perioden 1994—1999 agter Kommissionen i samarbejde med de græske myndigheder at prioritere udviklingen af en mere alsidig politik vedrørende efter- og videreuddannelse. Dette vil indebære en identifikation af behovene på arbejdsmarkedet både på regionalt plan og på sektorplan og en forbedring af erhvervsuddannelsesstrukturerne, herunder organisering og administration, infrastruktur, materiel, uddannelse af undervisere, læseplaner og attester.

Desuden har man i de seneste år kunnet konstatere, at flere og flere virksomheder kræver, at nyansatte skal have færdigheder inden for informationsteknologi. Man har for nylig på forsøgsbasis indført undervisning heri på et mindre antal skoler i det almindelige skolesystem, og dette vil gradvis blive udvidet med økonomisk støtte fra strukturfondene. I mellemtiden forsøger lokale myndigheder og ikke-statslige organisationer at udfylde tomrummet og

tilbyde kortvarige grundkurser i edb hovedsageligt for unge arbejdsløse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1040/93

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Kommissionen

(4. maj 1993)

(94/C 340/11)

Om: Anerkendelse af den tyske studentereksamen i Spanien

Spaniere, der er bosiddende i Tyskland, skal efter beståelse af den tyske studentereksamen bestå en spansk tillægseksamen for at få anerkendt deres kvalifikationer i Spanien.

Kan Kommissionen gøre rede for, hvorfor den tyske studentereksamen ikke anerkendes i Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Raniero Vanni d'Archirafi

(12. april 1994)

Anerkendelse af et eksamensbevis med henblik på fortsat uddannelse henhører i princippet under medlemsstaternes beføjelser og ikke EF-instanser. Det skal anføres, at ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, anerkendes den tyske studentereksamen (Abitur) i Spanien som svarende til COU (Curso de Orientación Universitaria). For at få adgang til universiteter og andre højere læreanstalter skal alle ansøgere, hvad enten de har spansk indfødsret eller ej, bestå en adgangseksamen, PAU (Prueba de Acceso a la Universidad). Ifølge de modtagne oplysninger stilles der ingen yderligere krav til spaniere med Abitur.

Med hensyn til anerkendelse af retten til at optage eller udøve et lovreguleret erhverv i forbindelse med et eksamensbevis af denne art skal der henvises til artikel 9 i Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ (der træder i kraft den 18. juni 1994). I denne bestemmelse står der, at

»når der i værtslandet for at optage eller udøve et lovreguleret erhverv kun stilles krav om besiddelse af et uddannelsesbevis, der attesterer general uddannelse på primært eller sekundært uddannelsesniveau, kan den kompetente myndighed ikke under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, såfremt ansøgeren er indehaver af et uddannelsesbevis på tilsvarende niveau udstedt i en anden medlemsstat«.

Når indvandrerer derimod agter at anvende sin grad i forbindelse med et ikke lovreguleret erhverv (benyttelse af uddannelses titlen giver kun økonomiske fordele), og værtslandet kræver, at der indhentes godkendelse, for at graden kan benyttes, skal der henvises til Domstolens dom af 31. marts 1993 i sag C-19/92 Dieter Kraus og delstaten Baden-Württemberg ⁽²⁾. Det fremgår af dommen, at en medlemsstat af EF-statsborgere kan kræve (men selvfølgelig kun, hvis det ifølge dens love også kræves af landets egne statsborgere), at de underkaster sig denne godkendelsesprocedure. Denne skal imidlertid »alene have til formål at sikre kontrol med, at... graden... er retmæssigt tildelt, at proceduren ikke er for vanskelig, og at der ikke kræves et urimeligt gebyr herfor, at ethvert afslag på godkendelse kan indbringes for domstolene, at den pågældende får kendskab til begrundelsen for afslaget, og at de sanktioner, som er fastsat, såfremt godkendelsesproceduren ikke overholdes, står i rimeligt forhold til forseelsens grovhed«. Dommen er ganske vist afsagt i forbindelse med en akademisk grad, som er erhvervet på grundlag af et universitetsstudium, der går videre end en kandidatuddannelse, men den synes uden videre at kunne overføres på andre grader og uddannelses-titler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1066/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(6. maj 1993)

(94/C 340/12)

Om: Modernisering af infrastrukturen i Achaia's amt

Achaia's amt står i dag over for alvorlige problemer med hensyn til modernisering og udvikling af infrastrukturen inden for industri, håndværk og landbrug. Ligeledes står det over for en modernisering af havnen i Patras og dele af vej- og jernbanenettet, der ikke alene skal opfylde behovene i Achaia, men tillige mere generelt på Peloponnes og i den vestlige del af Grækenland. Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter de græske myndigheder indtil dato har forelagt den med henblik på en løsning af føromtalt problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(7. december 1993)

Kommissionen kan oplyse, at Fællesskabet inden for rammerne af det integrerede Middelhavsprogram (1986—1992) og det operationelle program (1989—1993) for den vestlige del af Grækenland samt efter anmodning fra de græske myndigheder har samfinansieret en hel række foranstaltninger til forbedring og modernisering af infrastrukturen i Achaia's amt i de af det ærede medlem omtalte sektorer. Kommissionen sender de pågældende

programmer til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

For øvrigt vil Kommissionen opmærksomt undersøge ethvert forslag til forbedring af situationen i Achaia's amt inden for rammerne af den nye regionale udviklingsplan, der for nylig blev fremlagt af de græske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1126/93

af Gerd Müller (PPE)

til Kommissionen

(29. april 1993)

(94/C 340/13)

Om: Ensartet anvendelse af direktiv 88/599/EØF ⁽¹⁾, forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽²⁾ og (EØF) nr. 3821/85 ⁽³⁾

Overholdelse af EF's bestemmelser på det sociale område, bl.a. køre- og hviletider for førere af køretøjer, kontrolleres og straffes ved overtrædelse i forskellig grad på grundlag af store forskelle i de enkelte landes forvaltningspraksis.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at fjerne disse (konkurrencefordrejende) forskelle?

Hvor intensivt kontrollerer Kommissionen overholdelsen af den nationale minimumskontrol?

Hvor hyppigt har Kommissionen formået en medlemsstat eller endda indgivet klage ved De Europæiske Fællesskabers Domstol over, at ovennævnte direktiv ikke i tilstrækkelig grad er blevet overholdt?

⁽¹⁾ EFT nr. L 325 af 29. 11. 1988, s. 55.

⁽²⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(17. september 1993)

Kommissionen er klar over, at de nationale myndigheders bestræbelser for at sikre overholdelsen af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport er begrænsede og uensartede. For at afhjælpe denne situation planlægger Kommissionen som et første skridt at foretage en teknisk modernisering af fællesskabsbestemmelserne, hvilket indirekte kan bidrage til en mere ensartet og strengere anvendelse af disse i medlemsstaterne.

Den 22. december 1992 ⁽¹⁾ besluttede Kommissionen desuden i forbindelse med handlingsplanen for udveksling mellem medlemsstaternes forvaltninger af nationale embedsmænd, der har til opgave at gennemføre de EF-forskrifter, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det

indre marked (KAROLUS-programmet), at prioritere dette område i forbindelse med udvekslingerne i 1993. Dette vil føre til mere ensartede og mere effektive kontrolprocedurer.

For så vidt angår den nationale minimumskontrol, råder Kommissionen kun over ufuldstændige oplysninger om de forskellige situationer i medlemsstaterne, og i denne henseende har Kommissionen endnu ikke indbragt nogen klage for Domstolen.

(¹) EFT nr. L 8 af 14. 1. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1177/93

af Barry Desmond (PSE)

til Kommissionen

(13. maj 1993)

(94/C 340/14)

Om: Forbud mod tobaksreklamer

Det Økonomiske og Sociale Udvalg har udtalt, at tobaksindustrien efter dets opfattelse bør indrømmes tid til at forberede foranstaltninger til gennemførelse af en frivillig reklamebegrænsning. Kan Kommissionen bekræfte, at direktivets ikrafttrædelse rent faktisk er blevet udsat indtil den 1. januar 1994?

Går Kommissionen stadig ind for et fuldstændigt forbud mod tobaksreklamer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(23. juli 1993)

Kommissionen har nøje overvejet Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslaget til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer. Forslaget, som Europa-Parlamentet allerede har udtalt sig om efter førstebehandlingen, er stadig under behandling i Rådet.

Efter at have overvejet situationen, navnlig med hensyn til anvendelsen af subsidiaritetsprincippet, har Kommissionen besluttet at bevare sit forslag og håber, at Rådet snart vil nå frem til en fælles holdning herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1220/93

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen

(18. maj 1993)

(94/C 340/15)

Om: Oprindelige folk og Fællesskabets menneskerettighedspolitik

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter der modtager støtte fra dets budgetkonto vedrørende menneskerettigheder i udviklingslande (B7-5053), som direkte kommer de oprindelige folk til gode?

Hvilke planer har den med hensyn til at støtte oprindelige folks menneskerettigheder under og efter FN's År for Oprindelige Folk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(25. oktober 1993)

Kommissionen skal underrette det ærede medlem om, at der er finansieret projekter til direkte fordel for de oprindelige befolkninger i udviklingslandene, bl.a. i Latinamerika, af midlerne fra budgetpost B7-5078, B7-5040 og B7-5041.

Hvad specielt angår budgetpost B7-5053 (om støtte til foranstaltninger til fordel for menneskerettighederne og demokratiet i udviklingslandene), er der ikke modtaget nogen anmodninger herom.

Kommissionen lægger megen vægt på bedre at forstå, hvad der rører sig i de indfødte befolkningsgrupper; den lytter til deres problemer, når den deltager i møder med deres repræsentanter og ved at organisere direkte kontakt med de pågældende tjenester. Den er i denne forbindelse indstillet på ikke at spare nogen anstrengelse for at fremme overholdelsen af deres rettigheder ved at bidrage til konkrete foranstaltninger, der gennemføres på internationalt, regionalt, nationalt eller lokalt plan.

Kommissionen er derfor rede til med interesse at undersøge alle anmodninger om finansiering, som den får forelagt af de NGO'er, der arbejder til fordel for de indfødte samfund i udviklingslandene, med henblik på at fremme overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle, uden skellen mellem race, køn, sprog og religion.

Med hensyn til anden halvdel af forespørgslen skal Kommissionen henvise til svaret på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1221/93 (¹).

(¹) EFT nr. C 332 af 28. 11. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1265/93

af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)

til Kommissionen

(19. maj 1993)

(94/C 340/16)

Om: Uddannelsesinstitutioner

Vil Kommissionen oplyse, hvordan man har anvendt de 140 000 ecu, der var opført under budgetpost A-3268 »Andre uddannelsesinstitutioner« på 1992-budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(3. maj 1994)

Budgetkonto A-3268 tager sigte på godtgørelse af visse udgifter til skoleundervisning for de af de EF-ansattes børn, der af behørigt dokumenterede tvingende pædagogiske grunde ikke kan optages eller fortsætte deres skolegang på en Europaskole, eller som på grund af forældrenes tjenestested ikke har geografisk mulighed for at gå på en Europaskole.

Der kan betales et bidrag, når de undervisningsudgifter, forældrene skal afholde, efter fradrag af det vedtægtsmæssige uddannelsesstillæg overstiger 20% af forældrenes månedlige indkomst.

Bidraget bevilges efter indgivelse af ansøgning ved udgangen af det skoleår, der søges godtgørelse for.

Ansøgningerne behandles individuelt af et paritært tvær-institutionelt udvalg, der mødes en gang om året.

Bidragene fastsættes på grundlag af udgifterne (efter fradrag af uddannelsesstillæg), forældreindtægt, antallet af ansøgninger og bevillingerne til formålet på det pågældende års budget.

For regnskabsåret 1992 indkom der 50 ansøgninger, omhandlende 58 børn mellem otte og 19 år. 47 af disse ansøgninger blev imødekommet, to af dem dog kun delvis, mens tre blev afvist.

I de tilfælde, der blev imødekommet, beløb forældrenes årlige udgifter (efter fradrag af uddannelsesstillæg) sig til gennemsnitlig 311 674 bfr., med et minimum på 80 461 bfr. og et maksimum på 513 004 bfr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1268/93

af Maxime Verhagen (PPE)

til Kommissionen

(19. maj 1993)

(94/C 340/17)

Om: Kommissionens bidrag til løsning af Gibraltar-spørgsmålet

Hvordan agter Kommissionen at bidrage til løsning af uenighederne mellem Spanien og Det Forenede Kongerige om Gibraltar-spørgsmålet med henblik på at sikre gennemførelsen af det indre marked for så vidt angår den frie bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(26. april 1994)

Kommissionen er rede til at yde bistand på de områder, hvor Fællesskabet har kompetence.

Den er aktiv på en række områder, som f.eks. opløsningen pr. 1. januar 1994 af pensionsfonden på Gibraltar, i hvilken anledning den har taget kontakt med de britiske og spanske myndigheder.

Hvad angår det forslag til en konvention om passage af Fællesskabets ydre grænser, som har været blokeret siden juli 1991 på grund af Gibraltar-spørgsmålet, har Kommissionen i artikel 30 i forslaget til den afgørelse, hvorved konventionen gives en form, der er forenelig med bestemmelserne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union⁽¹⁾, begrænset sig til, når det gælder geografisk gyldighed, blot at foreslå »p.m.« For som det er anført i begrundelsen til forslaget, »mener Kommissionen ikke, at den bør tage stilling til dette aspekt«. En løsning kan kun findes gennem de bilaterale forhandlinger, der har været i gang siden 1991⁽²⁾. Kommissionen mener, at denne holdning er bedst egnet til at sikre, at forhandlingerne kan fortsætte på en afbalanceret måde, hvilket er absolut nødvendigt for, at der snarest kan opnås et resultat, som er acceptabelt for begge parter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 11 af 15. 1. 1994.⁽²⁾ Dok. KOM(93) 684 endelig. udg.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1438/93**

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(9. juni 1993)

(94/C 340/18)

Om: Bygning af nye vejforbindelser

Vil Kommissionen på baggrund af den uforsvarlige forøgelse af antallet af projekter med anlæggelse af veje og motorveje med det resultat, at den allerede uudholdelige

trafikbelastning forøges drastisk, sørge for, at der træffes foranstaltninger med henblik på, at planlægningen af anlæggelsen af de nye vejforbindelser for fremtiden kun gennemføres undtagelsesvis og efter en omhyggelig undersøgelse af de miljømæssige følger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(6. april 1994)

Behovet for at sikre bæredygtig mobilitet i Fællesskabet har ført til udarbejdelsen af Kommissionens hvidbog om den fælles transportpolitik's fremtidige udvikling. Dette dokument danner grundlaget for et alsidigt syn på flersidig transport, og det behandler planlægning og anlæggelse af veje, idet der samtidig tages hensyn til deres integration i miljøet og deres påvirkning af det på længere sigt. Kommissionen arbejder intensivt med disse spørgsmål med bistand fra arbejdsgrupper, undersøgelser osv.

Det er næppe nødvendigt at nævne, at Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet sikrer, at omfattende vejprojekter underkastes en miljøvurdering, og at den berørte befolkning høres.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 27. 6. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1447/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(9. juni 1993)
(94/C 340/19)

Om: Ansættelse på grundlag af uddannelse

Vil Kommissionen på baggrund af, at 1993, er blevet udnævnt til »Det Europæiske År for Ældre og Solidaritet mellem Generationerne«, revidere sin politik med forskelsbehandling på grund af alder i forbindelse med deltagelse i udvælgelsesprøver, så folk for fremtiden kan sikres ansættelse på grundlag af uddannelse og de kvalifikationer, der kræves i de stillinger, der annonceres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(4. februar 1994)

Kommissionen henviser det ærede parlamentsmedlem til sit svar på spørgsmål E-394/92 ⁽¹⁾ fremsat af Madron Richard Seligman.

⁽¹⁾ EFT nr. C 296 af 24. 10. 1994, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1417/93

af Winifred Ewing (ARE)
til Kommissionen
(9. juni 1993)
(94/C 340/20)

Om: Renserier

Forbuddet i Montreal-aftalen mod brugen af visse opløsningsmidler i renseribranchen efter den 31. december 1993 vil få alvorlige følger for små renserier, eftersom det vil blive nødvendigt for dem at erstatte deres nuværende udstyr med nye maskiner, som kan fungere med alternative opløsningsmidler. Disse nye maskiner koster ca. 20 000 £ pr. stk., og mange små virksomheder vil være tvunget til at lukke, hvis de ikke har råd til denne investering.

Findes der efter Kommissionens opfattelse noget enten finansielt eller juridisk middel, hvorigennem der kan ydes bistand til disse virksomheders omstilling?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1464/93

af Anita Pollack (PSE)
til Kommissionen
(9. juni 1993)
(94/C 340/21)

Om: Stop for brugen af CFC 113

Hvilke planer har Kommissionen for at hjælpe de små renserier, så de kan klare omkostningerne ved at udstyre deres forretninger med nyt maskineri, der kan tåle de opløsningsmidler, der skal erstatte de gamle?

Er Kommissionen klar over, at der alene i Det Forenede Kongerige er 1 700 små renserier, som i øjeblikket bruger CFC 113, hvis anvendelse skal ophøre i år, og at det nye

maskineri koster mellem 15 000 £ og 20 000 £ — en ødelæggende udgift for små forretninger i tilbagegang?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
på skriftlig forespørgsel E-1417/93 og E-1464/93
(29. september 1993)

Kommissionen er klar over de problemer, som nogle renserier kan have med at opfylde bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3952/92 med hensyn til fjernelse af CFC 113 inden udgangen af 1993.

Rådet har truffet beslutningen om at fremskynde gennemførelsen af Montreal-aftalen med et år for de farligste CFC-gasser på grundlag af alarmerende videnskabelige beviser vedrørende den fortsatte nedbrydning af ozonlaget. Parlamentet krævede, at CFC 113 skulle være taget ud af brug inden 31. december 1993, hvilket er et år tidligere.

Fællesskabet yder ikke direkte støtte som kompensation til renserier, som må udskifte noget af deres udstyr for at opfylde fællesskabslovgivningen. Kommissionens regler for tilladelse af statsstøtte, der har til formål at støtte virksomheders investeringer i miljøbeskyttelsesforanstaltninger, er dog mere fleksible end bestemmelserne for andre former for investeringsstøtte.

I overensstemmelse med principperne for miljøstøtte ⁽¹⁾ kan investeringer, der har til formål at beskytte miljøet, herunder ozonlaget, under visse omstændigheder modtage støtte på 15 %, uanset hvor virksomheden er beliggende og uanset dens størrelse.

Endvidere kan der i henhold til Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte for små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾ tildeles større støttebeløb til små og mellemstore virksomheder i regioner, der modtager støtte.

Det er imidlertid op til medlemsstaterne at afgøre, om de vil anvende disse bestemmelser. Et nyt udkast til fællesskabsrammer for statsstøtte til miljøinvesteringer drøftes ligeledes i Kommissionen i øjeblikket. Disse rammer vil især omfatte investeringer, der er nødvendige for at opfylde fællesskabslovgivningen.

⁽¹⁾ Meddelelse til medlemsstaterne — Bilag til skrivelse 80(87) D/3795 af 23. 3. 1987.

⁽²⁾ EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, punkt 4.2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1486/93

af Christos Papoutsis (PSE)

til Kommissionen

(14. juni 1993)

(94/C 340/22)

Om: En lav produktionskvote for virginia-tobak

Hvordan har Kommissionen tænkt sig at afhjælpe de små græske tobaksavlere indtægtstab, og mere generelt de økonomiske og sociale konsekvenser af den lave produktionskvote for virginia-tobak på 30 000 tons i stedet for de 60 000 tons, som var gennemsnittet for de sidste tre års produktion i Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(21. december 1993)

De statistikker, Kommissionen råder over, og som naturligvis stammer fra Grækenland, viser, at den årlige gennemsnitsproduktion af virginia-tobak i Grækenland udgjorde følgende mængder:

- i perioden 1989—1990—1991: 25 000 tons
- i perioden 1990—1991—1992: 45 000 tons.

Rådet har besluttet at fastsætte tobakskvoterne under hensyntagen til den første periode snarere end den anden.

På denne måde har der kunnet ses bort fra 1992, som på grund af den forestående reform i sektoren blev betragtet som et år med spekulativ produktion.

Produktionen af virginia-tobak i Grækenland i 1992 var på næsten 70 000 tons sammenlignet med 40 000 tons i 1991 og en maksimal garantimængde for 1991 på 17 000 tons.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at fastsættelse af kvoten for virginia-tobak for 1993 på 30 000 tons tager hensyn til de historiske data vedrørende produktionen af denne sort i den pågældende medlemsstat.

Som følge af de sociale og politiske konsekvenser af overproduktionen af virginia-tobak har Kommissionen imidlertid foreslået Rådet at træffe ekstraordinære foranstaltninger for Grækenland (økonomisk kompensation, omstilling, omfordeling af kvoter osv.). Disse foranstaltninger er nu ved at blive gennemført, idet de tilsvarende forordninger allerede er vedtaget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1537/93

af Isidoro Sánchez García (ARE)

til Kommissionen

(16. juni 1993)

(94/C 340/23)

Om: EF-handlingsplanen for turisme

Hvilke projekter har Spanien foreslået inden for rammerne af EF-handlingsplanen for turisme for året 1993 og fremover som fastlagt i Rådets afgørelse af 13. juli 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(29. september 1993)

Kommissionen har offentliggjort en række indkaldelser af bud og indkaldelser af forslag i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ med henblik på gennemførelse af de forskellige prioriteter fastsat i EF-handlingsplanen for turisme (Rådets afgørelse 92/421/EØF) ⁽²⁾.

Kommissionen vil sende en general rapport om disse indkaldelser af bud og indkaldelser af forslag, blandt andet til det forvaltningsudvalg, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 i Rådets afgørelse 92/421/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. C 128 af 8. 5. 1993, s. 7.⁽²⁾ EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1661/93**

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen

(28. juni 1993)

(94/C 340/24)

Om: Projekter i Irland, der støttes økonomisk via »det finansielle samhörighedsinstrument«

Kan Kommissionen opregne de projekter i Irland, der vil modtage økonomisk støtte fra det finansielle samhörighedsinstrument i 1993 — samt de beløb, som hvert af disse projekter vil blive tildelt?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(19. april 1994)

I forlængelse af sit svar af 26. juli 1993 ⁽¹⁾ fremsender Kommissionen en opstilling med de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 280 af 18. 10. 1993, s. 66.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1826/93**

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen

(13. juli 1993)

(94/C 340/25)

Om: Salg af hjemmelavede produkter på torvemarkeder

Hvilken rolle spiller direktivet om levnedsmiddelhygiejne i forbindelse med hjemmelavede produkter (æg, hjemmelavet syltetøj, hjemmebagt brød og kager, grønsager og frugt), der sælges på torvemarkeder i hele EF?

I Irland er der fremsat utallige klager over, at de irske myndigheder begrænser salget af sådanne produkter under henvisning til Fællesskabets hygiejnedirektiv. Er dette ikke et tilfælde, hvor EF burde anvende subsidiaritetsprincippet og afstå fra at opstille love for torvemarkeder, der har eksisteret tilfredsstillende i århundreder, uden at der har været behov for EF-lovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(22. oktober 1993)

Levnedsmiddelhygiejnedirektivet som blev vedtaget af Rådet den 14. juni 1973 vedrører hygiejnestandarder for levnedsmidler igennem alle stadier af tilberedning, behandling, fremstilling, emballering, oplagring, transport, distribution, manipulering og salg eller udlevering til forbrugeren. Direktivet træder i kraft den 14. december 1995. Selv om det gælder for torvemarkeder, omfatter direktivet med henblik på at imødekomme det ærede medlems bekymringer ret lempelige ordninger for sådanne markeder, som det kan ses af kapitel III i bilaget, som vedrører markedsboder og indeholder bestemmelser om, at levnedsmiddellokaler inspiceres med et interval, der står i relation til risikoen (artikel 8.2).

Efter Kommissionens mening er der ingen grund til at indskrænke salg af de nævnte produkter, forudsat at de normale hygiejneregler i direktivet følges. Dog skal Kom-

missionen i henhold til EF-regler udarbejde sundhedskrav, der skal gælde for salg af æg (bilag II, kapitel 2, første afsnit, i direktiv 92/118/EØF ⁽¹⁾).

Kommissionen vil i sit forslag tage hensyn til konklusionerne af rapporten fra det veterinærvidenskabelige udvalg under de overvejelser, der vedrører oplagringsbetingelser for friske høns og æg til konsum. Der vil blive taget hensyn til sundhedskrav lige såvel som til sædvanlig praksis i salgssystemerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1677/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen

(28. juni 1993)

(94/C 340/26)

Om: Det europæiske ungdomstræf (3. til 6. juli 1993)

I juli 1993 afholdes der i Bruxelles et europæisk ungdomstræf.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at det fastsatte budget andrager 21 899 840 bfr.?
2. Hvordan kan Kommissionen i bekræftende fald forsvare en sådan udgift til en aktivitet, der i fem dage samler 200 unge?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1705/93

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(28. juni 1993)

(94/C 340/27)

Om: Budget for udvekslingsprogram for unge

På budgetkonto B3-1011 er der opført bevillinger til YES-programmet.

Kommissionen bedes oplyse, om der er medtaget lignende udvekslingsprogrammer på andre budgetkonti? Kommissionen bedes endvidere oplyse, hvilke projekter der modtager støtte herfra?

Kan Kommissionen meddele, hvorledes den begrundes en udgift på 500 000 ecu til et fire-dages møde for 200 unge i EF?

Kan Kommissionen meddele, hvem der deltager i dette projekt, og hvorledes udvælgelsen har fundet sted?

Kan Kommissionen forelægge et detaljeret program for denne udveksling?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1952/93

af Karel Dillen (NI)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 340/28)

Om: Støtte til det europæiske ungdomsmøde (European Youth Event)

Det forlyder, at Kommissionen i anledning af det europæiske ungdomsmøde har fastlagt et budget på ikke mindre end 21 899 840 bfr. til et møde, hvortil der ventes knap 200 deltagere.

Mener Kommissionen ikke, at der her er tale om et uacceptabelt spild af penge, navnlig i en tid, hvor mange familier i samtlige europæiske lande rammes hårdt af den økonomiske tilbagegang?

Mener Kommissionen ikke, at der omsider bør sættes en stopper for sådanne initiativer, hvis nytte i alt fald er tvivlsom og hvis omkostningsniveau er absolut uacceptabelt?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Ruberti på skriftlig forespørgsel E-1677/93, E-1705/93 og E-1952/93

(30. september 1993)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-624/93 af Marck i spørgetiden på Europa-Parlamentets session i juni 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-432 (juni 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1987/93

af Kenneth Stewart (PSE)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 340/29)

Om: Merseysides klassificering som mål nr. 1-område

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Den forventede tidsplan for Parlamentets udtalelse og Rådets efterfølgende afgørelse.

2. Enkeltheder om de ændringsforslag til Kommissionens forordningsforslag, der er stillet af Regionaludvalget, og som skal behandles af Parlamentet.

Kommissionsmedlemmet vil forstå interessen for, at Merseyside kan opnå status som mål nr. 1-område pr. 1. januar 1994, forudsat at Rådet godkender forslagene efter sommerferien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1988/93

af Kenneth Stewart (PSE)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 340/30)

Om: Merseysides klassificering som mål nr. 1-område

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Det centrale spørgsmål er tidsplanen for Rådets afgørelse om Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet er inddraget i sagen, selv om jeg ikke har fuldt kendskab til de proceduremæssige enkeltheder.
2. Er Europa-Parlament inddraget i forslagene via samrådsproceduren? Findes der en tidsplan, som har været offentliggjort i Regionaludvalget eller andetsteds?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

på skriftlig forespørgsel E-1987/93 og E-1988/93

(24. november 1993)

Da det hastede med at foretage revisionen af strukturfondsforordningerne med henblik på forberedelsen af den nye programmeringsperiode 1994—1999, enedes formændene for Parlamentet, Rådet og Kommissionen på et møde den 21. april 1993 om en procedure og en tidsplan, der skulle gøre det muligt at udstede de nye forordninger og lade dem træde i kraft inden den 1. august 1993. Rådet udstedte rent faktisk de seks forordninger den 20. juli 1993 ⁽¹⁾.

Endelig noterer Kommissionen sig med tilfredshed, at Rådet har optaget regionen Merseyside på listen over regioner, der er støtteberettigede under mål nr. 1 for perioden 1994—1999, således som den havde foreslået den 24. februar 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2057/93

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 340/31)

Om: Italienske forsikringsselskabers retsstridige praksis

1. Er det Kommissionen bekendt, at Wolf-Rainer Heinemann, D-6451 Ronneburg 2 den 29. september 1991 var involveret i et uheld med et italiensk køretøj i en kø før Brennerpasset i Italien, og at hans bil blev totalskadet på grund af italienerens uagtsomhed?
2. Er det Kommissionen bekendt, at den pågældende bilists retshjælpsforsikring på grund af det manglende samarbejde med den tyske ansvarsforsikring har reageret på en sådan måde, at køretøjet et år efter ulykken stadig står på stedet på grund af bureaukratiske problemer?
3. Er Kommissionen parat til at dække de omkostninger, den tyske statsborger Wolf-Rainer Heinemann har pådraget sig, fordi Kommissionen har forsømt sin pligt til at pålægge den italienske stat og de italienske forsikringsselskaber at anvende de europæiske retsfor skrifter på behørig vis?
4. Hvorledes agter Kommissionen fremover at afhjælpe denne retlige usikkerhed, der går ud over de europæiske borgere?
5. Er der andre medlemsstater, hvor de europæiske retsfor skrifter vedrørende retligt ansvar og samarbejde med borgere, der er involveret i uheld, ikke håndhæves på tilfredsstillende vis? Hvilke medlemsstater er der i givet fald tale om, og hvad agter Kommissionen at gøre i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(22. marts 1994)

1. Kommissionen kender intet til den pågældende episode.
2. Kommissionen er ikke bekendt med, at der har været problemer med samarbejdet mellem den lovpligtige ansvarsforsikring og retshjælpsforsikringen.
- 3., 4. & 5. Som det ærede medlem skildrer ulykken, kunne Kommissionen fristes til at tro, at der er tale om forholdet mellem to private forsikringsselskaber. Kommissionen ligger ikke inde med henvisninger om, at en medlemsstat ikke skulle have efterkommet fællesskabsretten på dette felt. Det pågældende tilfælde er i så fald det første af sin art, som kommer til Kommissionens kendskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2260/93af **Mary Banotti (PPE)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 340/32)

Om: Mangelfuld gennemførelse af EF-direktiver i Irland

Kommissionen bedes forelægge en liste over de gældende EF-direktiver, som ikke er blevet gennemført i national lov af den irske regering.

Hvilke rettigheder har irske borgere, som eventuelt forfordes, som følge af den mangelfulde gennemførelse af EF-ret i national ret? Findes der en klageprocedure, eller skal borgerne indklage det pågældende land, Irland, for Domstolen, hvilket er en bekostelig sag, idet det normalt tager omkring 18 måneder, før Domstolen tager stilling til en sag?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2264/93af **John McCartin (PPE)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 340/33)

Om: Omsætningen af EF-direktiver til irsk lov

Kan Kommissionen opstille en komplet liste over alle gældende EF-direktiver, som den irske regering endnu ikke har omsat til irsk lov, og kan Kommissionen oplyse, hvilke muligheder borgere i Irland, som stilles ugunstigt, fordi den irske regering ikke har omsat EF-direktiverne til irsk lov, har for at få kompensation?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel E-2260/93 og E-2264/93
(10. december 1993)

Det ærede medlem henvises for så vidt angår den liste over gældende EF-direktiver, som den irske regering endnu ikke har gennemført i national ret, til tiende årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten⁽¹⁾, særlig bilag 4 (status over gennemførelsen af direktiverne).

Ifølge Domstolens retspraksis er det i øvrigt de nationale domstole, der inden for deres kompetence skal gennemføre EF-rettens bestemmelser, sikre, at dens regler får fuld virkning, og beskytte privatpersoners individuelle rettigheder⁽²⁾. Domstolen slutter deraf, at de nationale domstole kan behandle en sag om ansvar uden for kontraktforhold anlagt mod en medlemsstat af en privatperson, der finder, at han har lidt skade som følge af, at den pågældende medlemsstat ikke har gennemført et EF-direktiv i national ret, når der ifølge dette direktiv tillægges privatpersoner rettigheder, indholdet af disse rettigheder kan identificeres på grundlag af direktivets bestemmelser, og der består en årsagsforbindelse mellem overtrædelsen af den forpligtelse,

der påhviler medlemsstaten og den skade, som den pågældende har lidt⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.⁽²⁾ Sag 106/77, Simmenthal, Saml. 1978, s. 629.⁽³⁾ Sag C-213/89, Factortame, Saml. 1990, I-2433.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2277/93**af **Rolf Linkohr (PSE)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 340/34)

Om: Radioaktiv stråling i Det Forenede Kongerige

I henhold til artikel 37 i Euratom-traktaten skal hver medlemsstat forsyne Kommissionen med oplysninger vedrørende bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form:

- kan Kommissionen bekræfte oplysningerne fra BNFL (British Nuclear Fuels Limited) om, at den radioaktive dosis, som arbejderne i BNFL er udsat for, i 1992 har været på 2,1 mSv og dermed ligger inden for rammerne af den naturlige radioaktivitet i Det Forenede Kongerige (2,2 mSv om året)?
- kan Kommissionen endvidere bekræfte, at beboerne i Det Forenede Kongerige i gennemsnit er udsat for mindre end en dosis på 0,001 mSv om året?
- kan Kommissionen give oplysninger om den radioaktive stråling i årene forinden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(8. november 1993)

Euratom-traktatens artikel 37 bestemmer, at medlemsstaterne skal forsyne Kommissionen med oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild. Når Kommissionen har fået disse oplysninger, afgiver den, før pågældende anlæg sættes i drift, udtalelse om, hvorvidt »iværksættelsen af denne plan kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller lufrum«. Der skal altså ikke ifølge denne artikel gives sådanne oplysninger om strålingsdoser, som det ærede medlem anmoder om. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, eller strålingstilsyn, der er godkendt af disse, foretager faktisk egentlige målinger af strålingsdoser (eller skøn, hvis doserne er for lave til at kunne måles) i overensstemmelse med de grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ifølge BNFL's årlige rapport fra 1992 om sundhed og sikkerhed var helkropsbestrålingen ganske rigtigt på 2,1 millisievert (mSv) det pågældende år, og i årene 1986—1991 var de tilsvarende værdier på henholdsvis 4,6, 3,9, 3,5, 2,9, 3,1 og 2,0 mSv. Disse målinger er foretaget af godkendte

strålingstilsyn, og som det ærede medlem nævner, svarer den senest målte værdi næsten til den gennemsnitlige årlige bestråling på 2,2 mSv fra naturlig radioaktivitet i Det Forenede Kongerige.

Det seneste skøn over den gennemsnitlige årlige bestråling fra radioaktivt spildevand i Det Forenede Kongerige er på den anden side kun på 0,004 mSv for 1991. Dette er udtryk for en gradvis reduktion af bestrålingen, der nåede et maksimum på 0,002 mSv i midten af 70'erne, da udledninger fra Sellafield var på deres højeste.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2299/93

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 340/35)

Om: Slutdeponeringsstedet for atomart affald »Schacht Konrad« i Tyskland

1. Hvis »Schacht Konrad« godkendes som nationalt slutdeponeringssted for atomart affald, er Forbundsrepublikken Tyskland da forpligtet til at modtage atomart affald fra andre EF-medlemsstater til deponering dér?

2. Hvilket retsgrundlag vil en sådan forpligtelse i givet fald være baseret på (lovgivningen om det indre marked, Euratom-traktaten)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(22. november 1993)

Det spørgsmål, det ærede medlem rejser, falder ind under Rådets direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind og ud af Fællesskabet ⁽¹⁾. Medlemsstaterne skal senest den 1. januar 1994 sætte de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten kan i henhold til dette direktiv afslå at give tilladelse til en bestemt overførsel af radioaktivt affald fra en anden medlemsstat. Afslaget, der skal begrundes, skal meddeles oprindelsesmedlemsstaten senest to måneder efter at bestemmelsesmedlemsstaten har modtaget anmodningen fra indehaveren af det radioaktive affald. Efter anmodning fra myndighederne i

bestemmelseslandet kan denne frist på to måneder dog forlænges med en måned.

⁽¹⁾ EFT nr. L 35 af 12. 2. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2336/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 340/36)

Om: Oprettelsen af et europæisk medieråd

Et stort antal arbejdstagere inden for presse, radio og tv har givet udtryk for, at det er absolut nødvendigt, at der oprettes et uafhængigt europæisk medieråd, idet de understreger, at dette råd skal have til opgave at overvåge de europæiske medier, at sikre fuldstændig transparens ved virksomheds-sammenlægninger og i givet fald nedlægge forbud mod virksomhedskoncentrationer eller udarbejde forslag vedrørende foranstaltninger til modvirkning af koncentration.

Ovennævnte råd skal endvidre fremsætte forslag om lov-reformer inden for mediesektoren.

Har Kommissionen truffet — eller i det mindste overvejet — foranstaltninger med henblik på oprettelsen af et sådan uafhængigt medieråd i Europa, og i givet fald hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(2. december 1993)

I grønbogen »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked. Vurdering af behovet for et EF-initiativ« ⁽¹⁾ behandler Kommissionen spørgsmålet om en eventuel oprettelse af et europæisk medieråd. Den omtaler en løsning, der går ud på at foreslå oprettelsen af et uafhængigt udvalg, som skal behandle spørgsmål vedrørende medie-koncentration.

Kommissionen vil tage stilling til, hvorvidt det er nødvendigt at foreslå foranstaltninger vedrørende mediekoncentration, bl.a. oprettelse af et medieråd, når den igangværende høring af de involverede parter er afsluttet, og når Parlamentet har afgivet sin udtalelse om grønbogen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 480 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2394/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/37)

Om: Amnesty Internationals forslag om at sende en FN-observatør til Tyskland

Det stigende antal racistiske overfald i Tyskland, som med stor sandsynlighed bl.a. har ført til en tysk kvindes og hendes barns død den 19. juni 1993, har fået Amnesty International til at henvende sig til FN. Amnesty International opfordrer FN til at sende en observatør til Tyskland. Hvordan har Kommissionen tænkt sig at reagere på dette initiativ fra Amnesty International?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(30. november 1993)

Som Kommissionen allerede har understreget adskillige gange, deler den Parlamentets og medlemsstaternes bekymringer over den genopblussen af voldelig racisme og fremmedhad, vi er vidner til i dag.

Det skal imidlertid påpeges, at bekæmpelsen af racisme og fremmedhad hører under medlemsstaternes kompetence. Det tilkommer derfor ikke Kommissionen at udtale sig om det af det ærede medlem nævnte initiativ.

Inden for rammerne af sine arbejdsopgaver bidrager Kommissionen aktivt i bekæmpelsen af den racistiske trussel, navnlig gennem sin medvirken i det arbejde, der blev truffet beslutning om af indenrigs- og justitsministrene i Kolding i maj 1993, samt gennem dens støtte til de kampagner for tolerance, der gennemføres af ikke-statslige organisationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2411/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/38)

Om: Arbejdsulykker med dødelig udgang i Grækenland

Der er sket en stor stigning i antallet af arbejdsulykker med dødelig udgang i Grækenland i 1992, hvorimod antallet af øvrige ulykker (uden dødelig udgang) er faldet. Stigningen i antallet af arbejdsulykker med dødelig udgang i 1992 er steget med 46 % i forhold til 1991, medens antallet af døde, som for to år siden var 79, sidste år nåede op på 116. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen på baggrund af oven-

nævnte oplysninger at træffe med henblik på at imødegå denne utilfredsstillende situation i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(9. november 1993)

De statistiske data, der er meddelt fra de kompetente myndigheders side i Grækenland, viser faktisk en tilsyneladende kraftig stigning i 1992 i antallet af registrerede arbejdsulykker med dødelig udgang, nemlig 117 dødsfald mod 79 i 1991 og 86 i 1990. Af deres meddelelse fremgår det dog, at de græske myndigheder ikke lader deres statistikker omfatte selvstændige og især ikke arbejdstagere i landbruget eller på havet. Antallet af dødsulykker må formodes at være væsentligt højere, eftersom de græske myndigheder gør opmærksom på, at der skønnes at ske mellem 150 og 200 dødsulykker blandt søfolk hvert år, og det er velkendt fra de andre medlemsstater, at landbruget er en af de aktiviteter, som giver anledning til flest ulykker med dødelig udgang.

Trods de nuværende mangler, som er blevet konstateret i flere medlemsstater, herunder Grækenland, i registrerings-systemerne for data om arbejdsulykker, er der en analyse i gang på fællesskabsplan af de statistiske oplysninger for 1992.

Med omsætningen i national ret er fællesskabsdirektiverne på grundlag af artikel 118 A i EØF-traktaten, disses gennemførelse og forskellige ledsageforanstaltninger, igangværende og planlagte, kan der forventes:

- en forbedring af politikken for forebyggelse både i de nationale myndigheder og i virksomhederne, og dermed en nedsættelse af ulykkernes antal og alvor
- en større pålidelighed i de nationale statistikker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2426/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/39)

Om: Foranstaltninger til støtte for beskæftigelsen og indtjening inden for fiskerisektoren

Finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt, hvis den ønsker at sikre en ligevægtig udvikling inden for EF og en korrekt udnyttelse af medlemsstaternes naturressourcer, at foreslå at beskæftigelsen opretholdes og at støtte indtjeningerne hos de mennesker, som i Europa og navnlig i Middelhavsområdet er beskæftiget inden for fiskerisektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(21. december 1993)

Kommissionen er klar over de socioøkonomiske problemer i forbindelse med fiskeriets nuværende situation og de vanskeligheder, der kan opstå ved den nødvendige omstrukturering af denne sektor, som skal gennemføres i de kommende år.

Som Kommissionen allerede ved flere lejligheder har anført, mener den, at den udvikling og de foranstaltninger, der er iværksat inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik med henblik på at tilvejebringe ligevægt mellem de ressourcer, der er til rådighed, og som der er adgang til, og fiskeriindsatsen, er de bedst egnede midler til at udligne de socioøkonomiske forstyrrelser, der kan følge heraf, og garantere sektorens overlevelse.

Oprettelsen for nylig af det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet og inddragelsen af behovene i de områder, der er afhængige af fiskeriet, under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b) vil gøre det muligt at iværksætte foranstaltninger, der har en afgørende positiv virkning på beskæftigelsen og indtægterne hos arbejdstagerne i fiskerisektoren i disse områder.

Desuden kan aktioner, der har til formål at gøre det lettere for arbejdstagere, især dem, der er truet af arbejdsløshed, at tilpasse sig industrielle forandringer og udviklingen i produktionssystemerne, navnlig ved:

- foregribelse af tendenserne på arbejdsmarkedet og behovene for faglige kvalifikationer
- erhvervsmæssig uddannelse og omskoling, vejledning og rådgivning
- assistance, der giver mulighed for at forbedre og udvikle egnede uddannelsessystemer

støttes af Den Europæiske Socialfond i henhold til de mål, der er opstillet for det nye mål nr. 4. Denne mulighed dækker alle økonomiske sektorer i hele Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2441/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 340/40)

Om: Afgang fra de fastlagte minimumsfangststørrelser

Finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at støtte anmodningen fra fiskerne i Middelhavsområdet om at tillade dem en afvigelse på 20 % fra de fastlagte minimumsfangststørrelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(5. januar 1994)

Bestemmelserne vedrørende minimumsfangststørrelser spiller på grund af den beskyttelse, der hermed sikres af ungfisk, en væsentlig rolle for bevarelsen af ressourcerne. For stor tolerance i forhold til bestemmelserne vedrørende undermålsfisk ville ikke længere tilskynde fiskerne til at undgå fangst af små fisk.

Kommissionen kan derfor ikke gå ind for en praksis, som indebærer, at man vedtager bestemmelser, der i teorien er strenge, men samtidig tømmer dem for deres indhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2549/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 340/41)

Om: Støtte til de nye metoder for landbrugsproduktion

Kan Kommissionen oplyse, med hvilke midler EF støtter gennemførelsen af nye metoder for landbrugsproduktion (hydrokultur, biologisk landbrug, mm.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(27. januar 1994)

EF støtter udviklingen af nye landbrugsmetoder som f.eks. økologisk landbrug med tilskud til forskning i disse metoder, så længe de passer ind i EF's politik med hensyn til »ekstensivering« af produktionen snarere end »intensivering« af produktionen.

I visse særlige tilfælde gives der også støtte til forskning i hydrokultur. Hydrokultur kan give nye muligheder for en mere miljøvenlig landbrugsproduktion.

Nye landbrugsmetoder tilskyndes også gennem de ledsageforanstaltninger til reformen af den fælles landbrugspolitik, der blev besluttet sidste år. Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92⁽¹⁾ om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje giver medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til miljøvenlige produktionsmetoder med delvis EF-finansiering.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2571/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/42)

Om: Foranstaltninger til begrænsning af arbejdsløsheden

Under henvisning til hovedtendenserne i de oplysninger vedrørende arbejdsløsheden, som blev offentliggjort af EF's Statistiske Tjeneste den 7. juli 1993 og de foranstaltninger, der vil blive truffet på topmødet i december om beskæftigelsesmæssige rettigheder, samt de allerede indførte foranstaltninger og endelig generelt med henblik på bekæmpelse af arbejdsløsheden, bedes Kommissionen oplyse følgende: Agter den inden ovennævnte topmøde at høre Europa-Parlamentet om disse alvorlige spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(9. november 1993)

Beskæftigelse og arbejdsløshed er et af de største problemer, Fællesskab står over for i dag.

På Det Europæiske Råds møde i København blev Kommissionen anmodet om at udarbejde en hvidbog om »Vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse«. Denne hvidbog vil blive drøftet at Det Europæiske Råd i Bruxelles i december.

Endvidere vedtog Kommissionen den 26. maj 1993 en meddelelse om »en rammepolitik for beskæftigelsen i EF«⁽¹⁾. I denne meddelelse opregnes en række emner, som der er behov for at behandle. Det arbejdsprogram, der skal gennemføres af Kommissionen for at fuldende dette »beskæftigelsesinitiativ for Fællesskabet«, omfatter udarbejdelse af analyser og forslag om hvert af disse emner.

Det er Kommissionens hensigt at finde metoder til at sikre, at Parlamentet fuldt ud inddrages i udviklingen af disse tanker og analyser såvel som i forelæggelsen af dem.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 238.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2576/93**

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/43)

Om: Fællesskabets officielle sprog

Kan Kommissionen oplyse, om Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog i tilfælde af en udvidelse af Fællesskabet vil være medstaternes officielle sprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(6. april 1994)

Selv om dette spørgsmål endnu ikke er blevet drøftet under de igangværende tiltrædelsesforhandlinger, går Kommissionen ud fra, at de nuværende principper for antallet af Fællesskabets officielle sprog vil blive opretholdt.

Det fremgik bl.a. af en erklæring fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles (den 10. og 11. december 1993), at finsk, norsk og svensk også vil blive officielle sprog fra disse tre landes tiltrædelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2652/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/44)

Om: Forskelsbehandling af læger i EF

I henhold til direktiv 86/457/EØF⁽¹⁾ er adgangen til at virke som alment praktiserende læge forbeholdt læger, der har bevis for, at de har gennemgået en særlig toårig uddannelse inden for almen medicin, læger, der arbejder ved skadestuer, praktiserende specialister i almen medicin samt skibslæger.

En manglende gennemførelse af dette direktiv vil medføre forskelsbehandling af alment praktiserende læger, der virker inden for rammerne af en social sikringsordning, og give andre læger i Fællesskabet uretfærdige fordele.

Finder Kommissionen ikke, at det med henblik på at sikre ligebehandlingen er nødvendigt at indføre et krav om mindst seks måneders erfaring hos en alment praktiserende læge eller et center inden for den primære sundhedstjeneste for at få adgang til at virke som alment praktiserende læge?

⁽¹⁾ EFT nr. L 267 af 19. 9. 1986, s. 26.**Svar afgivet på Kommissionens vegne**

af Raniero Vanni d'Archirafi

(20. december 1993)

Direktiv 86/457/EØF er anført under kapitel IV i direktiv 93/16/EØF⁽¹⁾, hvori er konsolideret alle direktiverne (direktiv 75/362/EØF og 75/363/EØF⁽²⁾, 81/1057/EØF⁽³⁾, 82/76/EØF⁽⁴⁾, 86/457/EØF⁽⁵⁾, 89/594/EØF⁽⁶⁾, 90/658/EØF⁽⁷⁾) om retten til etablering og koordinering af lægers uddannelse. Fra den 1. januar 1995 skal alle de praktiserende læger, der ønsker at udøve virksomhed som læge under en socialsikringsordning, have gennemgået en særlig to-årig uddannelse til alment praktiserende læge. I artikel 31 fastsættes minimumskravene for denne særlige uddannelse, som i stk. 1, litra c) omfatter krav om en praktisk uddannelse, der foregår på godkendte sygehuse eller klinik-

ker og hos en godkendt alment praktiserende læge eller i andre godkendte lægecentre.

Hver medlemsstat fastsætter regler for erhvervede rettigheder for de læger, den anerkender, men den skal dog anse retten til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge for at være erhvervet, når en læge har etableret sig i henhold til 1975 direktiverne⁽³⁾ på dens område. En læges erhvervede rettigheder dokumenteres ved et certifikat, der udstedes af medlemsstaten (se artikel 36, stk. 4) og enhver værts-medlemsstat er forpligtet til at anerkende dette certifikat som adgang til at etablere sig som alment praktiserende læge på dens område (se artikel 35, stk. 2).

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 af 7. 7. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

⁽³⁾ EFT nr. L 385 af 31. 12. 1981.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 43 af 15. 2. 1982.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 267 af 19. 9. 1986.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 341 af 23. 11. 1989.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2659/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 340/45)

Om: Europæiske virksomheders forurening af Cubatão-dalen i Brasilien

Den 7. juni 1993 pålagde en brasiliansk dommer den kemiske koncern Rhône-Poulenc at lukke en forurenende fabrik i Cubatão-dalen — denne fabrik er delvis ansvarlig for den forfærdende høje børnedødelighed og en lang række blodforgiftninger i dalen og omkring floden, og i øvrigt er de vandførende lag i området stærkt forurenede med klorforbindelser, som netop er det ovennævnte firmas speciale.

Hvilke foranstaltninger er der truffet eller påregnes der truffet fra Fællesskabets udøvende instansers side for at indskærpe de pågældende europæiske virksomheder, at det er forkasteligt at foretage »økologiske PR-fremstød i Europa og sideløbende at ødelægge oversøiske områder?

Hvilken skadeserstatning vil der blive udbetalt, og hvilke sanktioner vil man tage i anvendelse over for moderselskaberne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(22. november 1993)

Der er allerede tagt en række initiativer til at sikre, at en stramning af miljølovgivningen inden for EF ikke medfører en forringelse af miljøet i tredjelande, især udviklingslandene. Det tilgodeser bl.a. EF-forordningerne om affald⁽¹⁾ og udførsel af farlige kemiske produkter⁽²⁾.

Det spørgsmål, det ærede medlem rejser, er imidlertid yderst komplekst, eftersom det principielt er helt op til tredjelandenes egne myndigheder at føre kontrol med, hvordan landets virksomheder drives.

Kommissionen er dog rede til at tage spørgsmålet op til drøftelse i forbindelse med den dialog med EF's industri, som indgår i det femte miljøprogram, og samarbejde med tredjelande om eventuelt at forbedre deres tekniske formåen og kontrolmuligheder.

Desuden finder Kommissionen, at spørgsmålet bør tages op til indgående drøftelse på internationalt plan, f.eks. i forbindelse med opfølgningen af FN's konference om miljø og udvikling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 251 af 29. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2702/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 340/46)

Om: Eurokontrol

Under et besøg, som Europa-Parlamentets Transportudvalg aflagde ved Eurokontrols trafikkontrolcenter i Beek, blev der vakt det indtryk, at Eurokontrol har opgivet planen om at samle ATC-centrene. Den tanke, der lå til grund for en sådan koncentrering var, at den nuværende spredte placering var alt for dyr og at der gennem etablering af større ATC-enheder kunne opnås en bedre udnyttelse af lufttrucks kapaciteten.

1. Er det korrekt, at Eurokontrol ikke længere satser på at samle ATC-centrene, og at man vil fortsætte med de nuværende centre?

2. I bekræftende fald, hvorfor er der sket en så betydelig omlægning af politikken, og hvad er Kommissionens reaktion?
3. Er Kommissionen fortsat af den opfattelse, at den nuværende situation med et større antal ATC-centre inden for EF er unødvendig kostbar og ineffektiv?
4. Hvis filosofien om koncentrering af ATC-centre opgives, kan der så alligevel opnås maksimum sikkerhed og optimal udnyttelse af luftrumskapaciteten?
5. Kan Kommissionen på meget kort sigt give Europa-Parlamentet meddelelse om den nuværende situation med hensyn til ATC-politikken og Eurokontrols stilling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(29. marts 1994)

1. Integrationsprojektet, som omfatter Belgien, Tyskland, Luxembourg og Nederlandene, har gjort det muligt for Eurokontrol at oprette et fælles lufttrafikstyringscenter for det øvre luftrum. Eurokontrol fortsætter sine bestræbelser på at udvide sit ansvarsområde, men Eurokontrols medlemsstater viser sig meget tilbageholdende med at overdrage den operationelle styring af deres trafik til Eurokontrol.

2. Den operationelle integration af styringen af lufttrafikken indgår ikke mere i den reviderede Eurokontrolkonvention. Det mandat, som oprindeligt blev tildelt Eurokontrol, blev kraftigt indskrænket ved revisionen i 1981.

Kommissionens forslag om en omstrukturering af det fælles luftrum ligger stadig til behandling i Rådet ⁽¹⁾.

3. Kommissionen er af den opfattelse, at forvaltningen af luftrummet i højere grad bør baseres på den nye teknologi end på landegrænserne. Eurokontrols forsøgscenter i Brétigny er i øjeblikket i gang med at undersøge, hvorledes luftrummet opdeles mest rationelt. Kommissionen støtter det igangværende arbejde.

4. Med direktiv EØF/65/93 af 19. juli 1993 om harmonisering af de tekniske specifikationer ⁽²⁾ har Rådet valgt en trinvis omlægning. Den indledende fase omfatter kun harmonisering af udstyret, således at de eksisterende infrastrukturer i medlemsstaterne kan fungere sammen. Det næste trin tager sigte på at tilvejebringe ensartede og rationelle infrastrukturer på grundlag af ICAO's udformning af CNS/ATM, som er baseret på den nyeste teknologi.

På ethvert trin overvåger Kommissionen, at princippet om maksimal sikkerhed og optimal kapacitet tilgodeses.

5. Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde en styringsplan for forvaltningen af lufttrafikken, der skal danne grundlag for lufttransporten. Dette sker på grundlag af afsnit XII i traktaten om Den Europæiske Union. Eurokontrols rolle vil blive præciseret heri.

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 577 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 187 af 29. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2726/93

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 340/47)

Om: Afprøvning af kosmetiske midler

Er det korrekt, at Kommissionen ikke forelagde Rådet Parlamentets første ændringsforslag (som vedtoges med et overvældende flertal) til Rådets fælles holdning vedrørende direktivet om afprøvning af kosmetiske midler på trods af kommissionsmedlems Christiane Scriveners forsikringer ved andenbehandlingen om, at hun ville støtte ændringsforslaget?

Hvordan tror Kommissionen, at den kan vinde EF-befolkningens tillid, hvis den således lader hånt om de valgte repræsentanters demokratiske ønsker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(24. november 1993)

Kommissionen minder det ærede medlem om, at Parlamentet den 20. og 21. april 1993 afsluttede andenbehandlingen af forslaget til Rådets direktiv om ændring for sjette gang af direktiv 76/768/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske produkter.

Ved denne lejlighed stemte Parlamentet for to ændringsforslag til den fælles holdnings tekst, der var vedtaget af Rådet den 17. december 1992. Kommissionen accepterede det første, som følgelig indgik i Kommissionens omarbejdede forslag til Rådet ⁽²⁾.

Rådet vedtog ikke dette ændringsforslag under sin andenbehandling til trods for, at Kommissionen insisterede på det.

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 239.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2789/93

af Hugh McMahon (PSE)
til Kommissionen
(28. september 1993)
(94/C 340/48)

Om: Direktiv 90/531/EØF om offentlige forsyningsværker

Kommissionen bedes oplyse, hvad der gøres for at sikre, at direktiv 90/531/EØF ⁽¹⁾ om offentlige forsyningsværker iværksættes korrekt i medlemsstaterne, og da offentlige forsyningsværker i Det Forenede Kongerige aktivt opfordrer leverandører fra andre EF-lande til at deltage i kontrakter i Det Forenede Kongerige, hvilke skridt der tages for at sikre, at offentlige forsyningsværker på kontinentet følger denne praksis.

(1) EFT nr. L 297 af 29. 10. 1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(14. april 1994)

Tre medlemsstater har tilladelse til at bringe direktiv 90/531/EØF i anvendelse senere end de øvrige ni medlemsstater, som senest skal anvende direktivet fra den 1. januar 1993. Spanien skal senest bringe det i anvendelse pr. 1. januar 1996, mens Grækenland og Portugal må udskyde anvendelsen af direktivet til den 1. januar 1998.

Hvad angår de ni medlemsstater, ser status over gennemførelsen således ud:

Direktivet er blevet gennemført i Danmark, Frankrig, Irland, Luxembourg og Nederlandene og delvis i Belgien. Gennemførelsen i Belgien ventes afsluttet om kort tid. Der er endvidere blevet rettet en begrundet udtalelse om manglende indberetning af gennemførelsesforanstaltninger til Tyskland og Italien. Efter fremsendelsen af den begrundede udtalelse modtog Kommissionen en meddelelse fra de tyske myndigheder, der var ledsaget af retsakterne til gennemførelse af direktivet.

Det skal bemærkes, at antallet af bekendtgørelser, der er blevet offentliggjort af ordregivere fra disse ni medlemsstater, viser, at direktivet reelt anvendes i praksis, selv om direktivet ikke formelt er gennemført eller ikke er gennemført fuldstændigt i den nationale lovgivning.

Så vidt det er Kommissionen bekendt, er der ikke nogen forhold, der tyder på, at der skulle være generelle problemer i forbindelse med britiske virksomheders muligheder for at deltage i udbudsprocedurer, der iværksættes af ordregivere på kontinentet. Hvis det ærede medlem er bekendt med sådanne forhold, bedes han underrette Kommissionen herom, så den kan træffe de fornødne forholdsregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2836/93

af Giuseppe Mottola (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 340/49)

Om: Import af tunesisk spiseolie af ikke-præciseret kvalitet — skader for de italienske olivendyrkere og -forbrugere især i Syditalien

Den italienske olivendyrkning indtager førstepladsen i Fællesskabet hvad angår antallet af olivengårde, det dyrkede areal, bidraget til bruttonationalproduktet og antallet af beskæftigede. I Syditalien har olivendyrkning større betydning på grund af områdets og miljøets egnethed.

Olivendyrkerne er bekymrede over de halvofficielle oplysninger om import af 100 mio. kg olivenolie af ikke-præciseret kvalitet fra tredjelande og især fra Tunesien.

På grund af de ikke kontrollerede tilfælde af bedrageri og forfalskning er sektoren ofte ramt af markeds kriser, således at producenternes indkomst og varens kvalitet bringes i fare:

I betragtning af at markedet for øjeblikket er stagnerende:

1. Kan Kommissionen da undersøge, om det er sandt, at der vil blive importeret 100 mio. kg olivenolie fra tredjelande?
2. Kan Kommissionen da træffe strenge toldkontrolforanstaltninger for at undgå illoyal konkurrence og forhindre et eventuelt omfattende bedrageri, som ville gøre det muligt at indføre olivenolie af ikke-præciseret kvalitet og oprindelse i Fællesskabet?
3. Mener Kommissionen ikke, at den bør oprette en »permanent overvågning« med henblik på at undersøge olivenolie og garantere dens kvalitet over for forbrugere?
4. Mener Kommissionen endvidere ikke, at den bør lade AIMA gribe ind hver gang det er nødvendigt, for at undgå spekulationer på markedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(21. december 1993)

1. Kommissionen har fået kendskab til, at visse EF-importører har købt 100 000 tons olivenolie i Tunesien med det formål at bruge dem gradvist under den økonomiske toldordning med aktiv forædling. Det drejer sig om en toldordning, der er udarbejdet specifikt for at fremme eksporten af midlertidigt importerede produkter.

Da disse varer ikke er overgået til fri omsætning i Fællesskabet og af den grund ikke kan cirkulere frit, og da de forbliver under toldkontrol indtil det øjeblik, hvor det

færdige produkt reeksporteres, følger det heraf, at de ikke reelt indgår i Fællesskabets økonomiske kredsløb.

2. I forbindelse med sin forpligtelse til at forvalte EF-bestemmelserne sørger Kommissionen for korrekt anvendelse af disse bestemmelser med hensyn til ordningen med aktiv forædling for at sikre, at EF-producenterne behandles ens i denne sektor. Med henblik herpå er der udarbejdet detaljerede EF-bestemmelser, og der foregår regelmæssigt samråd mellem repræsentanter for de forskellige medlemsstater for at sikre, at de nationale myndigheder, især toldmyndighederne, anvender strenge kontrolbestemmelser over for det pågældende produkt.

3. De af Kommissionen i 1991 vedtagne regler om de karakteristiske egenskaber for olivenolie har til formål at garantere det markedsførte produkts renhed og kvalitet. Det er de nationale myndigheder, der skal kontrollere overholdelsen af disse regler. Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt planer om at oprette et permanent observatorium.

4. Kommissionen har for nylig forelagt et forslag for Rådet, der åbner mulighed for inden starten på den normale intervention at træffe særlige interventionsforanstaltninger i tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for olivenolie.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2868/93

af Sérgio Ribeiro (GUE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 340/50)

Om: Betingelserne for opfyldelse af mål og frister i Maastricht

I sommerens løb er jeg stødt på forskellige udtalelser fra ansvarlige politikere og andre, som jeg ganske vist har kunnet læse på de sprog, de nu var oversat til, men som alle var lige forvirrede og forvirrende. Blandt andet udtalte forbundskansler Helmut Kohl i begyndelsen af august, at tidsplanen for ØMU'en vil kunne blive forhalet, hvis betingelserne for dens overholdelse ikke er opfyldt (hvilket jeg finder helt logisk).

Denne udtalelse skabte et vist postyr, fordi den er i modstrid med det hellige princip, at det, der blev vedtaget i Maastricht, skal overholdes, uanset på hvilke betingelser (selv om jeg ikke ved, hvordan dette skulle være muligt!). Kansler Helmut Kohl »korrigerede« derfor senere sin udtalelse og bekræftede, at tyskerne ville gøre alt for at overholde tidsplanen og opfylde betingelserne for at føre den ud i livet. Og han tilføjede, at datoerne for tidsplanen ville blive fremskyndet, hvis de omtalte betingelser blev

opfyldt før tiden, og dermed var alle meget beroligede og tilfredse.

Skønt jeg nok kan se den politiske forskel mellem de to udtalelser, fatter jeg ikke den grundlæggende eller semantiske forskel. I første tilfælde, dvs. hvis betingelserne ikke er opfyldt, forhales tidsplanen. I andet tilfælde overholdes den, hvis betingelserne er opfyldt, og fremskyndes hvis de opfyldes før tiden. Alt drejer sig øjensynligt om tidsplanen.

Kan Kommissionen derfor oplyse, hvorledes situationen ser ud med hensyn til opfyldelse af betingelserne for overholdelse af ØMU'ens tidsplan som fastlagt i Maastricht?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(12. januar 1994)

Overgangen til tredje etape af Den Økonomiske og Monetære Union indenfor de i traktaten om Den Europæiske Union fastsatte tidsfrister afhænger navnlig af tre indbyrdes forbundne faktorer: hurtigheden af det økonomiske genopsving, nedbringelsen af de offentlige underskud og konvergen i den økonomiske og monetære politik. Tidsplanen for gennemførelsen er ambitiøs i betragtning af den nuværende situation, men fortsat realistisk. Den økonomiske situation i medlemsstaterne med henblik på overgangen til tredje etape vil således først blive vurderet i 1996. Erfaringen viser imidlertid, at hvis den politiske vilje er til stede, kan et land forbedre sin budgetsituation betydeligt, uden at det får negative følger for vækst og beskæftigelse. Det viser eksemplerne Danmark mellem 1982 og 1985 og Irland mellem 1986 og 1989.

Der er en tendens til, at den anden etapes nye bestemmelser og redskaber forbedrer udsigterne til, at betingelserne for gennemførelse af ØMU overholdes:

— de »store retningslinjer« for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politik udgør de referencerammer, der gør det muligt at kontrollere, om de er i overensstemmelse med den faktisk førte politik, og de bidrager således i betydelig grad til koordineringen af sidstnævnte

— proceduren med overdrevne underskud, forbuddet mod centralbankernes finansiering af den offentlige sektor og forbuddet mod finansieringsinstitutternes privilegerede adgang til den offentlige sektor bliver rammerne for at genskabe sunde offentlige finanser

— konvergensprogrammer, der er revideret eller udarbejdet på ny efter behov, vil fortsat spille en stor rolle

- en strategi på mellemlang sigt for konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse skulle blive resultatet af de forhandlinger, som Det Europæiske Råd vil indlede på grundlag af den hvidbog, som Kommissionen for øjeblikket er ved at udarbejde
- Det Europæiske Monetære Institut vil bidrage til at styrke koordineringen af medlemsstaternes monetære politik.

Endelig må det ikke glemmes, at ifølge traktaten om Den Europæiske Union skal de afgørelser om overgangen til tredje etape, der træffes af Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal, ikke baseres på en mekanisk anvendelse af konvergenskriterierne, men på henstillinger, som Rådet med kvalificeret flertal retter til Det Europæiske Råd med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2871/93

af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 340/51)

Om: Det biologiske rensningsanlæg i Myrtia-området ved Ejio i Grækenland

Anlægget til biologisk rensning af kloakvandet fra byen Ejio — et arbejde som finansieres over fællesskabsprogrammet ENVIREG — er blevet placeret i Myrtia-området ved Ejio. Men ifølge indsigelser fra beboerne i området ligger det sted, der er valgt til placeringen af anlægget, i en beboet zone, hvad der har til umiddelbar følge, at beboernes levestandard forringes. Hvad mener Kommissionen om dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(5. april 1994)

Det projekt, det ærede medlem henviser til, medfinansieres i henhold til fællesskabsinitiativet ENVIREG. Det har til formål at rense spildevandet fra de 40 000 indbyggere i Ejio.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, begynde arbejdet på anlægget (med et budget på 583 153 640 dr.) den 18. december 1992 og vil i princippet være afsluttet i slutningen af juni 1994.

De udgifter, der er afholdt til dette anlæg, udgjorde i februar 1994 ca. 302 mio. dr. Det allerede gennemførte arbejde omfatter 50 % af ingeniørarbejdet og 65 % af de elektromekaniske installationer.

Anlægsstedet blev valgt ved miljøministeriets beslutning FEK/604D 16. 7. 1986, som byggede på miljøbetingelserne i distriktets Archaias beslutning E-11892/20. 6. 1977 og

ministeriet for offentlige arbejders beslutning 3289/20. 5. 1980.

Alle disse beslutninger var i overensstemmelse med den græske lovgivning på det tidspunkt, hvor de blev truffet. I øvrigt er der for nylig i overensstemmelse med den nye græske lovgivning (KYA 62296/90) blevet gennemført en undersøgelse, som fastlægger detaljerne i de allerede fastsatte miljøbetingelser. De detaljerede miljøbetingelser blev godkendt ved beslutning NS 3/13. 1. 1993. Anlægget ser derfor ud til at være i overensstemmelse med den gældende græske lovgivning.

EF-kravet om, at der skal gennemføres en konsekvensanalyse af denne type projekter, er derfor tilsyneladende blevet overholdt. Det skal dog bemærkes, at Kommissionen generelt sætter spørgsmålstegn ved den korrekte gennemførelse af direktiv 85/337/EØF i græsk lovgivning.

Såfremt der opstår problemer i fremtiden, er det de græske retsinstanser, der skal tage stilling til, om de overstiger det niveau, der er fastsat i den nationale lovgivning (EF-lovgivningen dækker ikke dette område).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2877/93

af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 340/52)

Om: Havnebyen Motril (Granada) som del af Fællesskabets ydre grænse

Schengen-landene i Fællesskabet har udpeget en række havnebyer på den galiciske kyst, den spanske nordkyst, Balearerne og De Kanariske Øer som turisthavne for krydstogtsfartøjer og udskiftning af disses mandskab, medens denne funktion på den andalusiske kyst kun skal varetages af Algeciras.

Udpegelsen af en enkelt by på den andalusiske kyst dækker ikke i tilstrækkelig grad de økonomiske og turistmæssige behov i Andalusien. Endvidere skal der tages hensyn til det store antal turister, der hvert år rejser gennem Algeciras, og især strømmen af Maghreb-borgere fra Europa til Nordafrika om sommeren. Det ville være ønskeligt for den østlige del af andalusien at få anerkendt havnebyen Motril som del af Fællesskabets ydre grænse.

Ville det være muligt for Schengen-landene i Fællesskabet at forøge antallet af anerkendte havnebyer, hvis den spanske regering tog forslaget op til fornyet behandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(22. april 1994)

Fastlæggelsen af grænseovergangssteder ved de ydre grænser sorterer i princippet under medlemsstaterne, som dog skal overholde EF-retten. Samme princip er indeholdt i såvel gennemførelsesaftalen til Schengen-overenskomsten som i det forslag til afgørelse om en konvention om personkontrol ved passage af de ydre grænser, som Kommissionen fremlagde den 10. december 1993 ⁽¹⁾ inden for rammerne af de nye beføjelser, bestemmelserne i afsnit VI i unionstraktaten tillægger den. Det ærede medlem opfordres derfor til at rette sin forespørgsel til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 11 af 15. 1. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2937/93
af Víctor Arbeloa Muru (PSE)
til Kommissionen
(18. oktober 1993)
(94/C 340/53)

Om: Subsidiaritetsbegrebets udelelighed

Hvis subsidiaritetsbegrebet er udeleligt, selv om også det kun er kommet til udtryk på fællesskabsniveau i unionstraktaten, må det da ikke forventes, at dets indflydelse til sidst vil komme til at præge kompetencefordelingen og udøvelsen af myndighed på de forskellige niveauer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(15. marts 1994)

Den kendsgerning, at nærhedsprincippet er medtaget i artikel 3B i unionstraktaten, medfører, at dette princip finder anvendelse for hele traktaten. Man kunne imidlertid mene, at det også har inspireret forfatterne til traktaten om Den Europæiske Union i affattelsen af afsnit V (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) og VI (samarbejde om retlige og indre anliggender), fordi de emner, der dækkes af disse bestemmelser, hvad enten de endnu ikke er fastlagt for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik vedkommende eller udtrykkeligt er det for de retlige og indre anliggender (artikel K1), for de fælles aktiviteter kun vedrører spørgsmål, hvor medlemsstaterne har »vigtige fælles interesser« (artikel J.1, stk. 3) eller »fælles interesse« (artikel K1).

Anvendelsen af nærhedsprincippet i forholdet mellem medlemsstaterne og regioner eller lokale myndigheder er imidlertid et spørgsmål om hver enkelt medlemsstats egen måde at organisere sin institutionelle struktur på, og det falder

derfor ind under hver enkelt medlemsstats kompetence at gøre dette.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2956/93
af Felice Contu (PPE) og Andrea Raggio (PSE)
til Kommissionen
(20. oktober 1993)
(94/C 340/54)

Om: Problemet vedrørende brandene i Middelhavsområdet

Idet vi henviser til en tidligere forespørgsel om samme emne (skriftlig forespørgsel nr. 501/90 ⁽¹⁾), har vi konstateret, at Kommissionen er villig til at tage skridt i den ønskede retning, og vi beder Kommissionen oplyse om, hvilke konkrete initiativer den agter at tage for at løse det tilbagevendende problem vedrørende brandene i Middelhavsområdet, bl.a. ved at oprette en reserve af egnede fly (f.eks. Canadair), som for øjeblikket bruges i de forskellige Middelhavslande, men hvis anvendelse overhovedet ikke er koordineret. Det er overflødigt at understrege, hvordan en fælles aktion kunne undgå spild og skadelige forsinkelser i forbindelse med interventionerne, som ofte naturligvis er nyttige, hvis de sker i tide.

⁽¹⁾ EFT nr. C 266 af 22. 10. 1990, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(8. december 1993)

Kommissionens initiativer vedrørende bekæmpelse af skovbrandene indgår i rammerne for iværksættelse af Rådets resolution af 8. juli 1991 ⁽¹⁾ om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer.

En forundersøgelse med henblik på oprettelsen af en europæisk flåde af fly med vandtanke til bekæmpelse af brande er for øjeblikket ved at blive udført. De første elementer viser imidlertid vanskeligheder af teknisk, kommerciel og økonomisk art, som ikke går i retning af en centralisering på europæisk plan.

Inden for rammerne af uddannelsesprogrammet organiserer Kommissionen møder mellem højtplacerede ansvarlige for bekæmpelse af skovbrande i medlemsstaterne. Det næste møde, som afholdes i Frankrig i begyndelsen af 1994, vedrører koordinering af midlerne i luften og på jorden ved indgreb i skovbrande.

Desuden iværksætter Kommissionen fra 1994 i samarbejde med medlemsstaterne et udvekslingsprogram for eksperter

på forskellige områder inden for civilforsvar, herunder bekæmpelse af skovbrande.

(¹) EFT nr. C 198 af 27. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3007/93
af Jean-Pierre Raffin og Marie Isler Béguin (V)
til Kommissionen
(19. oktober 1993)
(94/C 340/55)

Om: Beskyttelse af truede arter i Fællesskabet

Selv om Fællesskabet har tiltrådt Bern- og Bonn-konventionerne og har vedtaget direktiv 79/409/EØF (¹) om beskyttelse af vilde fugle, og selv om der er indledt fællesskabsaktioner med henblik på naturbeskyttelse (ACNAT) og LIFE-programmet er igangsat, mindskes bestandene af visse særlig truede arter i Fællesskabet fortsat med foruroligende hastighed.

Inden for dyreriget gælder denne tilbagegang såvel hvirveldyr (f.eks. flere hvalarter, den brune bjørn, munkesælen, tjurhanen, urfuglen) som hvirvelløse dyr (talrige sommerfuglearter). Det samme er tilfældet inden for planteriget.

I visse tilfælde er Kommissionen direkte ansvarlig for denne tingenes tilstand (finansiering af ordninger og landbrugsdriftsformer, som ødelægger disse arters levesteder).

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at afhjælpe denne situation?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(28. marts 1994)

Med henblik på at sikre beskyttelse af truede arter i Fællesskabet vil Kommissionen i høj grad bestræbe sig på at få gennemført fællesskabslovgivningen på det pågældende område, særlig Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle og Rådets direktiv 92/43/EØF (¹) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Endvidere har Kommissionen for et stykke tid siden iværksat mekanismer, som skal sikre, at medlemsstaterne efterkommer bestemmelserne, når de udformer og gennemfører foranstaltninger, der finansieres med fællesskabsmidler.

(¹) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3046/93
af Yves Verwaerde (PPE)
til Kommissionen
(29. oktober 1993)
(94/C 340/56)

Om: Anmeldelse af underentreprise inden for edb-direktoratet

Kan Kommissionen oplyse, om Kommissionens edb-direktorat i 1992 på normal vis eller exceptionelt har gjort brug af underentreprise?

I bekræftende fald hvilke aktiviteter er der givet i underentreprise, og hvilke virksomheder drejer det sig om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(11. januar 1994)

På edb-området benytter Kommissionen sig jævnligt af underrepriser ved udførelsen af forskellige opgaver. Dette var også tilfældet i edb-direktoratet i 1992.

Underrepriser benyttes især i forbindelse med installering og vedligeholdelse af udstyr, afholdelse af kurser, udvikling og vedligeholdelse af edb-programmer samt i forbindelse med brugerstøtte.

Virksomhederne udvælges gennem de udbudsprocedurer, der afholdes med regelmæssige mellemrum. Resultaterne af det senest afholdte udbud fra den 8. maj 1992 er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (¹). I alt er 106 edb-virksomheder berørt.

(¹) EFT nr. C 251 af 15. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3139/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. november 1993)
(94/C 340/57)

Om: Lovligheden af landmandspensioner i Grækenland

Ifølge pålidelige kilder godkender landbrugsministeriet og præfekterne i Grækenland førtidspension til stribevis af landmænd med summariske og — ofte — ulovlige procedurer. Vil Kommissionen i betragtning af ovenstående vise interesse for at kontrollere lovligheden af disse pensioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(15. februar 1994)

Behandlingen af ansøgninger om støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 1096/88⁽¹⁾ om indførelse af en fællesskabsordning for tilskyndelse til ophør med landbrugsvirksomhed blev afsluttet i Grækenland den 14. marts 1991. Under denne ordning udgjorde det endelige antal støttemodtagere ca. 43 000 landbrugere. Der kan ikke længere ydes støtte under denne ordning.

Med den indsats for tilskyndelse til ophør med landbrugsvirksomhed, der er fastsat i det operationelle program 90.EL.06.012 — udvikling og forbedring af landbrugsstrukturerne — (jf. artikel 5 i forordning (EØF) nr. 4256/88⁽²⁾), er der siden den 1. januar 1990 ydet støtte til 6 200 landbrugere. Heller ikke under denne ordning kan der længere ydes støtte.

Grækenland har for nylig givet meddelelse om et forslag til førtidspensionsprogram i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92⁽³⁾ om en fællesskabsordning med støtte til førtidspensionering i landbruget, som for øjeblikket er under revision.

Kommissionen gennemfører regelmæssige kontrolforanstaltninger, som allerede har ført til genbehandling af nogle ansøgninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3146/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 340/58)

Om: Økonomisk støtte til programmer, der kan forbedre lærerens helbredstilstand

Lærere på alle trin i uddannelsessystemet rammes af erhvervsygdomme, bl.a. af psykiske lidelser, sår sygdomme, gigt og sygdomme i øre, næse og hals. Hvilke muligheder har Kommissionen for at vise interesse for, at Fællesskabet yder økonomisk støtte til programmer med henblik på en forbedring af lærernes helbredstilstand?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(14. marts 1994)

Kommissionen er klar over, at nogle lærere kan være ramt af sygdomme, der hænger sammen med lærerens arbejde. Disse lidelser afviger dog ikke specielt fra de lidelser, man kan finde inden for lignende arbejdsområder. Følgelig er der

ikke forskel på de forebyggende foranstaltninger, der er brug for i de forskellige tilfælde.

Kommissionen agter ikke, også af hensyn til de knappe midler, at yde en særlig finansiel støtte.

Kommissionen skal også henvise det ærede medlem til det svar, som den gav på skriftlig forespørgsel E-2187/93⁽¹⁾ af Fernandez Albor.

⁽¹⁾ EFT nr. C 300 af 27. 10.1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3147/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 340/59)

Om: Den hjælp, der er tildelt personer med særlige behov i Grækenland via Den Europæiske Socialfond

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange personer med særlige behov, der i Grækenland har modtaget hjælp via Den Europæiske Socialfond fra begyndelsen af 1992 til juni 1993 inden for rammerne af forskellige programmer, samt hvor store Den Europæiske Socialfonds samlede bevillinger var til dette formål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(22. marts 1993)

For året 1992 har driftsprogrammet for handicappede dækket 3 573 personer for en samlet udgift på 18 971 291 ecu, hvoraf 14 228 468 ecu svarer til bidraget fra Den Europæiske Socialfond.

For 1993 dækker programmet 3 302 personer. Den samlede udgift er på 20 548 467 ecu, hvoraf 15 411 350 ecu svarer til bidraget fra Den Europæiske Socialfond.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3154/93af **Carlos Robles Piquer (PPE)**til **Kommissionen**

(19. november 1993)

(94/C 340/60)

Om: EF-normerne for drikkevandskvalitet

Visse sundhedsmyndigheder i den autonome region Andalusia har fremsat kritik af EF-normerne for drikkevandskvalitet og kaldt dem virkelighedsfjerne, og dette har tilsyneladende medvirket til at bringe sindene i oprør i Andalusia. Regeringen i denne autonome region kan ikke opfylde minimumskraverne til drikkevandskvaliteten, hvilket måske kan forklare det uforholdsmæssigt store salg af vand på flasker, der er steget med tusind procent i 1993.

Mener Kommissionen, at normerne for drikkevandskvaliteten er for strenge, og hvis dette ikke er tilfældet, hvilke foranstaltninger agter den så at træffe, hvis disse normer ikke overholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Yannis Paleokrassas**

(1. marts 1994)

Kommissionen skal minde det ærede medlem om, at ethvert direktiv af medlemsstaterne skal omsættes til national lov. Spanien accepterede derfor ved sin tiltrædelse af Fællesskabet den 1. januar 1986 af efterkomne bestemmelserne i direktiv 80/778/EØF⁽¹⁾ om kvaliteten af drikkevand.

Kommissionen anmoder det ærede medlem om at underrette den om de præcise tilfælde, hvor direktivets kriterier ikke er blevet overholdt, for at gøre det muligt for Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3157/93**af **Winifred Ewing (ARE)**til **Kommissionen**

(19. november 1993)

(94/C 340/61)

Om: Status over alternative behandlingsformer i EF

Den britiske lægeforening (BMA) har som repræsentant for lægestanden langt om længe anerkendt betydningen af supplerende behandlingsformer.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan situationen er for de supplerende behandlingsmetoder (osteopater, kiropraktorer, herbalister, homøopater osv.) i de enkelte medlemsstater?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om den har til hensigt at fremsætte forslag om bestemmelser vedrørende de alternative behandlingsformer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Raniero Vanni d'Archirafi**

(22. december 1993)

Kommissionen er ikke i besiddelse af de oplysninger, det ærede medlem anmoder om.

For så vidt som udøvelse af alternative behandlingsformer er et lovreguleret erhverv i et værtsland, vil dettes anerkendelse af en indvandrers kvalifikationer være omfattet af den generelle ordning for gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser som omhandlet i direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ og 92/51/EØF⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3185/93**af **Niels Kofoed (ELDR)**til **Kommissionen**

(23. november 1993)

(94/C 340/62)

Om: Import af fisk fra tredjelande til dumpingpriser

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at forhindre import af fisk til dumpingpriser fra tredjelande som for eksempel laks fra Polen og Norge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Yannis Paleokrassas**

(21. marts 1994)

EF-markedet for atlantehavslaks har siden efteråret 1993 været udsat for hurtige prisfald, hovedsagelig som følge af overforsyning. På grund af laksemarkedets struktur — over 60 % af forbruget i EF kommer fra tredjelande — er udviklingen i importpriserne og de importerede mængder afgørende faktorer.

For at stabilisere markedet har Kommissionen ved to lejligheder indført en ordning med minimumspriser ved import. Den første beskyttelsesforanstaltning var i kraft fra 20. november 1993 til 31. januar 1994 på anmodning af de irske myndigheder. Foranstaltningen medførte en stabilisering af markedet og endog en prisstigning i december, men fra januar 1994 oplyste de vigtigste europæiske engrosmarkeder igen, at priserne var faldende.

I begyndelsen af februar anmodede Frankrig om beskyttelsesforanstaltninger for en lang række fiskerivarer, og som følge af anmodningen blev der igen indført minimumspriser for fersk og frossen atlantehavslaks. Denne beskyttelsesforanstaltning var i kraft fra 5. februar til 15. marts 1994. På anmodning af Rådet besluttede Kommissionen at forlænge den fra 17. marts til 17. maj 1994 ⁽¹⁾.

Størrelsen af minimumsimportprisen svarer i et vist omfang til den faktiske markedspris i perioden umiddelbart før indførelsen af foranstaltningen, og den afspejler Kommissionens ønske om at afværge yderligere fald i markespriserne og samtidig tage hensyn til både producenternes og forarbejdningsindustriens interesser.

Endelig kan det nævnes, at Kommissionen har indført referencepriser for atlantehavslaks fra den 1. januar 1994. Selv om disse referencepriser i princippet kun er vejledende, vil de give en vis sikkerhed på markedet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 17. 3. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3187/93

af Paul Staes (V)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/63)

Om: Kommissionens personale

Kommissionen bedes meddele en liste pr. generaldirektorat og/eller tjenestegren og pr. stillingskategori over familie-medlemmer (kone, børn, svigerbørn osv.) til kommissærer og til medlemmer af deres kabinet samt over A1- og A2-tjenestemænd, som arbejder direkte eller indirekte (via vikarbureauer) i Kommissionen med en hvilken som helst kontrakt (midlertidigt ansat, tjenesteydelser, vikar, ekspert osv.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(6. maj 1994)

Kommissionen kan ikke give det ærede medlem oplysninger om personalet efter de kriterier, der opstilles i spørgsmålet.

Noget sådant ville være en krænkelse af privatlivets fred og af de internationale bestemmelser om beskyttelse af personlige oplysninger.

Under alle omstændigheder praktiserer Kommissionen hverken positiv eller negativ forskelsbehandling over for sit personales familiemedlemmer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3206/93

af Winifred Ewing (ARE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/64)

Om: Det europæiske ældrepass

Vil Kommissionen venligst oplyse, hvilke skridt den tager for at fremme gennemførelsen af Rådets henstilling om indførelse af et europæisk ældrepass?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(10. december 1993)

Kommissionen tilskynder fortsat medlemsstaterne til at indføre det europæiske ældrekort for personer, der er fyldt 60 år, som beskrevet i Kommissionens henstilling af 10. maj 1989, navnlig gennem Det Rådgivende Udvalg for Fællesskabsforanstaltninger for Ældre. For at fremskynde udviklingen på dette område i 1993, der er Det Europæiske År for Ældre og for Solidaritet mellem Generationerne, har Kommissionen offentliggjort information om de former for specialpriser, der findes for ældre i Fællesskabet, og denne information sendes direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3208/93

af Winifred Ewing (ARE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/65)

Om: TACIS-programmet og kvinder

En EF-besøgsgruppe i Moskva konstaterede, at 80 % af de arbejdsløse dér var kvinder. I henstillingerne, der blev offentliggjort efter rejsen, hed det, at kvinder »er de første, der bliver gjort arbejdsløse i virksomheder, forskningsinstitutter og forvaltningen«. Imidlertid er der ikke nogen særlig budgetbevilling i TACIS-budgettet (i modsætning til PHARE) for uddannelsesprojekter for kvinder.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at tage for at sørge for, at der stilles midler til rådighed med henblik på at hjælpe kvinder til i fuldt omfang at deltage i arbejdsstyrken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(6. april 1994)

Kommissionen er opmærksom på, at der i overgangsprocessen er alvorlig risiko for, at kvinders beskæftigelsessituation bliver ringere end mænds.

Mange TACIS-projekter bidrager til at mildne denne tendens. Det gælder navnlig de sociale beskyttelsesprojekter fra 1993, som på føderalt og regionalt plan skal bidrage til, at boliger, undervisning og sundhedsforanstaltninger støttes under privatiseringen. Ved at tage fat på de arbejdsløse problemer tager Kommissionen også fat på kvindernes behov. Endvidere kræver Kommissionen, at alle konsulenter er opmærksomme på indsamling af kønsfordelte data og koncentrerer sig om kvinder under den indledende planlægningsfase for nye projekter.

Under demokratiseringsprogrammet for de nye uafhængige stater stilles der midler til rådighed for programmer, der styrker kvinders rolle i samfundet.

Endelig har Kommissionen gennem den facilitet for mindre projekter, som Kommissionens delegation administrer, allerede finansieret et projekt, som specielt sigter mod kvinder. Uddannelsesnettet for kvinder vil omfatte to seminarer i Moskva, der vil blive afholdt for personalet i arbejdsformidlingsafdelingen i Socialministeriet for at drøfte arbejdsløse kvinders uddannelsesbehov i Rusland, gennemgå uddannelsespolitikken og forelægge erfaringerne fra WTN og den britiske arbejdsformidling på dette område.

På det andet seminar vil kommende organisatorer af uddannelsescentre for kvinder blive gjort bekendt med WTN's uddannelsesmetoder og der vil blive iværksat uddannelsesprogrammer for kvinder, som forhåbentlig vil medføre, at kvinder indtræder på arbejdsmarkedet eller skaber beskæftigelse for sig selv og andre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3230/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/66)

Om: Voksenundervisning i Europa

Også i Europa er det nødvendigt med voksenundervisning. Agter Kommissionen i betragtning af, at det er vigtigt med erhvervsuddannelse, løbende supplerende uddannelse,

undervisning og løbende uddannelse af voksne, at foretage en undersøgelse af de europæiske borgeres behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(6. maj 1994)

I henhold til artikel 127 i EU-traktaten skal Fællesskabet »iværksætte en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos medlemsstaterne«.

Der findes ikke i øjeblikket et program for generel forskning om analyse af behovene for uddannelse og erhvervsmæssige kvalifikationer. Erhvervsuddannelsesprogrammer som PETRA, EUROTECNET og FORCE og den specifikke aktion »Skill Needs Project« har understøttet specifik forskning i deres respektive aktivitetssektorer. PETRA-programmet, for hvilket Kommissionens interimrapport ledsaget af en ekstern evalueringsrapport også er blevet oversendt til Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, har koncentreret sig om erhvervsmæssige kvalifikationer for unge i den indledende uddannelsesfase. EUROTECNET-programmet har inden for rammerne af sit mål om fremme af innovation inden for erhvervsmæssig uddannelse udviklet nye teorier og uddannelsesmodeller i en kontekst af en ny metode til organisering af arbejdet, som kræver nye typer af kvalifikationer. Endelig har FORCE-programmet i forbindelse med sit mål om fremme af erhvervsmæssig efter- og videreuddannelse i virksomhederne gennemført forskellige arbejder om metoder og praksis i forbindelse med efter- og videreuddannelse.

Kommissionen vedtog den 21. december 1993 Rådets forslag om etablering af et handlingsprogram for gennemførelse af en erhvervsuddannelsespolitik for Det Europæiske Fællesskab »LEONARDO DA VINCI« ⁽²⁾, hvori der også fastsættes en betydelig og integreret aktion på området analyse af behov for uddannelse og erhvervsmæssige kvalifikationer.

Endvidere behandler Kommissionens »grøn bog om europæiske socialpolitik, Unionens valgmuligheder« spørgsmål vedrørende uddannelse, især under synsvinklen tilpasning af systemerne for den førte uddannelse og efter- og videreuddannelse til arbejdsmarkedets behov. Mulighederne for støtte fra Den Europæiske Socialfond til en forbedring af uddannelsessystemerne er således berørt, især i kapitlet om den økonomiske og sociale sammenhæng.

Da grønbogen pr. definition er et vejledende element, har Kommissionen indledt en større debat om alle de spørgsmål, der behandles i den. Den vil således kunne tage hensyn til alle de bidrag, der indsendes til den i denne sammenhæng.

Betydningen af uddannelse som en væsentlig foranstaltning til at forebygge arbejdsløshed understreges også i hvidbogen om »vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse«.

(¹) Dok. KOM(93) 704 endelig.

(²) Dok. KOM(93) 686 endelig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3255/93

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/67)

Om: NOVAGRI-programmet i Portugal

Kommissionen anmodes om detaljerede oplysninger om, hvilke beløb EF allerede har betalt til projekter under NOVAGRI-programmet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(28. januar 1994)

Kommissionen har overført 9 457 371 ecu til Portugal som refusion for 1992 og forskud for 1993 i forbindelse med udgifter, der er afholdt til NOVAGRI-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3279/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 340/68)

Om: »Udnyttelsen« af området omkring Olympen

Ifølge miljøorganisationer trues Olympen af kommerciel udnyttelse, selv om hele området af UNESCO er blevet betragtet som en biosfærisk reserve. Eftersom Fællesskabet henregner Olympen til »de vigtige lokaliteter for Fællesskabets fugle- og dyreliv«, og eftersom den sydvestlige del af bjerget planlægges »udnyttet« gennem anlæggelsen og driften af et skisportcenter, vil Kommissionen da anmode de græske myndigheder om straks at sætte en stopper for »udnyttelsen« af området omkring Olympen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(28. marts 1994)

De græske myndigheder har fredet en stor del af bjergmassivet omkring Olympen som særligt beskyttet område i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF (¹) om beskyttelse af vilde fugle og givet området status som »nationalt skovområde«, hvilket i henhold til græsk lovgivning sikrer dette område den højest mulige grad af beskyttelse.

Det ærede medlems brug af vendingen »omfattende udnyttelse« er temmelig uklar og giver ikke Kommissionen grundlag for en formodning om, at der er tale om en overtrædelse af fællesskabsretten.

For så vidt angår den konkrete omtale af anlæggelsen af et skisportcenter, har de græske myndigheder meddelt Kommissionen, at det som konklusion på en undersøgelse af projektets indvirkning på miljøet fremgik, at anlæggelse af et skisportcenter i regionen (herunder navnlig på lokaliteten Sparmos — Ag. Antonios) ville være helt uforenelig med den grad af naturbeskyttelse, som området har opnået. Derfor er tanken om et skisportcenter blevet opgivet.

Skulle det ærede medlem være i besiddelse af andre oplysninger, hvoraf det fremgår, at de græske myndigheder har ændret deres indstilling, og at der skulle være givet tilladelse til et nyt projekt i regionen, ser Kommissionen gerne, at den får stillet disse oplysninger til sin rådighed.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3317/93

af John Bird (PSE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 340/69)

Om: De forholdsvise høje billetpriser for flyrejser inden for EF

Har Kommissionen kendskab til, at mange rejsende, både forretningsfolk og fritidsrejsende, er af den opfattelse, at billetpriserne for flyrejser inden for EF er urimeligt høje?

Mener Kommissionen, at omkostningerne i forbindelse med flyrejser inden for EF virker hæmmende på den frie bevægelighed for personer i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked?

Hvilke skridt har Kommissionen taget eller agter den at tage for at tilskynde luftfartsselskaberne til at tilbyde rejsende på europæiske flyruter billigere billetpriser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(28. marts 1994)

Siden den 1. januar 1993, hvor den tredje luftfartspakke og specielt Rådets forordning (EØF) nr. 2409/92⁽¹⁾ om billetpriser og rater inden for luftfart trådte i kraft, kan luftfartsselskaberne frit fastsætte deres priser. Denne frihed, der ledsages af en fjernelse af hindringerne for den frie adgang til markedet, er en af de væsentligste forudsætninger for, at det indre liberaliserede marked for civil luftfart kan fungere tilfredsstillende.

Ifølge nævnte forordnings artikel 6 og 7 kan medlemsstaterne og i visse tilfælde Kommissionen suspendere anvendelsen af basispriser, der er urimeligt høje i forhold til luftfartsselskabernes samlede omkostninger på lang sigt. Kommissionen er i færd med at fastlægge de nærmere betingelser for anvendelsen af denne prismæssige beskyttelsesklausul. Beskyttelsesklausulen har endnu ikke været bragt i anvendelse hverken af medlemsstaterne eller af Kommissionen, som i øvrigt ikke har modtaget nogen begrundet klage siden 1. januar 1993 vedrørende urimeligt høje priser på bestemte flyruter. I den forløbne periode har man kunnet konstatere, at luftfartsselskaberne i vid udstrækning har tilbudt særlig fordelagtige priser. Kommissionen er overbevist om, at den frie adgang til markedet fortsat vil have en positiv indflydelse på prisniveauet i de kommende år.

(¹) EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3329/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 340/70)

Om: Tysklands indordning under de økologiske bestemmelser i Maastricht-traktaten

Kan Kommissionen oplyse, hvornår Tyskland vil indordne sig under de økologiske bestemmelser i Maastricht-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(3. januar 1994)

Tyskland har netop ratificeret traktaten om Den Europæiske Union. Landet har dermed forpligtet sig til at overholde samtlige elementer i traktaten, herunder de miljømæssige aspekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3336/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 340/71)

Om: Kvaliteten af vand på flaske i Grækenland

For få måneder siden offentliggjordes en række afsløringer vedrørende kvaliteten af vand på flaske i Grækenland. I den forbindelse fremkom der oplysninger, der viste, at kvalitetskontrollen for mange flaskers vedkommende ikke er tilstrækkelig, hvilket sætter forbrugerens helbred på spil. På et tidspunkt greb den offentlige anklager ind, men udfaldet af denne indgriben er endnu ikke kendt.

Nu er det kommet frem, at i mindst elleve tilfælde har aftapperne fået et egnethedscertifikat af Det Europæiske Fællesskab. I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er offentliggjort elleve kilder med naturligt mineralvand, der opfylder Fællesskabets forskrifter. Blandt disse er også nogle, som der har været blæst omkring for flere måneder siden.

Kommissionen bedes oplyse, om Fællesskabet, da det offentliggjorde listen med egnethedscertifikater, havde kendskab til dette, og endvidere om der er nogen mulighed for at efterforske hele sagen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(24. februar 1994)

Ifølge artikel 1 i Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand⁽¹⁾ skal de enkelte medlemsstater sende Kommissionen en fortegnelse over naturlige mineralvandskilder, som de har godkendt, så den kan offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kommissionen offentliggør blot den modtagne fortegnelse over godkendte kilder og godkender ikke selv naturligt mineralvand, da dette, ifølge direktivet, udelukkende hører under medlemsstaternes kompetence. Medlemsstaterne har godkendt over 1 000 naturlige mineralvandskilder. Elleve af disse findes i Grækenland, og de græske myndigheders godkendelse af dem er blevet offentliggjort⁽²⁾ kort efter modtagelsen.

Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om sundhedsfarer i forbindelse med naturligt mineralvand, som de græske myndigheder har godkendt. Det påhviler medlemsstaterne at kontrollere naturligt mineralvand, ligesom det er tilfældet med alle levnedsmidler.

Andre former for drikkevand skal opfylde forskrifterne i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juni 1980 om kvaliteten af drikkevand, og det er også her de nationale myndig-

heders opgave at kontrollere, om vandet opfylder disse forskrifter.

(¹) EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

(²) EFT nr. C 224 af 19. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3338/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 340/72)

Om: De særlige aktioner og programmer for sigøjnerne i Grækenland

Kommissionen bedes oplyse, om Grækenland har gennemført særlige aktioner og programmer for sigøjnerne i løbet af 1992 og første halvdel af 1993 — og i bekræftende fald hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(26. april 1994)

Inden for rammerne af visse regionale programmer, som f.eks. programmerne for det kontinentale Grækenland og den centrale del af Makedonien, er der ydet støtte til en række handlingsprogrammer til fordel for sigøjnerne. Endvidere har Grækenland der inden for rammerne af fællesskabsinitiativerne, nærmere bestemt det tredje program til bekæmpelse af fattigdom, iværksat et projekt for sigøjnerne i Thessaloniki.

Hvad angår interkulturel uddannelse, er der ydet støtte til et projekt, som har til formål at uddanne børn af sigøjnerne og omvandrende folk. Projektet sikrer, at der iværksættes udarbejdelse af undervisningsmaterialer, som skal gøre det lettere at integrere børn af sigøjnerne i uddannelsessystemet. En del af projektet vedrører pædagogisk materiale til brug for undervisning af sigøjnerne i at læse og skrive. En anden del vedrører uddannelse af lærere, som arbejder med børn af sigøjnerne, og en tredje del har til formål at henlede befolkningens opmærksomhed på sigøjnerne situation. Projektet fortsætter i 1993—1994. I år påbegyndes evaluering af projektet og det udarbejdede materiale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3346/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 340/73)

Om: Direktiv 90/434/EØF og 90/435/EØF

Direktiv 90/434/EØF (¹) om fusion af selskaber fra forskellige medlemsstater og 90/435/EØF (²) om en fællesbeskatningsordning for moder- og datterselskaber i forskellige medlemsstater skulle være vedtaget den 1. januar 1992.

Kan Kommissionen oplyse Parlamentet om, hvad den har foretaget sig for at sikre, at disse foranstaltninger gennemføres fuldt ud i samtlige tolv medlemsstater?

(¹) EFT nr. L 225 af 20. 8. 1990, s. 1.

(²) EFT nr. L 225 af 20. 8. 1990, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(3. marts 1994)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er direktiv 90/435/EØF om moder- og datterselskaber gennemført i alle medlemsstater.

Direktiv 90/434/EØF om fusioner er endnu ikke gennemført i Grækenland. Kommissionen har derfor indledt en overtrædelsesprocedure på grundlag af EF-traktatens artikel 169.

I øvrigt har tre medlemsstater (Belgien, Tyskland, Det Forenede Kongerige), hvis selskabsret ikke tillader grænseoverskridende fusioner og opsplittings, begrænset fusionsdirektivets gennemførelse til at omfatte transaktioner vedrørende tilførsler af aktiver og udvekslinger af aktier.

Kommissionen er i færd med at undersøge, om gennemførelsesforanstaltningerne er forenelige med EF-lovgivningen, og den vil i den forbindelse tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en sådan delvis gennemførelse kan anses for at være tilfredsstillende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3347/93

af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 340/74)

Om: Skiltning med blindeskrift i EF

I De Forenede Stater er det fastsat ved lov, at ethvert skilt på offentlige steder også skal være skrevet i brailleskrift. Kommissionen bedes oplyse, om den er i færd med at forberede lovgivning vedrørende Braille-skrift, og om en sådan lovgivning vil blive indført i Europa i nær fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(22. december 1993)

Kommissionen har ingen planer om at foreslå indførelse af lovgivning om Braille-systemet og har ingen oplysninger om, hvilken lovgivning der eventuelt kan være undervejs i de enkelte medlemsstater.

Den Europæiske Blindesammenslutning, som repræsenterer personer med synshandicap i Det Europæiske Handicapforum under HELIOS II, er blevet anmodet om at fremskaffe oplysninger om situationen i medlemsstaterne fra deres nationale medlemsorganisationer. Kommissionen vil fremsende alle oplysninger, den måtte modtage, så snart de foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3349/93

af Jean-Claude Pasty (RDE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 340/75)

Om: Nedsættelse af eksportrestitutionerne for fjerkrækød

Kan Kommissionen gøre rede for sine bevæggrunde til med virkning fra den 8. oktober 1993 at gennemføre en betydelig nedsættelse af beløbet for eksportrestitutioner ved udførsel af fjerkrækød fra EF samme dag, hvor det amerikanske landbrugsministerium bekendtgør, at der vil ske en kraftig forhøjelse af støtten til udførsel af frosne kyllinger til Egypten?

Skal de to afgørelser opfattes som en gennemførelse på forhånd fra Kommissionens side af den såkaldte Blair House-aftale, som endnu ikke er blevet godkendt af Rådet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3865/93

af Michel Debatisse (PPE)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 340/76)

Om: Eksportrestitutioner for fjerkrækød

Den 8. oktober 1993 vedtog Kommissionen en omgående reduktion i eksportrestitutionssatsen for fjerkrækød, som alt efter bestemmelsessted udgør et fald på 20 %. Samme dag annoncerede De Forenede Stater et supplerende subventioneret eksportkontingent for fjerkræ på basis af prisen 849 US\$ pr. ton, dvs. en støtte, som gennemsnitlig er 75—95 % højere end EU-restitutionerne.

Kommissionen begrundes sin afgørelse med faldet i kornpriserne, men prisfaldet på fødevaremarkedet har kun været på 5—6 %.

Vil Kommissionen oplyse samtlige grunde til, at den har vedtaget en foranstaltning i hast uden at høre forvaltningskomitéen?

Mener Kommissionen, at europæisk fjerkræavl råder over tilstrækkelige midler til at imødegå den amerikanske konkurrence, som nyder godt af en støtte, der er dobbelt så stor som EU-eksportrestitutionerne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel E-3349/93 og E-3865/93
(28. marts 1994)

Nedsættelsen af restitutionerne for fjerkrækød i juli og oktober 1993 var dels en logisk følge af reformen af den fælles landbrugspolitik, som medførte et fald i priserne på foderkorn og dermed i produktionsomkostningerne for fjerkræ, dels en afspejling af den gunstige udvikling på EF-markedet og verdensmarkedet. EF's eksport af fjerkrækød steg i 1993 med 130 000 tons i forhold til året før og nåede op på 650 000 tons.

I forhold til »Export Enhancement Program« i USA har Kommissionen altid forsvaret de europæiske eksportørers interesser på deres traditionelle markeder. Selv om det amerikanske subventionerede salg i størstedelen af 1993 var af begrænset omfang, medførte den mere massive indsats mod årets slutning et vist pres på de mellemøstlige markeder, og Kommissionen reagerede ved at forhøje resitutionen for denne destination med virkning fra den 20. januar 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3366/93

af Christopher Jackson (PPE)

til Kommissionen

(26. november 1993)

(94/C 340/77)

Om: Betaling af fakturaer

1. I forlængelse af Europa-Parlamentets høring den 7. og 8. juli 1993 om effektivering af betalinger på handelsområdet, har Kommissionen påbegyndt udarbejdelsen af et EF-initiativ på dette område?

2. Vil Kommissionen overveje forslaget om, at en virksomheds revisorer skal være forpligtet til i regnskaberne at angive den gennemsnitlige tid, den pågældende virksomhed er om at betale sine fakturaer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(3. marts 1994)

Den offentlige høring om betalingsfrister, som blev afholdt 7. og 8. juli 1993, og på hvilken var repræsenteret over 30 brancheforeninger, viste, at de berørte kredse i vid udstrækning går ind for fællesskabsinitiativer på dette område. Kommissionen har ligeledes modtaget skriftlige bemærkninger fra over 130 organisationer efter udsendelsen af arbejdsdokumentet om betalingsfrister i handelsforhold⁽¹⁾.

Kommissionen har endnu ikke taget stilling til, hvilke initiativer der med størst fordel kan foreslås på fællesskabsplan.

Angivelse af den tid, virksomhederne er om at betale deres fakturaer, er en af de valgmuligheder, som vil blive undersøgt.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 2214.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3370/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(26. november 1993)

(94/C 340/78)

Om: Evaluering af ENVIREG-programmet i Spanien

Kan Kommissionen give oplysninger om, hvilke opfølgings- og evalueringsrapporter om gennemførelsen af ENVIREG-programmet i Spanien, den er i besiddelse af?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Bruce Millan

(13. april 1994)

Kommissionen kan oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at overvågningsudvalget for programmet ENVIREG/ Spanien har holdt tre møder: den 27. marts 1992, den 17. december 1992 og den 30. september 1993.

Til det program, der blev vedtaget i maj 1990, er der afsat et samlet budget på 235,702 mio. ecu, hvoraf 144,694 mio. ecu medfinansieres af strukturfondene.

Programmet har følgende felter:

- formindskelse af forureningen i kystområder
- beskyttelse af biotoper
- kontrol med giftige reststoffer fra industrien
- udvikling og forvaltning af systemer til fjernelse af forurening.

Da programmet løber indtil udgangen af 1994, er evalueringen lige påbegyndt, og en første rapport vil foreligge i november 1994.

Pr. 31. december 1993 var der indgået forpligtelse for 24 731,73 mio. pta. ud af i alt 28 752,43 pta., hvilket er en forpligtelsesgrad på 86,01 %.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3426/93

af Sérgio Ribeiro (GUE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 340/79)

Om: Naturgasprojekt i Portugal

Kan Kommissionen under henvisning til den enorme betydning af naturgasprojektet for Portugal og det nyligt oprettede selskab Transgas, til hele den stærkt omskiftelige og ugenomsigtige beslutningsproces, til de omfattende nødvendige investeringer, til indkalkuleringen af EF-midler som led i den »opfindsomme« (og tvivlsomme) finansieringstransaktion med det formål ikke at risikere, at Transgas skulle gå konkurs på halvvejen, samt til at projektet ikke falder ind under Samhørighedsfondens område, oplyse

omfanget af sit engagement i projektet i almindelighed og i Transgas i særdeleshed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**
(23. marts 1994)

Kommissionen kan bekræfte, at der som led i EF-initiativet REGEN er ydet EF-støtte til finansiering af projektet med indførelse af naturgas i Portugal (gasledningen Setúbal-Braga). Støtten udgør 82,228 mio. ecu (1993-priser), som ydes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Kommissionen finder, at projektet er af betydelig interesse for Fællesskabet, og at det er vigtigt for den portugisiske industris fremtidige konkurrenceevne. Desuden betyder projektet, at olie og fast brændsel erstattes af en ren energikilde, hvilket er et betydeligt bidrag til miljøforbedringen i Portugal. Projektet bidrager også til at forbedre sikkerheden og driften af Portugals og Fællesskabets energinet.

Den nye regionaludviklingsplan, som den portugisiske regering forelagde Kommissionen i juli 1993, omfatter videreførelse og afslutning af projektet. Der er anmodet om EF-finansiering, og denne er foreløbigt medtaget i EF-støtterammen for 1994—1999.

Kommissionen foreslår et nyt REGEN-initiativ inden for et kombineret initiativ INTERREG/REGEN. Den foreslår, at afslutningen af projektet om distribution af naturgas i Portugal finansieres under REGEN-initiativet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3435/93
af Fernando Suárez González (PPE)
til Kommissionen
(2. december 1993)
(94/C 340/80)

Om: Samarbejde med Mellemamerika

Kommissionen har opført 305 000 ecu under budgetkonto B7-3012, Regional integration, til et projekt med titlen »Historie og Samfund i Mellemamerika«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad dette projekt går ud på, hvem der modtager bevillingerne, samt hvilket mål, der søges nået?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(6. april 1994)

I anledning af 500-året for opdagelsen af Amerika har Kommissionen fundet det hensigtsmæssigt gennem »Sociedad Estatal Quinto Centenario«, der indsamler midlerne, at finansiere et projekt med henblik på at udfylde det tomrum, der eksisterer for så vidt angår samfundshistorie om Mellemamerika.

Det forholder sig således, at der i forbindelse med den mellemamerikanske region ud fra en videnskabelig og udgivelsesmæssig synsvinkel eksisterer en alvorlig mangel, i og med at der ikke findes et fuldstændigt spansk sproget historisk værk om Mellemamerika, der følger udviklingen i regionen fra den præcolombianske oprindelse og frem til vore dage.

Sociedad Estatal overdrog det videnskabelige arbejde til Facultad Latino-americana de Ciencias Sociales (FLASCO), og midlerne skulle anvendes til publikation og udgivelse af 5 000 eksemplarer af værket.

Nogle af de udgivne eksemplarer uddeles gratis til ambassader, universiteter, institutioner for udviklingssamarbejde og andre organer med tilknytning til den regionale integration i Mellemamerika. Overskuddet fra salget af de resterende eksemplarer vil blive brugt til at dække forfatterens udgifter til udarbejdelsen af værket samt til at afholde distributionsomkostningerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3442/93
af José Lafuente López (PPE)
til Kommissionen
(2. december 1993)
(94/C 340/81)

Om: EF-regler for vandrehandel

I forbindelse med det tredje europæiske marked for vandrehandel, som for nylig fandt sted i Zaragoza (Spanien), afholdtes samtidig det første internationale seminar om denne handelsforms fremtid.

Det problem, som giver anledning til størst bekymring blandt disse handlende i alle EF-lande, er de lovgivningstiltag på nationalt plan, som søger at henvise vandrehandelen til byernes udkant, dvs. områder hvor der ikke findes andre forretninger.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes Fællesskabet stiller sig til dette spørgsmål, og hvorvidt der findes EF-regler, som de nationale lovgivere skal henholde sig til i forbindelse med reguleringen af vandrehandelen, der i Fællesskabet som helhed tegner sig for 13—15 % af den samlede detailhandel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(26. april 1994)

Erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted er omfattet af direktiv 75/369/EØF⁽¹⁾. Direktivet indeholder overgangsforanstaltninger, der skal fremme den faktiske udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed uden fast forretningssted, herunder bestemmelse om automatisk anerkendelse af beviser for erfaring, når værtsmedlemsstaten regulerer disse aktiviteter.

Bestemmelserne herom skal som angivet i direktivets titel fortolkes sammen med artikel 52 ff. og 59 ff. i EF-traktaten vedrørende de generelle principper for etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser i Fællesskabet.

Bortset fra forpligtelserne i henhold til EF-retten har hver enkelt medlemsstat beføjelse til at fastsætte bestemmelser om de vilkår, der gælder for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted inden for det pågældende lands territorium. Henvielse af denne form for virksomhed til byernes udkant synes i sig selv ikke at være i modstrid med EF-retten.

Kommissionen har forståelse for det ærede medlems synspunkt. Uden at drage medlemsstaternes rettigheder i tvivl tilskynder Kommissionen til fremme af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted, fordi den er af stor betydning ikke kun ud fra en økonomisk betragtning, men også ud fra en social betragtning: skabelse af beskæftigelse for uafhængige arbejdstagere, økonomisk og social integrering af bestemte befolkningsgrupper, f.eks. unge, etniske minoriteter, skabelse af liv i byer og landsbyer. Kommissionen har derfor altid støttet erhvervsorganisationers initiativer inden for denne sektor, f.eks. det europæiske marked i Strasbourg i 1991 og i Manchester i 1992, samt ydet en støtte på 20 000 ecu til det seminar, der blev afviklet i forbindelse med markedet i Zaragoza i 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3456/93
af Anne André-Léonard (ELDR)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/82)

Om: Transport af kød til konsum

Kommissionen bedes oplyse, om der ydes støtte til transport af kød til konsum?

Ydes der særlig støtte til transport af levende kvæg eller frosset kød?

Har Kommissionen foretaget en sikring af, at kødkvaliteten ikke forandrer sig i forbindelse med transport af levende kvæg (tilstedeværelsen af kolesterol og adrenalin i kødet til skade for forbrugernes sundhed)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(4. marts 1994)

I Fællesskabet ydes der i forbindelse med de fælles markedsordninger ikke støtte til transport af kød til konsum, og der findes ikke nogen særordning for kvæg eller kød.

Det påhviler medlemsstaterne at gennemføre kontrol af transporten i overensstemmelse med direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3482/93
af Geoffrey Hoon (PSE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/83)

Om: Rådets direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Mener Kommissionen, at direktiv 92/100/EØF⁽¹⁾ forhindrer medlemsstaterne i at indføre eller opretholde en ordning, der udvider konsumptionsprincippet til at gælde i områder uden for Det Europæiske Fællesskab?

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 27. 11. 1992, s. 61.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3483/93
af Geoffrey Hoon (PSE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/84)

Om: Rådets direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Er Kommissionen enig i, at den udtrykkelige begrænsning af konsumptionsprincippet til Fællesskabets område »Fællesskabs-konsumtion« indebærer, at der ses bort fra et generelt gældende konsumptionsprincip?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3484/93

af Geoffrey Hoon (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 340/85)

Om: Rådets direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Omfatter spredningsretten indeholdt i direktiv 92/100/EØF retten til at tillade eller forbyde samtidig import af værker eller andre genstande for ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder fra lande uden for EF?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
på skriftlig forespørgsel E-3482/93, E-3483/93
og E-3484/93

(26. april 1994)

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret fastsætter i artikel 9, stk. 1, en generel regel, der går ud på, at der indrømmes eneret til fire kategorier af rettighedshavere: udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer, producenter af den første optagelse af en film samt radio- eller fjernsynsselskaber. Desuden bestemmer artikel 9, stk. 2, i dette direktiv:

»Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.«

Artikel 9, stk. 2, afspejler EF-Domstolens faste retspraksis med hensyn til artikel 30 ff. i EF-traktaten, idet Domstolen generelt har statueret, at når et produkt er blevet spredt ved salg (eller på anden måde) inden for Fællesskabet med samtykke fra indehaveren af den intellektuelle ejendomsret, kan indførsel i en anden medlemsstat ikke forbydes under henvisning til denne ret ⁽¹⁾. I modsat fald vil der være risiko for, at det indre marked indeles kunstigt i tolv nationale markeder. Det betyder, at en rettighedshaver, der har godkendt spredning af kopier af hans værk i Fællesskabet gennem salg, ikke kan modsætte sig videre salg af disse kopier i andre medlemsstater. Dette princip kaldes »princippet om EF-konsumtion« og hermed søges konflikten mellem eneret på nationalt plan og princippet om frie varebevægelser i henhold til EF-lovgivningen løst.

Artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF regulerer også spørgsmålet om international konsumtion. Kommissionen er af den opfattelse, at formuleringen af artikel 9 forhindrer medlemsstaterne i at anvende, hvad der betegnes

som »international konsumtion« og skal forstås således, at rettighedshaveren har ret til at forhindre parallelimport fra tredjelande. En medlemsstat har måske ikke en bestemmelse om, at de første salg i et land uden for Fællesskabet resulterer i konsumtion af spredningsretten inden for det pågældende lands territorium og følgelig inden for hele Fællesskabet. En medlemsstats mulighed for at fastsætte bestemmelse om international konsumtion vil kunne få potentielle negative virkninger på det indre markeds funktion og konkurrencen, og rettighedshaveren vil især kunne løbe risikoen for, at priserne på markedet underbydes på grund af kopier, der på lovlig vis afsættes på markedet uden for Fællesskabet. En sådan virkning vil være i strid med direktivets målsætning. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne om konsumtion i en række andre direktiver inden for intellektuel og industriel ejendomsret (jf. direktiv 89/104/EØF ⁽²⁾ om varemærker).

⁽¹⁾ Jf. dom af 8. juni 1971 (78-70, Deutsche Grammophon); 20. 1. 1981 (55 og 57/89, Music Vertrieb).

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3494/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 340/86)

Om: Farligt affald

Kan Kommissionen i tilslutning til svaret af 14. juli fra Rådets formand på spørgsmål H-0700/93 ⁽¹⁾ af Bowe om det europæiske affaldskatalog oplyse, hvordan den agter at opfylde kravene indeholdt i rammedirektiv 91/156/EØF ⁽²⁾ om affald og direktiv 91/689/EØF ⁽³⁾ om farligt affald med henblik på at afslutte det europæiske affaldskatalog inden slutningen af december 1993?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-433 (juli 1993).

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(14. januar 1994)

På et møde den 12. oktober 1993 afgav det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i rammedirektivet om affald 75/442/EØF som ændret ved direktiv 91/156/EØF, en positiv udtalelse om den liste over affald, som kræves i direktivets artikel 1, litra a). Kommissionens procedurer for vedtagelse af listen skulle være afsluttet inden for den nærmeste fremtid.

Den liste over farligt affald, som kræves i artikel 1, stk. 4, i direktiv 91/689/EØF har vist sig uhyre vanskelig at udarbejde, da listen selv definerer, hvad farligt affald er. I et forsøg på at overvinde disse vanskeligheder har Kommissionen foreslået at ændre direktivet⁽¹⁾. Da hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har accepteret forslaget om ændring af artikel 1, stk. 4, arbejder Kommissionen i øjeblikket på at udarbejde den oprindeligt krævede liste. Den forventes forelagt for udvalget i første kvartal af 1994.

I begyndelsen var det hensigten, at listen over farligt affald skulle udgøre en integrerende del af den generelle affaldsliste, der skal opstilles ifølge rammedirektivet om affald. I daglig tale har disse to lister været omtalt under ét som det europæiske affaldskatalog.

Den oprindelige plan for udarbejdelsen af affaldskataloget har vist sig praktisk taget umulig at gennemføre, da de to lister skal tilfredsstille forskellige behov. Den generelle affaldsliste er ikke en definition af affald men kun en vejledende opdeling af affald efter dets art, hvorimod listen over farligt affald udgør en definition af farligt affald. Ydermere skal affald, der optræder på listen over farligt affald, beskrives så indgående, at det kan konstateres, hvilken eller hvilke egenskaber der gør det farligt.

På langt sigt er målet dog stadig at nå frem til en integreret liste som oprindelig tænkt. Når listen over farligt affald er vedtaget, kan Kommissionen tage fat på at integrere de to lister.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 425 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3498/93

af Ben Visser (PSE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/87)

Om: Ophugningsordningen for indlandsskibsfarten

Man er generelt af den opfattelse, at den gældende ophugningsordning for indlandsskibsfarten (Rådets forordning (EØF) nr. 1101/89)⁽¹⁾ opfylder et behov. Ordningen er gældende indtil den 28. april 1994. Rådet har imidlertid i forordningen eksplicit angivet, at det på grundlag af et forslag fra Kommissionen kan beslutte at forlænge denne ordning med yderligere fem år.

Transporterhvervet har gentagne gange både skriftligt og mundtligt enstemmigt opfordret Kommissionen til at forelægge Rådet et sådant forslag til forlængelse af ordningen.

På trods af de aktuelle usædvanligt dårlige markedsforhold inden for indlandsskibsfarten har Kommissionen endnu ikke fulgt denne opfordring.

En repræsentant fra Kommissionen har desuden erklæret, at det er tvivlsomt, om Rådet kan tage en beslutning inden den 28. april 1994, fordi Maastricht-traktatens procedure med fælles beslutningstagning sammen med Europa-Parlamentet er meget tidskrævende.

1. Hvorfor har Kommissionen endnu ikke forelagt et forslag om at forlænge ophugningsordningen for indlandsskibsfarten med fem år i betragtning af den positive holdning til den gældende ordning og den generelle tilslutning til anmodningen om forlængelse?
2. Mener Kommissionen, at de nuværende markedsforhold i særlig høj grad nødvendiggør en forlængelse af ophugningsordningen?
3. Når Kommissionen er af den opfattelse, at Maastricht-traktatens procedure med fælles beslutningstagning sammen med Europa-Parlamentet kræver mere tid, er det så ikke en yderligere grund til hurtigt at forelægge forslag således, at Rådet i hvert fald inden den 28. april 1994 kan tage en beslutning i sagen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 116 af 28. 4. 1989, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(21. marts 1994)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse, nemlig at de eksisterende markedsforhold for indlandsskibsfarten kræver en forlængelse af de strukturelle forbedringsforanstaltninger, der blev indført af Rådets forordning (EØF) nr. 1101/89. Kommissionen sendte derfor den 16. november 1993 et forslag til Parlamentet og Rådet om forlængelse af gammelt-for-nyt-bestemmelsen i henhold til artikel 8, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1101/89.

Kommissionen bemærker, at Parlamentet straks har taget sagen op. En første udveksling af synspunkter fandt sted i transportudvalget den 24. november 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3504/93

af Arie Oostlander (PPE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/88)

Om: Definitionen af begreberne »universitet« og »virksomhed« i COMETT og TEMPUS

Kan Kommissionen oplyse, hvordan definitionen af begreberne »universitet« og »virksomhed« i Rådets beslutning om iværksættelse af henholdsvis TEMPUS- og COMETT-programmet forholder sig til hinanden?

Kan begrebet »teknologisk fornyelse«, som er kernen i COMETT-programmet, ses i dets bredeste betydning såle-

des, at det også omfatter sundhedssektoren eller den offentlige forvaltning? Ville det i bekræftende fald ikke være mere hensigtsmæssigt at lade det komme til udtryk ved et ændret ordvalg, således at visse sektorer ikke bliver afskrækket fra at deltage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(18. januar 1994)

Definitionerne af industri og virksomhed i COMETT II og TEMPUS II svarer til hinanden. I COMETT II er det kun små og mellemstore virksomheder, der nævnes særskilt, medens definitionen i TEMPUS II udtrykkeligt nævner uddannelsesorganer samt offentlige og lokale myndigheder. Siden iværksættelsen af COMETT i 1987 og TEMPUS i 1990 er de to definitioner blevet anvendt på samme måde.

I både TEMPUS og COMETT forstås ved ordet »universitet« alle former for videregående uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner over sekundærtrinnet.

TEMPUS II sigter mod en reform og forbedring af universiteterne i Øst- og Centraleuropa og i de nyligt uafhængige lande. Disse institutioner kan i henhold til TEMPUS II indgå i projekter om efter- og videreuddannelse, medens institutioner, der kun tilbyder efter- og videreuddannelse, kan indgå i projekter under COMETT II.

Begrebet »teknologisk fornyelse«, som er kernen i COMETT-programmet, skal i allerhøjeste grad forstås i bredeste betydning. Der er f.eks. ret mange projekter med deltagelse af hospitaler til udvikling af innoverende aktiviteter på det medicinske område.

Det er bestemt ikke hensigten at afskrække nogen sektor. De termer, der er belvet anvendt, giver den størst mulige fleksibilitet for deltagelse af de grupper, der har en potentiel interesse i COMETT. Det kan f.eks. anføres, at sundheds- og sikkerhedssektoren er godt repræsenteret (det er den sektor, der kommer ind på tiendepladsen i COMETT II-programmet).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3508/93

af Thomas Megahy (PSE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/89)

Om: Mål nr. 4

I henhold til forordning (EØF) nr. 2082/93 ⁽¹⁾ skal medlemsstaterne forelægge planer vedrørende mål nr. 3 og nr. 4 senest tre måneder efter forordningens ikrafttræden, dvs.

senest den 3. november 1993, medmindre der er truffet anden aftale med den berørte medlemsstat. Kan Kommissionen give oplysninger om planer, der ikke forelægges senest på dette tidspunkt, årsager til at de ikke forelægges, og hvilke foranstaltninger der bliver truffet som følge heraf?

(¹) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(17. februar 1994)

Samtlige medlemsstater, med undtagelse af Frankrig, Tyskland og Italien, indgav deres planer under mål nr. 3 (uden for regioner under mål nr. 1) inden den 3. november 1993. Belgien og Nederlandene indgav planer under mål nr. 4 (uden for regioner under mål nr. 1), inden fristen udløb.

Som begrundelse for forsinkelserne har medlemsstaterne anført, at det er nødvendigt at høre flere parter, at de har brug for nærmere oplysninger fra Kommissionen om de beløb, der står til rådighed, og at det tager længere tid med forberedelserne i forbindelse med det nye mål nr. 4. Kommissionen blev enig med de pågældende medlemsstater om, at fristen for indgivelse af planer kunne forlænges.

Noget af det vigtigste for Kommissionen er imidlertid kvaliteten af de modtagne planer, og i nogle tilfælde var det nødvendigt med yderligere bearbejdning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3514/93

af Panayotis Roumeliotis (PSE)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 340/90)

Om: Bevaring af håndskrifter på Athos

Ifølge udtalelser fra videnskabsmænd på en international konference om Athos har mange håndskrifter på Athos brug for særlige konserverings- og opbevaringsvilkår som beskyttelse mod ælde og vejrlig, ligesom de bør vurderes klassificeres og udgives.

I hvilket omfang agter Kommissionen at deltage i forundersøgelserne til og gennemførelsen af dette projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(20. januar 1994)

Som led i indsatsen til bevarelse af den europæiske kulturarv yder Kommissionen på initiativ af Europa-Parlamentet

årligt et bidrag til finansieringen af restaureringen af Athos-klostrene.

Tilskuddet udbetales til Centret for Forvaltning af Kulturværdierne på Athos (KEDAK), der er oprettet ad hoc af de græske myndigheder under ministeriet for Makedonien. Det nuværende tilskud er øremærket til de konserverings- eller restaureringsarbejder, der udføres på ovennævnte bygningsværker, hvilket skyldes på den ene side arbejdets omfang og hastende karakter og på den anden side, at EU-budgettets bevillinger til indsatsen på kulturområdet er stærkt begrænsede.

Kommissionen kan i øvrigt meddele det ærede medlem, at den efter ratificeringen af traktaten om Den Europæiske Union har påbegyndt udarbejdelsen af en meddelelse om bygninger og kunstgenstande, der senere vil blive forelagt for Rådet og Parlamentet.

Som led i dette nye initiativ vil eventuelle nye forslag fra de græske myndigheder om beskyttelse og bevarelse af kunstgenstandene på Athos-klostrene kunne tages i betragtning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3530/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 340/91)

Om: Afskaffelse af organiske fosforforbindelser

Kommissionen bedes oplyse, om den har krævet af EF's medlemsstater, at de afskaffer organiske fosforforbindelser inden år 2005 (hvilket er en international forpligtelse i henhold til Bern-konventionen)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(20. april 1994)

Kommissionen gør opmærksom på, at der i teksten til Konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening og i den aftale, der blev indgået i tilknytning hertil i Bern den 29. april 1963 om Den internationale Kommission for beskyttelse af Rhinen mod forurening, ikke er fastsat nogen frist for afskaffelsen af organiske fosforforbindelser (afgørelse 77/586/EØF).

I henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, fastlægger medlemsstaterne programmer til nedbringelse af forureningen med organiske fosforforbindelser. Bestemmelserne i artikel 7 er baseret på målsætninger for vandkvalitet

opstillet på nationalt plan. Organiske fosforforbindelser er ikke omfattet af bestemmelserne i direktivets artikel 6 for så vidt angår grænseværdier og mål for vandkvalitet vedtaget på fællesskabsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3536/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 340/92)

Om: Gener for skibsfart og fiskerfartøjer på grund af sunkne skibe

Skibsfarten i Middelhavet generes ofte på grund af det stadig stigende antal sunkne skibe fra tidligere tider indtil i dag. Dette antal er steget stærkt siden 1940.

Tilstedeværelsen af sådanne »mandsskabte rev« forårsager ligeledes skade på fiskeriflåder og udgør generelt en gene for fiskeri og transport i mindre og mellemstore fartøjer, som ikke følger afmærkede sejlruiter og kun har begrænsede midler til at kontrollere tilstedeværelsen af disse gener i tide. Derudover skabes der i mange år forureningsproblemer af ukontrollerbart affald fra tanke og fra afskallet maling samt skillevægge i nærheden af vrage.

1. Agter Kommissionen at undersøge, hvor stort problemet er, og hvis den finder det hensigtsmæssigt at oprette et register for Middelhavet over »menneskeskabte gener for skibsfarten«?
2. Agter den at undersøge muligheden for at yde tilskud til fjernelse af sunkne fartøjer fra visse særligt farlige områder navnlig ved indsejlingen til havne som del af et program for at befri sejlrender for menneskeskabte hindringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. marts 1994)

Kommissionen er bekendt med de særlige risici, som en lang række forskellige genstande på havbunden udgør for fiskerfartøjer. Den stærkt tiltagende anvendelse af havbunden til erhvervs-mæssige formål, til nedlæggelse af rørledninger og kabler og til bortskaffelse af affald har øget fiskernes risiko for, at deres redskaber bliver indviklet i sådanne genstande. I forbindelse med drøftelserne i det forum for maritime erhverv, som Kommissionen har taget initiativ til, er behovet for et nærmere samarbejde mellem de maritime erhverv, der berøres af disse problemer, blevet understreget.

Desuden vil Kommissionen i forbindelse med dette forum for maritime erhverv undersøge muligheden for at finansiere en workshop, der kan vurdere alle tekniske, finansielle og politiske forhold vedrørende oprettelsen af en europæisk tjeneste, hvor fiskerne kan få oplysninger om havbunden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3537/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 340/93)

Om: AIDS-inficeret blod og blodprodukter

De blodprodukter, som firmaerne UB Plasma og Biotest i Herren har markedsført fra 1990—1993 i Tyskland og i andre lande, herunder Grækenland, er inficeret med AIDS-virus, hvilket er bekræftet af det tyske forbundssundhedsministerium. Resultaterne af undersøgelserne har skabt panik blandt befolkningen i de pågældende lande navnlig hos de, der har fået blodtransfusioner i den pågældende periode og blandt de, som har fået flere blodtransfusioner.

I betragtning af at Rådets beslutning af 22. december 1989 om foranstaltninger til bekæmpelse af AIDS indeholder bestemmelser om, at regelmæssig screening af alt donorblod, under anvendelse af egnede prøver (testning for AIDS-virus i blodserum), udvikling af en informationspolitik over for donorer med henblik på at frasortere donorer, som udviser farlige symptomer, og indførelse af sammenlignelig og streng kvalitetskontrol inden for Fællesskabet, er væsentlig for sikker anvendelse af donorblod og for sikker afgivelse af blod, og under henvisning til artikel 129 i Maastricht-traktaten, som indeholder bestemmelser om, at fællesskabsaktioner skal være rettet mod forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste sygdomme, der rammer menneskeheden såsom AIDS, kan Kommissionen da oplyse følgende:

1. Hvilke oplysninger kan den give vedrørende det nøjagtige antal af inficerede portioner, som er blevet markedsført?
2. Hvilke særlige foranstaltninger agter den at træffe i overensstemmelse med traktatens artikel 129 for at afværge sådanne farer fuldstændig i fremtiden?
3. Mener den, at de hidtil anvendte kontrolprocedurer i forbindelse med blodtransfusion er tilstrækkelige til at beskytte den offentlige sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(6. maj 1994)

1. I direktiv 89/381/EØF⁽¹⁾, som trådte i kraft den 1. januar 1992 for nye lægemidler og den 1. januar 1993 for

eksisterende lægemidler, stilles der krav om at alle lægemidler fra blod eller plasma fremstilles og kontrolleres i henhold til en række strenge kriterier, som er opstillet for at garantere kvalitet, sikkerhed og effektivitet. Direktivet er suppleret med krav om prøvning (91/507/EØF)⁽²⁾ og god fremstillingspraksis (91/356/EØF)⁽³⁾.

Kommissionen har anmodet Tyskland om oplysninger vedrørende UB Plasma og Biotest og afventer svar.

2. I henhold til artikel 30 til 33 i direktiv 75/319/EØF⁽⁴⁾ er der etableret et system til hurtig udveksling af oplysninger om defekte lægemidler for at sikre, at de kompetente myndigheder øjeblikkeligt informeres, når der opstår problemer, som kan medføre tilbagetrækning af eller væsentlige ændringer i tilladelsen til at markedsføre et givet produkt. Dette system blev anvendt i de af det ærede medlem nævnte tilfælde.

Som anført da Rådet den 13. december 1993⁽⁵⁾ vedtog konklusionerne om selvforsyning i EF, er det Kommissionens hensigt at indsamle oplysninger om, hvilken lovgivning og praksis der gælder for indsamling, kontrol og behandling af blod samt distribution og handel med blod og blodprodukter i medlemsstaterne med henblik på at stille forslag om en række fælles sikkerhedskriterier, hvis dette er nødvendigt.

3. Direktiv 89/381/EØF om lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker indeholder bestemmelser om at blod eller plasma, der anvendes som basis for fremstilling af lægemidler, skal screenes i overensstemmelse med Rådets og WHO's anbefalinger. Det anbefales ligeledes, at blod som skal anvendes til transfusion screenes. Som en del af det arbejde der skal udføres i henhold til målene beskrevet under punkt 2, vil Kommissionen undersøge i hvilket omfang disse bestemmelser er implementeret i de nationale lovgivninger, samt hvorledes anbefalingerne anvendes.

Sikkert blod og sikre blodprodukter er et område, der hele tiden udvikler sig i takt med videnskaben og teknologien. Sundhedsministrene forsamlet i Rådet den 13. december 1993 bekræftede i henhold til Kommissionens meddelelse om selvforsyning af blod⁽⁶⁾, hvor vigtigt det er at sikre kvalitet og sikkerhed ved indsamling af blod. Det er Kommissionens hensigt i tæt samarbejde med medlemsstaterne at styrke bestræbelserne på at sikre at alle relevante spørgsmål bliver behandlet og at træffe omfattende sikkerhedsforanstaltninger.

(1) EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989.

(2) EFT nr. L 270 af 26. 9. 1991.

(3) EFT nr. L 193 af 17. 7. 1991.

(4) EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975.

(5) EFT nr. C 15 af 18. 1. 1994.

(6) Dok. KOM(93) 198 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3548/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 340/94)

Om: Strukturfondsbevillinger for 1993 — Grækenland

Vil Kommissionen under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh og behovet for at beregne strukturfondsbevillingerne for 1993 adskilt fra de andre år i perioden 1989-1993 angive, hvilket beløb (i ecu — 1992-priser), der blev bevilget til Grækenland under

- fællesskabsstøtterammerne
- fællesskabsinitiativerne

og vil den også nøje angive, på hvilket grundlag beregningen er foretaget (f.eks. forpligtede, bevilgede eller faktisk overførte osv. midler i løbet af 1993)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(21. april 1994)

De finansielle transaktioner under strukturfondene omfattede i 1993 for Grækenlands vedkommende nedenstående beløb, udtrykt i løbende priser og:

(mio. ecu)

	Fællesskabsstøtterammer	Fællesskabsinitiativer
EFRU		
Forpligtelser	935	128
Betalinger	1 100	124
ESF		
Forpligtelser	477	37
Betalinger	419	12
EUGFL		
Forpligtelser	383	16
Betalinger	376	15

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3549/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 340/95)

Om: Strukturfondsbevillinger for 1993 — Spanien

Vil Kommissionen under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh og behovet for at beregne

strukturfondsbevillingerne for 1993 adskilt fra de andre år i perioden 1989-1993 angive, hvilket beløb (i ecu — 1992-priser), der blev bevilget til Spanien under

- fællesskabsstøtterammerne
- fællesskabsinitiativerne

og vil den også nøje angive, på hvilket grundlag beregningen er foretaget (f.eks. forpligtede, bevilgede eller faktisk overførte osv. midler i løbet af 1993)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(21. april 1994)

For 1993 blev der under strukturfondene bevilget følgende beløb til Spanien / i løbende priser):

(mio. ecu)

	Fællesskabsstøtterammer	Fællesskabsinitiativer
EFRU		
Forpligtelser	1 896	337
Betalinger	1 100	202
ESF		
Forpligtelser	1 146	98
Betalinger	602	59
EUGFL		
Forpligtelser	397	10
Betalinger	405	32

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3572/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)
til Kommissionen
(14. december 1993)
(94/C 340/96)

Om: Finansiering af offentlige arbejder af væsentlig betydning

Navarra-kanalen på 181 km har gennem mange år været et stort ønske blandt indbyggerne i Navarra-regionen, da den vil gøre det muligt at kunstvande jorder i Navarra og Aragón, og den er sammen med Itoiz-dæmningen det mest betydningsfulde offentlige arbejde, som de lokale myndigheder i Navarra med afgørende støtte fra de nationale myndigheder gennem lang tid har forberedt og udført.

På hvilket fællesskabsgrundlag og på hvilken måde agter Kommissionen at støtte denne form for offentlige arbejder af væsentlig socio-økonomisk betydning i Fællesskabets regioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(12. april 1994)

For projekter af den type, som er nævnt i det ærede parlamentmedlems forespørgsel, kan Kommissionen sikre en medfinansiering enten inden for operationelle programmer eller som led i projekter, der henhører under artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93 ⁽¹⁾.

Beslutningen om EF-intervention træffes i snævert samråd mellem Kommissionen, medlemsstaten og de myndigheder og organer, som sidstnævnte har udpeget. For at der kan træffes beslutning, skal en række betingelser være opfyldt:

- projektet skal ligge i et område, der er støtteberettiget under mål nr. 1, nr. 2 eller nr. 5b) som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2081/93 ⁽¹⁾
- det skal være anset for at have fortrinsstilling inden for den udviklingsstrategi, der er fastlagt med henblik på realisering af de pågældende mål, og det skal være anført med denne fortrinsstilling i EF-støtterammen
- det skal være foreneligt med EF-politikken på andre områder (landbrugspolitikken, miljøbeskyttelse mv.).

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3574/93

af François Musso (RDE)
til Kommissionen
(14. december 1993)
(94/C 340/97)

Om: Korsika og NOW-programmet

Kan Kommissionen oplyse, præcis hvorledes NOW-programmet er forløbet på Korsika, herunder størrelsen af de afsatte midler og de midler, som rent faktisk er blevet anvendt til dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(25. januar 1994)

Gennemførelsen af NOW-programmet forløber uden problemer på Korsika. Man har godkendt tre projekter inden for følgende områder:

- social og erhvervsmæssig integrering — inden for området: forskellige former for støtte til personer, hvor der tages hensyn til de problemer i dagligdagen, kvinder under uddannelse har (Lycée d'Enseignement Professionnel du Finosello) (fagskolé)
- uddannelse, der giver kvalifikationer inden for området turisme i laddistrikter, og udvikling af forskellige former for indkvartering: »gîtes ruraux« for børn (Lycée d'Enseignement Professionnel du Finosello) (fagskole)
- erhvervsmæssig integrering (Institut pour le développement et la formation) (Instituttet for udvikling og uddannelse).

Fællesskabets medfinansiering af disse projekter udgør 242 543 ecu, hvortil kommer den finansielle støtte fra national side.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3587/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(17. november 1993)
(94/C 340/98)

Om: Epidemikontrol

Kontrollen med epidemier er af afgørende betydning for at kunne sikre gedebestandens sundhed.

De seneste udbrud af afrikansk svinepest og af klassisk svinepest har vist, at sygdommen endnu ikke er udryddet, og at problemet kan antage uoverskuelige dimensioner med alvorlige handelsmæssige, økonomiske, sociale, etc. følger, hvis der ikke straks iværksættes drastiske foranstaltninger.

Vil Kommissionen, der formodes at være bekendt med problemet, besvare følgende:

Hvilke foranstaltninger iværksættes der for at kontrollere udbrud?

Hvorledes er fremtidsperspektiverne på dette område?

Hvilke udgifter kalkuleres der med for henholdsvis Tyskland, Portugal, Belgien og Spanien?

Hvorledes forholder Kommissionen sig til Portugals lukning af grænserne for import af svin?

Agter Kommissionen at indbringe den portugisiske afgørelse for Domstolen?

Mener Kommissionen ikke, at sådanne handlinger er en trussel mod det indre marked og varernes frie bevægelighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(9. december 1993)

Kommissionen har fuldt kendskab til de seneste sygdomsudbrud, som spørgsmålet vedrører.

Bekæmpelsen og udryddelsen af dyresygdomme påhviler veterinærtjenesterne i den berørte medlemsstat. Der er fastsat minimumsnormer i fællesskabsbestemmelserne (direktiver) for næsten alle sådanne sygdomme. Selv om arbejdet på Kommissionens forslag til et direktiv om bekæmpelse af afrikansk svinepest i hele Fællesskabet endnu ikke er afsluttet, har Rådet allerede vedtaget tre specifikke beslutninger om udryddelse af afrikansk svinepest i Italien, Spanien og Portugal.

Det påhviler Kommissionen at vurdere effektiviteten af de foranstaltninger, der anvendes af medlemsstaten, og om nødvendigt at kræve yderligere foranstaltninger til at udrydde sygdommen og forhindre den i at brede sig til andre områder i Fællesskabet.

Under de seneste epidemier har Kommissionen holdt sig i nær kontakt med de pågældende veterinærtjenester, og de trufne foranstaltninger er blevet indberettet til og adskillige gange drøftet i Den Stående Veterinærkomité.

Med vedtagelsen af direktivet om afrikansk svinepest vil den nødvendige EF-lovgivning på dette område være afsluttet, men foranstaltningerne er under stadig revision, og der vil blive foreslået ændringer, hvis det er nødvendigt. Kommissionen samarbejder med det internationale kontor for epizootier (OIE) i Paris om at udvikle en metode til risikoanalyse og regionaliseringskriterier med henblik på fremtiden.

For øjeblikket er det ikke muligt for Kommissionen at vurdere de berørte landes omkostninger, som normalt er berettigede til EF-støtte.

Hvad angår den portugisiske beslutning om at forbyde import af svin fra alle medlemsstaterne, er denne foranstaltning i modstrid med traktatens bestemmelser. Derfor har Kommissionen indledt overtrædelsesproceduren. De portugisiske foranstaltninger blev ophævet den 19. november 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3604/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 340/99)

Om: Opfyldning af Petit Saut-dæmningen (Fransk Guyana)

Frankrig er det eneste land i Den Europæiske Union, som direkte har ansvar for beskyttelse og udnyttelse af tropiske regnskove især i Guyana. Dette departement kunne danne en ideel ramme om forsøg på at virkeliggøre de mange europæiske erklæringer om regnskove og bæredygtig udvikling. Men dette er ikke tilfældet.

Det franske elektricitetselskab, EDF, vil i nærmeste fremtid fylde en dæmning og dermed udrydde 310 km² regnskov (Petit Saut, Sinnamary). Eftersom der ikke er foretaget en gravis og samordnet skovrydning inden projektets gennemførelse, vil dette få alvorlige følger for biodiversiteten. Endvidere forlyder det, at EDF har planer om at opføre to andre lige så ødelæggende dæmninger.

Hvordan har Kommissionen til hensigt at sikre overensstemmelse mellem diverse udtalelser om bevarelse af biodiversiteten og praksis på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(5. april 1994)

De franske myndigheder har underrettet Kommissionen om, at Petit Saut-dæmningen er blevet gjort til genstand for en vurdering af de miljømæssige følgevirkninger i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, er der blevet taget behørigt hensyn til både de direkte og de indirekte virkninger af projektet på de forskellige faktorer, der er fastsat i direktivet, ved vurderingen af dæmningens indvirkning på det omgivende miljø.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3610/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 340/100)

Om: Sikkerhedsbestemmelser i vandlande

To børns brutale død i vandlandet Aquaparque i Lissabon rystede i slutningen af juli måned i år den portugisiske offentlighed.

Mener Kommissionen ikke, at der i overensstemmelse med forbrugerorganisationernes ønsker bør vedtages en mere effektiv lovgivning på europæisk plan?

Hvilke initiativer har Kommissionen taget med hensyn til at sikre forbrugernes rettigheder gennem en regulering af sikkerhedsforholdene i vandlande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(9. marts 1994)

Kommissionen er klar over problemerne med sikkerheden i vandlande. Kommissionen har indtil nu gennemført foranstaltninger på to niveauer, nemlig et generelt niveau og et specifikt niveau for feriecentre, herunder vandlande:

— på det generelle plan skulle Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed⁽¹⁾, der træder i kraft den 29. juni 1994, gøre det muligt at garantere sikkerheden i forbindelse med det udstyr, der anvendes i vandlande, da dette udstyr er produkter i dette direktivs forstand

Kommissionen overvejer endvidere i øjeblikket hele sikkerhedsproblematikken i forbindelse med tjenesteydelser, der tilbydes forbrugerne. Drift af vandlande er en af disse tjenesteydelser

— på det mere specifikke plan har Kommissionen ydet støtte til et forskningsprojekt om evaluering af sikkerheden i forbindelse med tjenesteydelser, der tilbydes i vandlande i seks medlemsstater, herunder Portugal. Dette forskningsprojekt har allerede dannet grundlag for udgivelse af informationsbrochurer og artikler i den specialiserede presse i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3626/93

af **Astrid Lulling (PPE)**

til **Kommissionen**

(17. december 1993)

(94/C 340/101)

Om: Beskatning af luxembourgiske landbrugere, der dyrker landbrugsarealer i Belgien

En række luxembourgiske landbrugere, der — som ejere eller forpagtere — dyrker landbrugsarealer i Belgien, modtager hvert år opgørelser vedrørende beskatningen af deres indtægter fra disse arealer. Disse indtægter beregnes fra og med skatteåret 1992 uden hensyntagen til ægtefællefradrag og andre fradrag, hvilket ikke var tilfældet tidligere. Denne

skatteordning anvendes på franske, tyske og luxembourgiske landbrugere, der befinder sig i samme situation.

Er Kommissionen bekendt med denne praksis? Finder den ikke, at der her er tale om en forskelsbehandling af tyske, franske og luxembourgiske landbrugere, som er uforenelig med det indre marked?

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen i givet fald at træffe for at bringe denne forskelsbehandling til ophør?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(14. april 1994)

Kommissionen er bekendt med den belgiske beskatningsordning, hvad angår landbrugsarealer i Belgien, der dyrkes af landbrugere, der er bosiddende i tilgrænsende medlemsstater.

Disse personer beskattes i princippet som ikke-bosiddende i Belgien af den indtægt, de oppebærer af deres landbrugsjorder, der er beliggende i denne stat.

Sagen er, at Belgien ved lov af 22. december 1989 har ændret beskatningen af ikke-bosiddende personer i meget ugunstig retning med virkning fra 1991. Disse personer får ikke længere visse fradrag, der er knyttet til deres familiemæssige situation, som f.eks. et skattefrit loft, ægtefællefradrag eller nedslag for personer, som der er forsørgerpligt over for, mens disse fordele fortsat ydes til skattepligtige, der er bosiddende i Belgien.

Denne ændring af den belgiske skattelov er således forklaringen på den nuværende skattemæssige situation, som rammer tyske, franske og luxembourgiske landbrugere, der dyrker landbrugsjord i Belgien, og som nægtes ægtefællefradrag og andre fradrag. Selv om disse bestemmelser — på Kommissionens initiativ — siden hen er blevet ændret ved lov af 28. december 1992 i mere gunstig retning for lønmodtagere og pensionister, der under visse betingelser gives de samme skattemæssige fordele som belgiske statsborgere, er den skattemæssige situation for andre kategorier af skattepligtige dog fortsat uændret.

Den pågældende skatteordning indebærer dog en undtagelse til fordel for nederlandske landbrugere, som i henhold til artikel 25, stk. 3, i den belgisk-nederlandske konvention gives de samme nedslag og fradrag som dem, der er forudsat for landbrugere, der er bosiddende i Belgien. Franske, tyske og luxembourgiske landbrugere, som udøver samme aktivitet, drager derimod ikke fordel af samme undtagelse.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at denne skattemæssige behandling har karakter af en forskelsbehandling begrundet i nationalitet. Kommissionen vil undersøge den pågældende belgiske skatteordning mere indgående, herun-

der navnlig i lyset af bestemmelserne i traktatens artikel 52, der direkte og ubetinget fastsætter en regel om national behandling af alle statsborgere, der — det være sig endog sekundært — etablerer sig i en medlemsstat for dér at udøve erhvervsmæssig virksomhed.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Kommissionen, hvad angår beskatning af ikke-bosiddende, den 21. december 1993 vedtog en henstilling med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til i deres lovgivning at afskaffe diskriminerende bestemmelser vedrørende beskatning af ikke-bosiddende og at ændre deres lovgivning med henblik på at nå frem til fælles regler.

Det anvendelsesområde, der er foreslået medlemsstaterne, er meget bredt; det omfatter således både lønmodtagere og pensionister samt personer, der udøver selvstændig virksomhed, eller personer, der udøver virksomhed inden for industri, handel eller landbrug. Der er opstillet præcise regler med henblik på at sikre en ikke-diskriminerende beskatning af personer, der ikke er bosiddende i det land, hvori de udøver virksomhed, når de befinder sig i en situation svarende til indenlandske statsborgeres situation. En situation anses for sammenlignelig, når indtægten i det land, hvori der udøves virksomhed, udgør mindst 75 % af den ikke-bosiddendes samlede skattepligtige indtægt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3644/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 340/102)

Om: At spare og genanvende vand i Grækenland — og i Fællesskabet generelt

Kommissionen bedes oplyse:

1. Om de græske myndigheder har truffet foranstaltninger til at spare på vandet og genanvende f.eks. rensed spildevand fra byerne i særlige landbrug — og i så fald hvilke foranstaltninger?
2. Om Fællesskabet kan finansiere og fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der sigter mod at spare på og at genanvende vand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(28. marts 1994)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om, hvilke foranstaltninger de græske myndigheder måtte have truffet med henblik på vandbesparelser og genanvendelse af rensed spildevand.

Kommissionen har tidligere ydet bidrag til støtte for pilotprojekter og punktmæssige initiativer på dette område,

bl.a. over instrumenterne MEDSPA, LIFE og ENVIREG. F.eks. er der i dag i medfør af det sidstnævnte program ved at blive opført anlæg til genanvendelse i agerbruget af byspildevand fra spildevandsrensingsanlæggene i Amfissa og på Kos. Kommissionen vil ligeledes kunne deltage i finansieringen af denne form for foranstaltninger i den kommende programperiode for strukturfondene (1994 til 1999).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3646/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 340/103)

Om: Husdyrs græsning i skovarealer

Kan Kommissionen oplyse, om den agter at tage initiativ til at sætte en stopper for husdyrs græsning i skovarealer, eller i det mindste at ophøre med at give støtte til husdyr, der græsser frit?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af René Steichen

(5. april 1994)

Det fremgår af de undersøgelser, Kommissionen har gennemført, at denne type opdræt i medfør af EF-bestemmelserne, navnlig forordning (EØF) nr. 2328/91, ikke er berettiget til udligningsgodtgørelse i bjergområder eller andre ugunstigt stillede områder, idet den ikke er knyttet til et foderareal på den pågældende bedrift.

I medfør af nærhedsprincippet har medlemsstaterne dog ret til at begrænse listen over dyrearter, der er berettiget til EF-støtte og national støtte, til at definere de former for opdræt, der er støtteberettigede, og til at sikre, at EF-ordningen anvendes tilfredsstillende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3651/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 340/104)

Om: Import og forbrug af tropisk træ

Kan Kommissionen oplyse, om Fællesskabets medlemsstater den seneste tid har indført tropisk træ til forbrug — og i bekræftende fald i hvor store mængder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(5. maj 1994)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, tegner Fællesskabet sig for ca. 20 % af importen af tropisk træ på verdensplan ⁽¹⁾. Fællesskabets import af tropisk træ kan opdeles på fire forskellige typer, der imidlertid alle måles på basis af rundtræ-ækvivalenter. Udtrykket rundtræ-ækvivalenter (RE)-refererer til kævler, der anvendes til fremstilling af mere forædlede produkter som tømmer (opskåret træ), finer og krydsfiner.

De pågældende tal for 1992 for hele Fællesskabet er følgende ⁽²⁾:

Kævler	2 280 000 m ³ RE
Tømmer	4 280 000 m ³ RE
Krydsfiner	3 450 000 m ³ RE
Finer	390 000 m ³ RE

De forskellige importerende medlemsstater procentvis andel af fællesskabsimporten i 1992 er følgende:

Kævler:

Frankrig	38,5 %
Italien	19,2 %
Spanien	14,9 %
Tyskland	12,3 %
Grækenland	7,6 %
Nederlandene	5,1 %
Belgien	1,5 %
Det Forenede Kongerige	8,8 %
Danmark	0,1 %

Tømmer:

Nederlandene	20,5 %
Det Forenede Kongerige	15,8 %
Italien	15,2 %
Frankrig	14,7 %
Tyskland	13,9 %
Spanien	11,3 %
Belgien	6,9 %
Grækenland	0,9 %
Danmark	0,8 %

Finer/Krydsfiner:

Det Forenede Kongerige	36,6 %
Tyskland	17,3 %
Frankrig	15,2 %
Nederlandene	13,2 %
Belgien	9,5 %

Italien	3,8 %
Danmark	3,5 %
Spanien	0,7 %
Grækenland	0,2 %

⁽¹⁾ Environmental Strategies Europe, rapport forelagt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, bind 1, september 1992, s. 2.

⁽²⁾ De nævnte tal er baseret på statistikker offentliggjort af Sæmmenslutningen for Handel med Tropisk Træ i EF (UCBT). 1993-udgave.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3674/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/105)

Om: Åbningen af USA's marked for tjenesteydelser på søfartsområdet og for stål

Kommissionen bedes oplyse, om USA har til hensigt — og i så fald hvornår — at acceptere en åbning af deres marked for tjenesteydelser på søfartsområdet og for stål, og ligeledes om de har til hensigt at reducere tolden på tekstilprodukter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(8. april 1994)

Det har ikke været muligt at afslutte GATS-forhandlingerne (GATS = Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser) vedrørende søtransport, men der er opnået enighed om et arbejdsprogram, og Amerikas Forenede Stater har bebudet, at de aktivt vil deltage i forhandlingerne om liberaliseringen af de forskellige handelsmæssige aspekter af denne sektor (adgang til fragt, hjælpetjenester, adgang til havnefaciliteter). Disse forhandlinger skal være afsluttet i juni 1996, og i mellemtiden suspenderes GATS-forpligtelserne, navnlig NPF-klausulen, for de lande, som ikke har bekræftet deres forpligtelser i denne sektor. Dette gælder især De Forenede Stater, Japan og Fællesskabet, som har trukket deres tilbud tilbage i betragtning af de utilfredsstillende forhandlingsresultater.

Hvad angår stålsektoren efter udløbet af gyldighedsperioden for selv begrænsningsordningerne den 31. marts 1992, foreligger der ingen hindringer for importen, som vil være i modstrid med GATT. De amerikanske myndigheder opretholder antidumping- og udligningstold på importen af visse jern- og stålprodukter fra visse medlemsstater. Fællesskabet anfægter ikke retmæssigheden af disse instrumenter til

beskyttelse af handelen, men det finder, at visse aspekter af de procedurer, som de amerikanske myndigheder har fulgt, ikke vil være i overensstemmelse med de internationale regler, der skal anvendes. Uoverensstemmelserne er derfor forelagt for et GATT-panel. De Forenede Stater har desuden efter afslutningen af Uruguay-runden forpligtet sig til gradvis at sænke deres toldsatser i denne sektor, indtil de er helt afskaffet ved udgangen af den tiårige overgangsperiode.

Et af Kommissionens prioriterede mål for forhandlingerne under Uruguay-runden var at opnå en nedsættelse af de højeste amerikanske toldsatser for importen af tekstilvarer fra Den Europæiske Union. De Forenede Stater tilbød en nedsættelse på 40 % af satser, der var højere end 15 %, og en nedsættelse på 30 % for alle toldsatser på tekstilvarer, der eksporteres af den europæiske industri. Disse nedsættelser er særligt store for hør, silke og uld.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3684/93

af Günter Topmann (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/106)

Om: Beskatning af vejgodstransport

Efter hidtil uimodsagt forlydende har den nederlandske regering vedtaget en fuld udligning for forhøjelsen af afgiften på dieselolie, der iværksættes den 1. januar 1994. Dette ville betyde, at forhøjelsen af afgiften på dieselolie dels ville belaste alle dieselmotorkøretøjer i lige høj grad, men dels også, at kun de nederlandske virksomheder får delvis eller fuldstændig kompensation for denne yderligere belastning gennem en tilsvarende nedsættelse af en anden afgift.

1. Kan Kommissionen bekræfte denne hensigt samt konklusionen?
2. Mener Kommissionen ikke, at denne hensigt udgør en parallel til Den Tyske Forbundsregerings fremgangsmåde i 1989, da der skulle indføres en vejafgift og motorkøretøjsafgiften samtidig skulle sænkes?
3. I det tilfælde, at Kommissionen ser en parallel i dette, tænker den så ligeledes at indgive klage på grund af overtrædelsen af artikel 76 i EF-traktaten?
4. Kan Kommissionen i lyset af den nederlandske regerings ovennævnte hensigt bekræfte at Økofinrådets protokolnotits den 25. oktober 1993 i forbindelse med direktivet om beskatning af visse godstransportkøretøjer er virningsløs?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(5. april 1994)

1. Den nederlandske regering har informeret Kommissionen om, at den har til hensigt at øge punktafgiftssatserne og samtidig reducere køretøjsafgifterne. Kommissionen har endnu ikke modtaget de nøjagtige detaljer i forbindelse med disse foranstaltninger.

Der vil dog sandsynligvis ske noget lignende i mange andre medlemsstater, og da det i praksis forholder sig således, at størstedelen af det brændstof, fragtmændene bruger, købes i deres eget land, er det ikke sandsynligt, at fragtmænd i nogle af Fællesskabets lande bliver ringere stillet end andre.

2. Det kunne se ud, som om det nederlandske tilfælde, hvad angår konsekvenserne, minder om det tyske tilfælde fra 1989, men de respektive omstændigheder er forskellige.

3. Direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽¹⁾ fastsatte minimumsniveauer for punktafgiftssatser, hvilket betyder, at medlemsstaterne selv kan fastsætte de rater, de finder rimelige, så længe det er over minimumsniveaulet.

På den anden side kan medlemsstaterne efter vedtagelse af direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer ⁽²⁾, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer, ændre raterne på køretøjsafgifter forudsat de respekterer de minimumsniveauer, der er fastsat i direktivet. Medlemsstaterne skal indføre dette direktiv senest 1. januar 1995, men de kan også gøre det før denne dato.

Bestemmelserne i i hvert fald det sidstnævnte direktiv udgør fælles regler i den betydning, der fremgår af artikel 75, stk. 1, i EF-traktaten. Det betyder, at artikel 76, som omfatter perioden »indtil de i artikel 75, stk. 1, omhandlede bestemmelser er fastsat« ikke længere er gældende for de spørgsmål, der er behandlet i direktivet. Det tyske initiativ blev truffet i 1989, da der endnu ikke fandtes fælles bestemmelser på dette område, og da artikel 76 derfor var gældende.

4. Som nævnet i punkt 1 ovenfor kendes detaljerne i det foreslåede nederlandske initiativ endnu ikke. Kommissionen har dog ingen grund til at betvivle medlemsstaternes effektivitet i forbindelse med deres politiske forpligtelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 279 af 12. 11. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3687/93

af Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/107)

Om: Støtte til landbrugsindkomsterne i Castilla-León (Spanien)

Den 16. marts 1993 godkendte Kommissionen det spanske program for støtte til landbrugsindkomsterne i Castilla-León, som delvis finansieres af EF. Ifølge reglerne skal en sådan EF-støtte ydes til personer, der har landbrug som hovederhverv. Ifølge såvel mine egne oplysninger som offentlig tilgængelig information forvalter regionalregeringen i Castilla-León imidlertid denne samfinansiering via en fond, som fordeler midlerne mellem alle de pågældende landbrugere — i dette tilfælde roeavlere — uanset om landbrug er deres hovedbeskæftigelse eller ej.

1. Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?
2. Finder den, at den autonome region Castilla-Leóns fremgangsmåde i denne sag er juridisk holdbar?
3. Hvilke foranstaltninger agter den i givet fald at træffe for at sikre, at EF's bidrag til dette støtteprogram kun kommer de retmæssige modtagere til gode, altså personer med landbrug som hovederhverv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af René Steichen

(3. marts 1994)

1. Nej. Kommissionen råder ikke over oplysninger, som kunne tyde på, at de spanske myndigheder ikke anvender den af det ærede medlem omtalte beslutning korrekt.
2. Hvis de spanske myndigheder anvendte en sådan fremgangsmåde, ville den ganske rigtigt ikke være juridisk holdbar.
3. Som anført ovenfor råder Kommissionen ikke over oplysninger af denne art, men den vil kontakte de spanske myndigheder for at få de nødvendige forsikringer om, at programmet gennemføres i den form, Kommissionen vedtog det i.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3695/93

af Dagmar Roth-Behrendt (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/108)

Om: Gennemførelse og follow-up af forordningen om miljøstyrings- og miljørevisionsordningen

Kan Kommissionen give oplysninger om gennemførelse og follow-up af forordningen om miljøstyrings- og miljørevisionsordningen (EØF) nr. 1836/93 ⁽¹⁾?

1. Vil der være en forbindelse mellem EF's miljømærkat og miljørevisionen på en sådan måde, at miljømærkatet kun tildeles produkter af virksomheder, der også deltager i miljørevisionsordningen?
2. Hvilke støtteforanstaltninger for små og mellemstore virksomheder vil Kommissionen iværksætte for netop at gøre det muligt henholdsvis lettere for disse virksomheder at deltage i miljørevisionsordningen?
3. Hvor stort et samlet beløb vil der for 1994 ydes i støtte til miljøstyrings- og miljørevisionsordningen?
4. Hvilke resultater har det offentlige udbud 93/C 247/06 ⁽²⁾ givet? Planlægger Kommissionen yderligere udbud af denne art i den nærmeste fremtid?
5. Vil Miljøagenturet i København overtage opgaver i forbindelse med miljørevisionen? I bekræftende fald, hvilke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 168 af 10. 7. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 247 af 10. 9. 1993, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(8. april 1994)

1. Nej. De to ordninger er fuldstændig adskilte og uafhængige.
2. Kommissionen vil drøfte mulige forslag, der skal forelægges Rådet, med det udvalg, der blev nedsat i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1836/93. Der er i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i mellemtiden blevet opfordret til at indsende ansøgninger om at deltage i pilotprojekter med henblik på at udarbejde, fremme eller lette virksomheders deltagelse i miljøstyrings- og miljørevisionsordningen. Opfordringen er primært rettet mod små og mellemstore virksomheder.

Derudover er gennemførelse af ordningen en højt prioriteret opgave i LIFE-programmet for 1994 under Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 ⁽¹⁾.

3. Der kan anvendes forskellige budgetkonti til at fremme miljørevision i 1994 (LIFE, gennemførelse af

miljølovgivningen osv.). Det er derfor ikke muligt på nuværende stadium at angive det disponible beløb.

4. Det pågældende udbud var opdelt i to dele. Fristen for den første del var den 31. oktober 1993, og der indløb 140 forslag. Anden del med frist den 31. december 1993 affødte omkring 200 forslag. Kommissionen er i øjeblikket ved at vurdere dem. På nuværende tidspunkt er der ikke planlagt andre udbud.

5. Det er på nuværende tidspunkt ikke planlagt, at Agenturet skal arbejde hermed. Det kunne imidlertid overvejes i lyset af behov og erfaringer.

(¹) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3715/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/109)

Om: Rammeprogram for videnskab

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet med henblik på indførelse af en ordning med eksterne videnskabelige eksperter vurdering af, i hvor høj grad dens rammeprogram for videnskab opfylder de fastsatte mål, og hvilke planer har Kommissionen om at indføre øget gennemskuelse i sin programvurderingsprocedure?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(30. marts 1994)

Fællesskabets særprogrammer om Forskning og Teknologisk Udvikling (FTU) er i flere år systematisk blevet evalueret af paneler af uafhængige eksterne evaluatore. Rapporterne, som indeholder en bedømmelse af FTU-programmernes effektivitet og gennemførelsen af de fastsatte mål, offentliggøres og distribueres bredt for at fremme gennemskuelsen af Fællesskabets FTU-aktiviteter. Desuden har Kommissionen i forbindelse med det fjerde rammeprogram til hensigt at udvikle særlige ordninger, som yderligere vil forbedre evalueringsprocessen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3745/93

af Iñigo Mendez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/110)

Om: Eksport af tomater fra Marokko til Unionen

Gennem flere år har tomatproducenterne og -eksportørerne på De Kanariske Øer klaget over den manglende fællesskabslovgivning vedrørende eksport til Unionen af tomater fra Kongeriget Marokko. Situationen forværres fra november til april, hvor referencepriserne ikke gælder for Unionens producenter.

Der er gentagne gange blevet klaget til fællesskabsinstitutionerne over den »vilde eksport« af marokkanske tomater til Unionen, men indtil nuværende tidspunkt er der ikke blevet truffet nogen form for lovgivningsmæssige foranstaltninger. I den sidste uge oversteg senderne fra Marokko den kanariske produktion med mere end en million kolli, hvilket bringer sektorens resultater i alvorlig fare.

Hvilke positive foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undgå de negative økonomiske konsekvenser, der rammer tomatproducenterne på De Kanariske Øer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(12. april 1994)

Der er overskud på EF-markedet for tomater i næsten hele året. Denne situation er blevet forværret i løbet af de to sidste høstår. Den skyldes en forøgelse af EF-produktionen, som er meget mærkbar uden for sæsonen.

Hertil kommer importen fra Marokko, der er koncentreret i vintermånederne.

På kort sigt er Kommissionen, i permanent kontakt med de marokkanske myndigheder, ved at udarbejde en procedure for overvågning af markederne og fremskaffelse af oplysninger om samhandelen med det formål at sikre ligevægt på markederne og undgå enhver forstyrrelse.

EF's tilbud i forbindelse med GATT omfatter fastsættelse af en indgangspris for tomater i hele høståret.

Fornyelsen af aftalen mellem Fællesskabet og Marokko, som man netop er begyndt at føre forhandlinger om, kan blive en lejlighed til at søge foranstaltninger, der kan sikre stabilitet på markedet.

Mere langsigtede foranstaltninger vedrørende EF's tomatsektor kan overvejes i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3746/93

af Luigi Vertemati (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 340/111)

Om: Fællesskabsinitiativer til redning af bygninger af historisk interesse

Er der allerede fra Fællesskabets side taget initiativer til genanvendelse af historiske bygninger, som må reddes, til sociokulturelle formål?

Er der i bekræftende fald tale om koordinering mellem Fællesskabet og nationale fonde for så vidt angår sådanne foranstaltninger?

Hvilke kriterier henholder Fællesskabet sig til ved udvælgelsen af projekter, og hvilke krav stilles der?

Hvad mener Kommissionen i benægtende fald om tanken om at få Fællesskabet til at finansiere restaureringen af visse bygninger af historisk interesse, som skal bruges til sociale eller kulturelle initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(27. april 1994)

I henhold til EF-traktatens artikel 128 har medlemsstaterne uindskrænket suverænitæt på kulturpolitikens område, herunder forvaltningen af deres arkitekturarv, og Fællesskabet skal i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendig støtte og udbygge deres indsats.

Som led i sin indsats til bevarelse af kulturarven har Fællesskabet indtil nu understøttet et program for bevarelse af den europæiske arkitekturarv og har, primært på opfordring af og med støtte fra Parlamentet, ydet finansiell støtte til bestemte særlig vigtige bygninger og anlæg.

Det program for bevarelse af den europæiske arkitekturarv, som Kommissionen forvalter, og som hvert år er samlet om et bestemt emne, tager især sigte på at bevidstgøre borgerne og fagfolk og kompetente myndigheder på regionalt og nationalt plan om vigtigheden af at beskytte og restaurere denne kulturarv.

Udvælgelsen af projekter sker efter indstilling fra en uafhængig jury på tolv eksperter og på grundlag af en række kvalitetskriterier for de foreslåede bygningsværker og bevaringsarbejder. I den forbindelse tages der også hensyn til den nuværende og fremtidige anvendelse af et givet bygningsværk.

Kommissionen vil lade det ærede medlems betragtninger indgå i sine overvejelser i forbindelse med den igangværende udarbejdelse af en meddelelse om kulturarven.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3761/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 340/112)

Om: En definition på »subsidiaritet«

Vil Kommissionen i en definition præcisere, hvad den mener, når den bruger udtrykket »subsidiaritet« i officielle dokumenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(13. april 1994)

Kommissionen henviser det ærede medlem til de dokumenter, Kommissionen allerede har gjort Parlamentet opmærksom på, især Kommissionens meddelelse til Rådet og Parlamentet af 27. oktober 1992 ⁽¹⁾ om subsidiaritetsprincippet.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 1990 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3763/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 340/113)

Om: Oprettelse af en dereguleringsenhed

Hvornår agter Kommissionen at oprette en dereguleringsenhed, der kan udpege områder, hvor fællesskabsretten opstiller for mange bestemmelser, og som kan fremme foranstaltninger til ophævelse af sådanne regler og bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(14. april 1994)

Kommissionen ønsker at gøre det ærede medlem opmærksom på, at alle dens tjenestegrene har til opgave at sørge for, at nærhedsprincippet overholdes. Dette arbejde udføres under kollegiets ansvar og koordineres af Generalsekretariatet og juridisk tjeneste.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3764/93
af Patrick Cooney og John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 340/114)

Om: Irlands nationale udviklingsplan

Vil Irlands nationale udviklingsplan, der for nylig blev forelagt Kommissionen, medføre en nedsættelse af udgifterne pr. indbygger i den sydøstlige delregion?

Myndighederne i den sydøstlige delregion havde i deres henstillinger til regeringen gjort opmærksom på nødvendigheden af en række infrastrukturprojekter på transportområdet (herunder vej- og jernbanetransport) for udviklingen i området; vil Kommissionen på denne baggrund gribe ind og sørge for, at den sydøstlige delregion tildeles en rimelig andel af fællesskabsbevillingerne, således at disse projekter kan gennemføres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(15. april 1994)

Forelæggelsen af den nationale udviklingsplan er første skridt i en proces, som fører til, at Kommissionen vedtager fællesskabsstøtterammen i samråd med de irske myndigheder. De foranstaltninger, der skal ydes støtte til i perioden 1994—1999, vil blive anført i fællesskabsstøtterammen, og der vil blive afsat tilsvarende midler. Ydelse af EF-støtte vil ikke ske på regional basis i Irland. Omfanget af EF-støtten i den sydøstlige delregion vil afhænge af de udgifter, der afholdes i de offentlige og private sektorer i delregionen til gennemførelse af foranstaltninger, som indgår i fællesskabsstøtterammen. Som det vil være det ærede medlem bekendt, oplyser planen dog (s. 150) om de forventede udgifter pr. delregionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3786/93
af Edward Kellett-Bowman (PPE)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 340/115)

Om: Forholdene på slagterierne i EF

På baggrund af beretningerne om barbariske slagteforhold på visse slagterier i Spanien bedes Kommissionen oplyse, hvordan den kontrollerer, at EF's slagterinormer håndhæves i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. april 1994)

Sundhedsbetingelserne for produktion og afsætning af fersk kød er fastsat i Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽¹⁾ som ajourført ved direktiv 91/497/EØF ⁽²⁾. Reglerne for bedøvning af dyr inden slagtning er fastsat i Rådets direktiv 74/577/EØF ⁽³⁾, der den 1. januar 1995 vil blive erstattet af direktiv 93/119/EØF ⁽⁴⁾.

Når bestemmelserne udformes i form af et direktiv, er det muligt for medlemsstaterne at vælge form og midler til at nå direktivets mål.

Foranstaltninger til opfyldelse af EF-normerne er således blevet truffet af medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med den måde, kompetencen er fordelt på i hver enkelt medlemsstat.

Tilsvarende er kontrollen med anvendelsen af disse foranstaltninger blevet tilrettelagt i henhold til hver enkelt medlemsstats administrative strukturer.

EF-inspektionerne, der siden 1985 regelmæssigt har fundet sted i alle medlemsstaterne i de virksomheder, der allerede er godkendt til samhandel mellem medlemsstaterne, har til formål at kontrollere, at medlemsstaterne sørger for, at EF-normerne overholdes, og de kan i givet fald give anledning til en anmodning om, at en virksomheds godkendelse tilbagekaldes, såfremt EF-bestemmelserne ikke overholdes.

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964.

⁽²⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 340 af 31. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3793/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 340/116)

Om: »Skatteferiers« betydning på fællesskabsplan

Den stigende arbejdsløshed som følge af økonomisk afmatning og manglende investeringslyst betragtes stadig som et af de største problemer af bl.a. skattemyndighederne, der i visse lande og regioner har valgt at fremme investeringslysten ved at give skattelettelser eller skattefritagelse til en bestemt type virksomheder, hvilket i finanskræde kaldes »Skatteferier«.

Da denne form for tilskyndelse til øget økonomisk aktivitet kan få betydning for fællesskabsspørgsmål og -politikker, ville det være formålstjenligt at finde frem til disse nationale foranstaltningers betydning på fællesskabsplan og deres lovlighed i henhold til konkurrencebestemmelserne. Vil Kommissionen i tilfælde af et positivt resultat mene, at disse foranstaltninger kunne udvides til at omfatte alle erhvervsaktiviteter på fællesskabsplan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(13. april 1994)

Medlemsstaterne anvender forskellige skattemæssige foranstaltninger for at øge investeringerne og den økonomiske aktivitet.

Disse foranstaltninger falder ind under medlemsstaternes kompetence. Imidlertid sidestilles skattefritagelser med statsstøtte, hvis de tager udgangspunkt i sektorspecifikke eller regionale kriterier. I det tilfælde skal bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92 til 94 overholdes, i henhold til hvilke statsstøtte under visse omstændigheder er lovlig, bl.a. hvis samhandelen ikke derved påvirkes i et omfang, der strider mod de fælles interesser.

Med forbehold af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 101 kan en harmonisering af Fællesskabets selskabsbeskatning kun komme på tale, hvis de nationale bestemmelser har direkte virkning på det fælles markeds oprettelse og funktion. Der ville så blive tale om, at Rådet med enstemighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg udsteder et direktiv.

Med hensyn til Kommissionens holdning skal det nævnes, at den i den nyligt udgivne »hvidbog« om »vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse«⁽¹⁾ ikke anbefaler flere skattelettelser for at øge investeringerne, selv om et af de ønskede mål også er at fremme investeringslysten. Faktisk et dette på

grund af forværringen af Fællesskabets offentlige finanser ikke muligt, og endvidere kunne sådanne foranstaltninger øge den tendens, der fører til, at kapitalen erstatter arbejdet. Der foreslås derimod forskellige målrettede skattemæssige foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen. Således rådes de fleste medlemsstater til at lette skattebyrden og de sociale bidrag, der udgør for stor en del af de lave lønninger, og til gengæld indføre en ensartet CO₂-afgift eller rentebeskatning. For at få virksomhederne til at investere mere i forskning foreslås det endvidere i hvidbogen at indføre »skattefradrag for forskningsudgifter« i medlemsstaterne.

(¹) Dok KOM(93) 700 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3796/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 340/117)

Om: Lægernes tariffer

I artikel 9 i den nye franske nationale overenskomst vedrørende regulering af forbindelserne mellem læger og sygekasser oprettes en »sektor med afvigende honorarer« afhængigt af om lægerne allerede er etableret eller ej.

Statsrådet har annulleret den tidligere overenskomst og den nuværende ordning bygger på tre finansielle ordninger: læger i sektor 1, læger i sektor 2 og læger, der ikke er omfattet af overenskomsten. Lægerne i sektor 1 fakturerer deres konsultationer til den overenskomstmæssige tarif, mens læger i sektor 2 tager en højere pris for deres konsultationer end tariffen. Godtgørelsen fra sygekassen beregnes ud fra samme grundlag.

Den nye overenskomst betyder, at den fordelagtige sektor 2-ordning opretholdes. Den omfatter dels læger, der har haft arbejde af en vis varighed inden for det offentlige sygehussystem i Frankrig, dvs. næsten udelukkende franskmænd, dels læger, der allerede er etableret.

Kan en medlemsstat — i betragtning af EF-traktatens artikel 52 og følgende, navnlig artikel 53, der forbyder alle nye begrænsninger — indføre en dobbelt ordning for liberale erhvervsdrivendes etablering, i dette tilfælde læger, hvor den mest fordelagtige ordning er forbeholdt dem, der allerede er etableret, hvilket vil begrænse adgang for læger fra Fællesskabet, samt dem, der opfylder visse krav, der i praksis næsten kun kan opfyldes af franskmænd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Rániero Vanni d'Archirafi

(14. april 1994)

Enhver forskelsbehandling — det være sig direkte eller camoufleret — der er baseret på nationalitet, er forbudt i henhold til EF-retten, og herunder navnlig EF-traktatens artikel 52 vedrørende etableringsret.

Det vil derfor være i strid med EF-retten, hvis den nye franske overenskomst rent faktisk bevirker, at den fordelagtigste aflønning forbeholdes franske læger.

Kommissionen vil tage kontakt med de franske myndigheder med henblik på at undersøge rækkevidden af denne nye overenskomst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3801/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 340/118)

Om: Ekstraordinær støtte til producenter i områder, der er ramt af afrikansk svinepest

De flere udbrud af svinepest i Alentejo i Portugal har fået Den Stående Veterinærkomité til at forbyde afsætning af svin fra denne region.

Hvilken form for særstøtte har Fællesskabet ydet til svineproducenterne i dette område for at begrænse det indtægtstab, som overstående har medført?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(29. marts 1994)

Med henblik på samhandel mellem medlemsstaterne blev Portugal erklæret fri for svinepest den 1. april 1993. Sygdommen dukkede op igen i august 1993 i Alentejo-regionen. Fra august til december blev der anmeldt i alt ti udbrud i denne region.

Det virus, der forårsager afrikansk svinepest, kan overføres gennem handel med levende svin, fersk svinekød og visse svinekødsprodukter, og for at beskytte svinebestandene i andre medlemsstater vedtog Kommissionen den 15. oktober 1993 beslutning 93/531/EØF⁽¹⁾. Det eksportforbud, der blev indført ved denne beslutning, blev ophævet den 19. november 1993, da det var muligt at regionalisere samhandelen med levende svin og svinekød. Ved Kommis-

sionens beslutning 93/602/EØF⁽²⁾ blev visse handelsrestriktioner opretholdt for elleve kommuner i Alentejo-regionen. I januar 1994 blev restriktionerne begrænset til fire kommuner.

Der kan ydes økonomisk støtte fra EF til udryddelse af afrikansk svinepest i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 90/424/EØF⁽³⁾ om visse udgifter på veterinærområdet. Bidraget dækker udgifter i forbindelse med inficerede og smittede svinebesætninger. Beslutning 90/424/EØF giver ikke mulighed for at yde støtte til landbrugere, der lider indtægtstab som følge af handelsrestriktioner.

(1) EFT nr. L 258 af 16. 10. 1993.

(2) EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993.

(3) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3857/93

af James Elles (PPE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 340/119)

Om: EF-institutionerne — personale

1. Hvilke kriterier anvender Kommissionen, når den vurderer, om en tjenestemand skal forfremmes? Hvilken betydning tillægges f.eks. alder i denne evalueringsproces?
2. Hvad er Kommissionens politik vedrørende personalets mobilitet? Er der fastlagt nogle retningslinjer for et maksimumstidsrum for en tjenestemand i et bestemt job?
3. Hvad angår udstationering af nationale tjenestemænd i Kommissionen, hvor stort har omfanget af udstationering været i tidsrummet 1988—1992?
4. Hvad er forholdet mellem det samlede antal tjenestemænd, der arbejder i EF, og det samlede antal tjenestemænd, der arbejder i de tolv medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(6. april 1994)

1. Forfremmelsesudvalgene vedtager listerne over de tjenestemænd, som skønnes mest fortjenstfulde, på grundlag af følgende kriterier

— fortjenesten, som vurderes i bedømmelserne

— såfremt de pågældende er lige fortjenstfulde: karrieren

under hensyntagen til ancienniteten i tjenesten, lønklassen og kategorien samt til tjenestemandens alder.

I generaldirektoraternes forslag til forfremmelse tages der hensyn til disse forskellige faktorer.

2. Mobilitet er et væsentligt element i Kommissionens personalepolitik. Mobilitetsretningslinjerne gælder for tjenestemænd i de lavere stillingsgrupper i kategori A og B, der har udøvet samme hverv i over tre år, og dem i de mellemliggende stillingsgrupper i disse kategorier, der har udøvet samme hverv i over fem år. Disse retningslinjer er ikke bindende, og der skal tages hensyn til andre faktorer som tjenestemandens alder eller tjenestens interesse.

3. Antallet af udstationerede nationale eksperter, der aflønnes over budgetpost A-1520, var i mandår

— 1988: 240

— 1989: 286

— 1990: 400

— 1991: 600

— 1992: 650

Det skal bemærkes, at en del af disse indtil 1990 kunne finansieres over minibudgetter.

4. I begyndelsen af 1994 var det samlede antal tjenestemænd og midlertidigt ansatte, som henhørte under driftsbudgettet, i Kommissionens tjeneste 13 955. Ifølge nationalregnskaberne (ENS-aggregater offentliggjort af Eurostat) var antallet af beskæftigede inden for det offentlige (centralforvaltningen) i medlemsstaterne i 1991 12 200 000. Forholdet mellem disse to tal er 0,12 %.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3858/93

af James Elles (PPE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 340/120)

Om: Handelsstandarder

I henhold til britisk lov er en rimelig gennemførelse af handelsstandarderne et regionalt ansvar, som gælder både nationale bestemmelser og EF-bestemmelser. Mener Kom-

missionen, at dette er en effektiv måde at sikre en hurtig gennemførelse af EF's regler om standarder?

Er der andre EF-lande med en lignende struktur, der skal sikre den effektive gennemførelse af europæiske standarder?

Hvis ikke, mener Kommissionen da, at andre lande kunne lære af de britiske erfaringer og oprette regionale standardorganer som følge heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(26. april 1994)

Det er op til medlemsstaterne selv at bestemme, hvorledes EF-lovgivningen skal håndhæves i medlemsstaterne. Kommissionen har dog ret til at presse på, for at markedskontrolforanstaltninger som dem, der håndhæves af handelsstandardiseringsmyndigheden i Det Forenede Kongerige, anvendes effektivt i alle medlemsstaterne, hvis de vedrører lovgivning, der er relevant for EF's indre markeds funktion.

I nogle medlemsstater er denne kontrol centraliseret, mens den i andre med en føderalistisk struktur er uddelegeret til decentraliserede regionale myndigheder (f.eks. delstaterne i Tyskland). I Det Forenede Kongerige påhviler kontrollen de lokale myndigheder, selv om de skal aflægge beretning om deres aktiviteter for centraladministrationen.

Kommissionen mener ikke, at forskelle i den organisatoriske opbygning i medlemsstaterne nødvendigvis har nogen indflydelse på, hvor effektiv markedskontrollen er. Et centraliseret system kan f.eks. omfatte et stort antal regionalkontorer, der hører under den centrale kontrolmyndighed, men på denne måde fungere lige så godt som et regionalt system. Det er dog værd at bemærke, at en stor del af de indberetninger til Kommissionen, der sker i henhold til bestemte hasteprocedurer, stammer fra Det Forenede Kongerige. Dette betyder enten, at der forekommer flere problemer i Det Forenede Kongerige end andre steder, eller at en større del af de problemer, der konstateres, indberettes. Denne indberetningsautomatik bør så vidt muligt udbygges konsekvent efter en metode, som det står hver enkelt medlemsstat frit for at vælge.

En mulig måde at sikre en mere effektiv håndhævelse på redegøres der for i Kommissionens meddelelse om udbygning af det administrative samarbejde om gennemførelsen og håndhævelsen af EF-lovgivningen om det indre marked ⁽¹⁾. Kommissionen vil regelmæssigt i den årlige rapport om det indre markeds funktion vurdere, hvor store fremskridt der sker inden for dette samarbejde.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 29 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3863/93
 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)
 til Kommissionen
 (17. januar 1994)
 (94/C 340/121)

Om: Berlaymont-bygningen

Kan Kommissionen oplyse, hvad istandsættelsen af Berlaymont-bygningen vil koste, og hvornår den igen kan tages i brug.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Karel Van Miert
 (3. marts 1994)

Ansvaret for istandsættelsen af Berlaymont-bygningen påhviler udelukkende bygningens ejer, selskabet »SA Berlaymond«, hvori den belgiske stat er hovedaktionær.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3867/93
 af Nel van Dijk (V)
 til Kommissionen
 (9. december 1993)
 (94/C 340/122)

Om: Gentagne forureninger af Maas i Vallonien

Har Kommissionen kendskab til meldinger om, at vandvindingselskabet Brabantse Biesbosch (Nederlandene) i indværende år for sjette gang har været nødt til at indstille anvendelse af vand fra floden Maas til fremstilling af drikkevand til ca. 1,5 mio. indbyggere i Nederlandene? Denne gang skyldes standsningen et stærkt forhøjet indhold af de kemiske stoffer pyridin og di-isopropyleter.

Deler Kommissionen den opfattelse, at det — under henvisning til Domstolens dom af 2. februar 1982 (sag 73/81), hvori Belgien blev dømt for manglende gennemførelse af direktiv 75/440/EØF⁽¹⁾ om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne — er på højeste tid, at der fremsættes en begrundet udtalelse, jf. artikel 171, stk. 2, hvori det specificeres på hvilke punkter Belgien ikke har efterkommet Domstolens dom, med henblik på derefter at indbringe sagen for Domstolen med angivelse af det faste beløb eller den tvangsbøde — f.eks. et beløb svarende til 1 hfl. pr. skadelidt nederlandsk borger pr. dag — som man ønsker, at Domstolen pålægger Belgien at betale?

Er Kommissionen rede til selv at tage initiativet til, at der snarest muligt oprettes en international Maas-kommission og at alle medlemsstater og regioner, som gennemstrømmes af Maas-floden, forpligtes til at gennemføre en kraftig forbedring af flodens vandkvalitet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Yannis Paleokrassas
 (28. marts 1994)

Ifølge de relevante fællesskabsforskrifter har medlemsstaterne ikke pligt til at underrette Kommissionen om tilfælde, hvor indvindingen af overfladevand til fremstilling af drikkevand har måttet afbrydes. Kommissionen har ikke fået tilsendt detaljerede oplysninger om den særlige situation, der er beskrevet af det ærede medlem.

Domstolen konstaterede i sin dom af 2. februar 1982, at Belgien ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget de fornødne bestemmelser til overholdelse af direktiv 75/440/EØF om kvaliteten af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand, ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til traktaten.

I anledning af denne dom har Belgien sendt Kommissionen en Arrêté Royal (kongelig anordning) af 25. september 1984, hvorved der fastsættes generelle normer med kvalitetsmålsætninger for overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand, og herved indledtes en korrekt gennemførelse af dette direktiv.

I en anden dom af 11. juni 1991 konstaterede Domstolen, at Belgien ved ikke at have meddelt de vedtagne foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af dette direktiv samt af direktiv 79/869/EØF⁽¹⁾ om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne, og ved ikke at have truffet de krævede foranstaltninger med henblik på gennemførelsen heraf i de flamske og vallonske regioner ikke havde overholdt sine forpligtelser.

Kommissionen har taget sin politik op til fornyet overvejelse med hensyn til foranstaltninger baseret på EF-traktatens artikel 171, som ændret ved traktaten om Den Europæiske Union, og navnlig med hensyn til en ny dom fra Domstolen, og hvilke sanktioner der bør foreslås i et sådant tilfælde.

De beføjelser, som EF-traktaten giver institutionerne med hensyn til eksterne forbindelser, uanset om det drejer sig om særlige retsgrundlag for internationale aftaler (artikel 113 og 238) eller om interne retsgrundlag, vedrører i henhold til AETR-dommen udelukkende forbindelser med tredjelande. Forholdene mellem Fællesskabet og dets medlemsstater henhører derimod ikke under folkeretten, men udelukkende under fællesskabsretten. De reguleres således ikke ved internationale aftaler, men ved fællesskabstraktaterne og ved de retsakter, som dets institutioner har vedtaget.

I forbindelse med direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, råder Kommissionen over et samordningsmiddel til begrænsning af forureningen med visse stoffer. I henhold til artikel 7, stk. 7, i dette direktiv kan den nemlig foretage en sammenligning af medlemsstaternes programmer. Kommissionen vil anmode Frankrig, Belgien og Nederlandene om oplysninger om deres programmer for Maas/Meuse, så den kan sammenligne disse programmer med hinanden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3873/93

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 340/123)

Om: Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)

Det lader til, at svenske virksomheder som Scania og Ericsson i øjeblikket drastisk påtænker at sanere deres virksomheder uden for Sverige (f.eks. dem i Nederlandene). Der er her tale om virksomheder, der har modtaget støtte af EF til produktudvikling. Investeringer mht. produktionen af nye produkter vil imidlertid i stigende grad ske i Sverige og ikke i andre EØS-lande. Dermed forsvinder arbejdspladser og indtæger fra Nederlandene og andre EU-lande.

1. Har Kommissionen kendskab til hvorvidt den opridsede udvikling hos de to svenske virksomheder også sker i andre af Unionens lande og hos andre virksomheder?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at afgørelsen om i stigende grad at investere i moderlandet har nogen som helst forbindelse med ikrafttrædelsen af traktaten om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)?
3. Er denne udvikling efter Kommissionens opfattelse i overensstemmelse med Unionens interesser?
4. I benægtende fald, hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen for at imødegå en sådan udvikling, der alvorligt truer beskæftigelsen i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(20. april 1994)

Kommissionen har ingen bemærkninger til individuelle virksomheders investeringsbeslutninger.

Det forhold, at firmaer kan modtage støtte til produktudvikling fra kilder i Fællesskabet, gør det ikke muligt for Kommissionen at kræve, at disse firmaer vedbliver med at investere i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3876/93

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 340/124)

Om: Uautoriserede forkortelser

Begrebet »gennemsigtighed« kræver et klart sprog og letforståelige tekster, således at man undgår absurde formuleringer, som for eksempel: »For det første er formålet med den bedste tilgængelige teknik [i den spanske tekst gengivet ved forkortelsen »MTDNGE«] (og integreret forureningsbekæmpelse [i den spanske tekst gengivet ved forkortelsen »PCIC«]) at forhindre emissioner til luft...«, jf. et af Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.

Mener Kommissionen ikke, at man på baggrund heraf bør undgå brugen og udbredelsen af uautoriserede forkortelser?

Hvilke foranstaltninger agter den i bekræftende fald at iværksætte?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 423 endelig udg. (EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6).

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af João de Deus Pinheiro

(28. januar 1994)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at man for fremtiden bør undgå at benytte forkortelser, som ikke er almindeligt kendte. For at opnå dette vil der blive udarbejdet en intern meddelelse rettet til alle Kommissionens medarbejdere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3902/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 340/125)

Om: Kommissionens afgørelse om foranstaltninger til beskyttelse mod afrikansk svinepest i Granada (Spanien)

Det har vakt røre blandt svineproducenterne i Granada, at EU har vedtaget at udvide den røde linje til provinsen

Granada og dermed forbudt leverancer af levende svin fra Granada til de øvrige medlemsstater, blot fordi der blev registreret ét enkelt tilfælde af afrikansk svinepest i området den 19. oktober 1993.

I kilder, der står sektoren nær, har det været nævnt, at der i Tyskland skulle 77 tilfælde af almindelig svinepest til, før EF betragtede landet som smittet, og i Portugal 18, før grænserne blev lukket, mens det i Granada var nok med »ét eneste«.

Det ønskes oplyst, om disse oplysninger er rigtige, og om man kan sige, at EF-reglerne er blevet anvendt med den største strengthed i Granada, mens der i de andre tilfælde har været tale om slaphed fra Kommissionens side.

Hvordan kan dette forklares?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(29. april 1994)

Der blev bekræftet et udbrud af afrikansk svinepest i provinsen Granada den 19. oktober 1993. Det blev indberettet af de spanske myndigheder som det 34. udbrud og det første, der er forekommet uden for det område, som er pålagt handelsrestriktioner efter Kommissionens beslutning 89/21/EØF⁽¹⁾. Den indledende epidemiologiske undersøgelse i Granada påviste ikke sygdomskilden, og området blev besøgt i slutningen af oktober for at få yderligere oplysninger om sygdomssituationen. Der blev den 8. november 1993 indført en række foranstaltninger ved Kommissionens beslutning 93/575/EØF⁽²⁾ for at forhindre, at sygdommen spredte sig til andre medlemsstater, eftersom afrikansk svinepestvirus kan overføres ved handel med levende svin, fersk svineköd og visse svineködsprodukter. Foranstaltningerne blev ophævet den 15. december 1993 ved beslutning 93/600/EØF⁽³⁾.

Der blev bekræftet udbrud af afrikansk svinepest i Portugal i august 1993. Sygdommen forekom i regionen Alentejo, og der blev truffet en række beskyttelsesforanstaltninger den 15. oktober 1993 ved beslutning 93/531/EØF⁽⁴⁾. Foranstaltningerne er blevet ændret ved flere beslutninger, således 94/122/EØF⁽⁵⁾. Portugal indberettede i alt ti udbrud i løbet af 1993.

I Tyskland forekom der klassisk svinepest i flere delstater i foråret 1993. Der blev truffet en række beskyttelsesforanstaltninger i juni 1993 ved beslutning 93/364/EØF⁽⁶⁾. Med hensyn til sygdomsindberetning anmeldte Spanien og Tyskland sygdomsudbrud på henholdsvis provins- og Kreisplan. De beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført i Tyskland, omfattede 34 Kreise. En række af disse — nemlig 24 Kreise — havde ikke registreret udbrud hos tamsvin, men epidemiologiske undersøgelser havde ikke desto mindre vist, at der var behov for beskyttelsesforanstaltninger. De foran-

staltninger, der blev indført, da udbrud nr. 40 blev bekræftet, er blevet ændret ved flere lejligheder. Ifølge beslutning 93/539/EØF⁽⁷⁾ kunne Tyskland ikke sende levende svin, fersk svineköd og visse svineködsprodukter til andre medlemsstater.

Kommissionen kan inføre beskyttelsesforanstaltninger efter Rådets direktiv 90/425/EØF⁽⁸⁾, når et sygdomsudbrud udgør en alvorlig risiko for dyrs eller menneskers sundhed. Der tages ved vedtagelsen af sådanne foranstaltninger hensyn til sygdommens agens og dens art, epidemiologiske træk og anvendte bekæmpelsesforanstaltninger. Der anvendes de samme kriterier, hver gang beskyttelsesklausulen benyttes: at beskytte dyrs og menneskers sundhed. De foranstaltninger, der fastlægges ved en beslutning, afspejler de betingelser, som er nødvendige for at opfylde disse kriterier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 9 af 12. 1. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 276 af 9. 11. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 258 af 16. 10. 1993.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 57 af 1. 3. 1994.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 150 af 22. 6. 1993.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 262 af 21. 10. 1993.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3953/93

af Ernest Glinne (PSE)
til Kommissionen
(24. januar 1994)
(94/C 340/126)

Om: Harmonisering af fremtidige love om våbensalg

I Belgien er omfanget af frit salg af våben blevet væsentligt strammet som følge af nylige lovindgreb.

Men, selv om køb af en pistol, for eksempel, er strengt forbudt i Belgien, kan man imidlertid frit købe den i Frankrig: den frie bevægelighed?

Der er stor skævhed mellem markedsbestemmelserne for våben i de forskellige medlemsstater.

I hvilken retning går tendensen for den harmonisering, der i princippet er planlagt for 1995?

Hvordan er de grundlæggende hensigter med hensyn til en fremtidig europæisk ensartethed?

Hvor langt er det forberedende arbejde fremme, og hvem er inddraget i det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(12. april 1994)

Direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om kontrol med erhvervelse og besiddelse af våben⁽¹⁾, som indgik i de væsentlige kompensationsforanstaltninger, der måtte gennemføres, inden personkontrollen ved de indre grænser kunne afskaffes, inddeler våbnene i fire kategorier, hvortil svarer forskellige ordninger, for så vidt angår betingelserne for erhvervelse og besiddelse. Ifølge direktivets artikel 3 har medlemsstaterne i deres nationale våbenlovgivning mulighed for at fastsætte bestemmelser, der er strengere end de i direktivet foreskrevne. Det er derfor muligt, at et våben, der henhører under en given kategori i direktivet, i én medlemsstat behandles ifølge den i direktivet fastsatte ordning for den pågældende kategori, og at det i en anden medlemsstat, der har benyttet sig af ovennævnte mulighed, underkastes en strengere ordning, der svarer til en højere kategori i direktivet.

I betragtning af de i direktivet fastsatte forskrifter for besiddelse af et skydevåben under en rejse inden for EF samt procedurer og udvekslinger af oplysninger i forbindelse med overførsler skulle forskellene i ordningerne for skydevåben ikke give anledning til sikkerhedsproblemer.

Der er for øjeblikket ikke noget arbejde i gang med henblik på ændring eller supplerings af direktiv 91/477/EØF.

(1) EFT nr. L 256 af 13. 9. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3955/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 340/127)

Om: Det offentlige budgets gennemskuelighed og troværdighed i Grækenland

I den græske regerings budgetforslag for 1994 fremgår det, at underskuddet på det offentlige budget for 1993 ligger på 12,8 % af bruttonationalproduktet. Dette stemmer imidlertid ikke overens med virkeligheden, idet renter af den offentlige gæld på 400 mia. dr. eller 2,5 % af bruttonationalproduktet kunstigt overføres til det følgende regnskabsår 1994, hvilket strider imod de i EF gældende principper om gennemskuelighed af det offentlige budget. Der skabes derved et fuldstændig vildledende billede af de græske økonomiske tal, og der sker ingen lettelse af den mekanisme for flersidig kontrol, der som bekendt skal gælde pr. 1. januar 1994.

Hvorledes vurderer Kommissionen denne situation? Hvorvidt indebærer denne praksis en overtrædelse af den eksisterende EF-lovgivning (Det Europæiske Nationalregnskabssystem og protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud), som den fremgår af forslaget til Rådets forordning⁽¹⁾?

(1) Dok. KOM(93) 371.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(13. april 1994)

Den græske regering gennemførte omfattende gældsforvaltningsoperationer i 1991 og 1992 med henblik på at afvikle statsgaranteret og ikke-garanteret gæld, der forfaldt i denne periode. Desuden blev erhvervsbankernes akkumulerede obligatoriske investeringer i statspapirer konverteret til obligationer. Begge disse operationer resulterede i, at renter blev udsat og kapitaliseret. I denne kapitaliseringsperiode er renterne derfor ikke registreret som betalt.

Med henblik på at fremstille den »sande« underliggende finansielle position har Kommissionen i sine prognoser opført udsatte renter i det år, hvor de hører ind under, og ikke i det år, hvor de skulle betales. På den anden side har gældsforvaltningsoperationerne, der var årsag til renteudsættelsen, været vigtige skridt på vejen mod en forbedring af gennemskueligheden i de græske offentlige finansregnskaber. På basis af kontantbetalinger kan den praksis, der består i ikke at registrere betalinger, som ikke er effektueret, forsvares. For at vurdere Grækenlands finanspolitiske resultater og tilpasninger bør udsatte renter dog medtages i vurderingen af lånebehovet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3962/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 340/128)

Om: Følgerne af importen af landbrugsprodukter fra tredjelande

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den vurderer følgerne af importen af landbrugsprodukter fra tredjelande for det europæiske landbrug og reformen af den fælles landbrugs politik, især hvad angår produkter, hvor Den Europæiske Union er mere end 100 % selvforsynende? Vil den stille samtlige eksisterende statistiske oplysninger til rådighed for Europa-Parlamentet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-67/94

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(14. februar 1994)
(94/C 340/129)

Om: Vurdering af landbrugssektoren efter de seneste handelsaftaler med tredjelande

Kan Kommissionen oplyse, hvilke vurderinger den har foretaget inden for landbrugssektoren efter de seneste handelsaftaler med tredjelande, navnlig hvad angår frugt og grøntsager, majs og oksekød?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel E-3962/93 og E-67/94
(20. april 1994)

Fællesskabet er verdens største importør af levnedsmidler og landbrugsprodukter og verdens næststørste eksportør af disse produkter. Set under ét har Fællesskabet et handelsunderskud med disse produkter. Situationen er dog forskellig fra sektor til sektor, og Fællesskabet er nettoeksportør af de produkter, der har de bedste muligheder for at producere, f.eks. korn, mejeriprodukter og kødprodukter.

Den reform af den fælles landbrugspolitik, der blev vedtaget i 1992, og som gradvis skal gennemføres i årene 1993—1995, havde til formål at beskytte landbrugernes indkomster (ved hjælp af udligningsgodtgørelser), samtidig med at de europæiske landbrugs konkurrencedygtighed forbedres ved at fastsætte prisstøtten på niveauer, der ligger tættere på de langsigtede ligevægtspriser, som forventes at være gældende på stabiliserede verdensmarkeder. Herved vil eksporten blive lettet.

Fællesskabet har som en vigtig handelspartner og eksportør for nylig deltaget i den succesfulde afslutning af Uruguay-runden, som bl.a. skal integrere samhandelen med landbrugsprodukter i den fremtidige verdenshandelsorganisation (WTO). Samtidig har Fællesskabet accepteret de tilhørende regler for samhandelen, der blev aftalt mellem de kontraherende parter. Kommissionen har offentliggjort sin evaluering, hvori den understreger, at disse aftaler er forenelig med en videreførelse af den reformerede fælles landbrugspolitik.

De omfattende statistiske oplysninger, det ærede medlem omtaler, offentliggøres regelmæssigt af Kommissionen, navnlig i »Landbrugets stilling i Fællesskabet«, en årlig rapport, som sendes direkte til hvert medlem af Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3966/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. januar 1994)
(94/C 340/130)

Om: Handel med menneskelige organer på det sorte marked

Ifølge adskillige oplysninger foregår der i dag på det sorte marked handel med menneskelige organer til transplantationer, medicinsk forskning og råmateriale til kosmetik. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvilke skridt den agter at tage for at standse denne forfærdelige, barbariske handel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(22. april 1994)

Ansvar for spørgsmål vedrørende handel med menneskelige organer, især illegal praksis, ligger først og fremmest hos medlemsstaterne, men Kommissionen tilskynder til og understøtter samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende lovgivning og praksis i forbindelse med organtransplantation.

Som Kommissionen allerede gjorde opmærksom på i sit svar på skriftlig forespørgsel E-1694/93 af Alavanos ⁽¹⁾, beskæftiger en ekspertgruppe fra medlemsstaterne sig i øjeblikket med dette spørgsmål, og på grundlag af deres rapport vil Kommissionen overveje behovet for passende retningslinjer eller henstillinger.

(¹) EFT nr. C 234 af 22. 8. 1994, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3970/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. januar 1994)
(94/C 340/131)

Om: Forslag til direktiv om arbejdstid og beskyttelse af unge

Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og Det Europæiske Ungdomsforum karakteriserede den aftale som »skuffende«, som Rådet (socialministrene) nåede frem til i forbindelse med forslaget til direktiv om arbejdstid og beskyttelse af unge, idet de fremhævede, at bestemmelserne på dette område giver indtryk af at være inkonsekvente, for så vidt angår EU's socialpolitik. Hvilke muligheder har

Kommissionen for på baggrund af denne udvikling at kræve en forbedring af ovennævnte forslag til direktiv?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3972/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(19. januar 1994)

(94/C 340/132)

Om: Antallet af mindreårige arbejdstagere

Kommissionen bedes forelægge de officielle tal for mindreårige arbejdstagere i EU's medlemsstater.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
på skriftlig forespørgsel E-3970/93 og E-3972/93
(27. april 1994)

I Rådets fælles holdning til beskyttelse af unge på arbejdspladsen indgår der en samlet helhed af beskyttende minimumsfor skrifter. Det kompromis, der blev opnået på Rådets møde den 23. november 1993, udgør således et grundlag af minimumsstandarder, som både medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter har mulighed for at forbedre.

Ud fra denne synsvinkel mener Kommissionen, hvis man ser bort fra spørgsmålet om en supplerende overgangsperiode for Det Forenede Kongerige med hensyn til den ugentlige arbejdstid for børn, der stadig går i skole, at den fælles holdning er et godt kompromis, i hvilket også indgår mange af Europa-Parlamentets ændringsforslag.

Ved andenbehandlingen, godkendte Europa-Parlamentet den fælles holdning med forbehold af en række ændringsforslag, som skulle give en endnu bedre beskyttelse af de unge på arbejdspladsen. Det ærede parlamentsmedlem henvises til referatet af Europa-Parlamentets møde den 8. marts 1994, hvoraf fremgår Kommissionens holdning til dette spørgsmål. I overensstemmelse med sine forpligtelser over for Europa-Parlamentet vil Kommissionen snart fremlægge et genbehandlet direktivforslag for Rådet.

For så vidt angår statistikker over unge, der er i arbejde i medlemsstaterne, henvises til de tabeller og kommentarer, der er medtaget som bilag til begrundelsen i Kommissionens oprindelige forslag ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 543 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4009/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1994)

(94/C 340/133)

Om: Genbehandling af spørgsmålet om opførelse af fabrikker på Attika

Den nuværende græske regering har meddelt, at den har til hensigt at genbehandle spørgsmålet om opførelse af fabrikker på Attika. Hvilke muligheder har Kommissionen for at anmode den nye regering om at respektere miljøet, idet den samtidig yder støtte til flytning af fabriksanlæggene fra Attika og oprettelse af særlige industriområder eller -parker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(6. april 1994)

Det påhviler de græske myndigheder at genbehandle ordningen med støtte til produktive investeringer (lov 1892) og at give Kommissionen meddelelse herom. Det er klar, at den nye støtteordning skal være forenelig med EF-bestemmelserne, herunder også på miljøområdet. Den nuværende støtteordning omfatter i øvrigt allerede for Attikas vedkommende ydelse af særlig støtte til beskyttelse af miljøet, energibesparelse og genetablering af industrianlæg uden for denne region.

Oprettelse eller forbedring af industriområder eller -parker skal ligeledes undersøges, men disse foranstaltninger indgår ikke i støtteordningens lovgivningsmæssige rammer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4019/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1994)

(94/C 340/134)

Om: Militærnægttere fra republikkerne i det tidligere Jugoslavien, som opholder sig i Unionens medlemsstater

Det er kendt, at militærnægttere og personer, som har nægtet at melde sig til militærmyndighederne i republikkerne i det tidligere Jugoslavien, og som har fundet asyl i lande i Unionen, er i alvorlig fare for at blive udvist. Har Kommissi-

sionen mulighed for at gribe ind over for myndighederne i Den Europæiske Unions medlemsstater med henblik på at beskytte disse personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(13. april 1994)

Bestemmelserne for tildeling af flygtningestatus og beslutningen om udvisning (med risiko for henrettelse) af borgere fra tredjelande, der opholder sig illegalt i et medlemsland, henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har derfor ikke, som det ærede medlem ønsker, mulighed for at gribe ind over for medlemsstaterne for at beskytte militærnægtere og desertører fra republikkerne i det tidligere Jugoslavien, som opholder sig på Fællesskabets område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4029/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(31. januar 1994)
(94/C 340/135)

Om: Afgrænsning og beskyttelse af de græske vådområder inden for rammerne af Ramsar

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor Grækenland ikke har tilendebragt afgrænsningen og beskyttelsen af de græske vådområder inden for rammerne af Ramsar?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(6. april 1994)

Grækenland har fredet alle sine Ramsar-områder som særlige beskyttelsesområder i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle. Kommissionen er blevet orienteret om, at afgrænsningen af visse områder endnu ikke er blevet afsluttet, men ikke om de nøjagtige årsager hertil. Dog prøver Kommissionen fortsat at anspore de græske myndigheder til at fuldføre denne liste og sende den til Kommissionen snarest muligt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4039/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(31. januar 1994)
(94/C 340/136)

Om: Kosmetikindustriens reaktion på fastsættelse af økologiske kriterier

Fastlæggelsen af økologiske kriterier har fremkaldt reaktioner hos mange kosmetikfabrikanter af det britiske »The Body Shop«, idet de påstår, at det ikke er muligt at kontrollere virkningen af kosmetiksammensætninger både i mennesket og i miljøet, før der er gået et vist antal år. Det er således ikke muligt at betegne et kosmetikprodukt som økologisk, i hvert fald ikke på nuværende stadium, før produktet har været igennem hele livsforløbet. Agter Kommissionen at undersøge ovennævnte protester fra kosmetikindustrien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(8. april 1994)

Procedurerne for opstilling af produktgrupper og økologiske kriterier for tildeling af miljømærket i forbindelse med forordning (EØF) nr. 880/92⁽¹⁾ er fastsat i denne forordning.

Disse procedurer omfatter høring af alle interessegrupper forsamlet i et forum på grundlag af et forslag forelagt Kommissionen af et neutralt og uafhængigt organ.

Processen med udarbejdelsen af disse kriterier omfatter undersøgelsesarbejde på videnskabelig basis for at sikre sig, at forordningens målsætninger, dvs. navnlig fremme af miljøvenlige produkter, imødekommes gennem de fastsatte kriterier.

Der er hidtil ikke blevet fastlagt kriterier for økologisk mærkning vedrørende kosmetiske produkter.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den vil sørge for at alt arbejde på dette område vil ske i overensstemmelse med forordningens principper og procedurer.

For så vidt angår de tekniske spørgsmål, det ærede medlem nævner, er det på dette grundlag ikke muligt at behandle det pågældende problem. Hvis problemet skulle opstå, vil det utvivlsomt blive behandlet af specialister på området, før der træffes afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 11. 4. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4048/93

af José Vázquez Fouz (PPSE)

til Kommissionen

(31. januar 1994)

(94/C 340/137)

Om: Mekanisering af fiskerihavne

Omkostningerne ved losning af fersk eller frossen fisk er en af de faktorer, der har størst indflydelse på den endelige pris.

Har Kommissionen planer om at lade strukturforanstaltningerne omfatte en forbedring af fiskerihavnene?

Vil det i denne sammenhæng være muligt at prioritere foranstaltninger, der nedbringer omkostningerne ved losning af fisk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(13. april 1994)

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne har Kommissionen ydet finansiel støtte til investeringer til anskaffelse af faciliteter i fiskerihavne.

Siden vedtagelsen af denne forordning har den årlige EF-støtte, der investeres i faciliteter i fiskerihavne, været stadig stigende som svar på medlemsstaternes ønsker. I perioden 1986—1993 blev der investeret en samlet EF-støtte på 56,35 mio. ecu i 231 projekter.

Siden 1. januar 1994 er foranstaltninger vedrørende havnefaciliteter, der var støtteberettigede under Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86, blevet behandlet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3699/93 ⁽²⁾ om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakulture og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter. Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 er blevet ophævet. Prioriteringen af de foranstaltninger, der er støtteberettigede under forordning (EØF) nr. 3699/93, vil blive foretaget for hver medlemsstat i forbindelse med partnerskabet i EF-programmerne for strukturstøtte for hver medlemsstat som fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. L 346 af 31. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4049/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(31. januar 1994)

(94/C 340/138)

Om: Det spanske torskefiskeris fremtid?

Den spanske fiskerflåde er uden tvivl en af verdens førende inden for torskefiskeri, og den har opnået denne position gennem risikobetonede og nyskabende aktiviteter i forbindelse med opdagelse og udnyttelse af nye fangstpladser på en rationel og vedvarende måde.

Udviklingen på det havretlige område og den nye internationale situation på fiskeriområdet samt Spaniens tiltrædelse af Fællesskabet har ændret de oprindelige betingelser, og dette har medført store begrænsninger i antallet af fartøjer og fangsterne.

Denne fiskerflåde har uden nogen form for strukturstøtte foretaget betydelige nedskæringer, og antallet af fartøjer er nu ret begrænset.

Tilsyneladende har Kommissionen til hensigt at foretage yderligere nedskæringer, og derfor bedes den besvare følgende: Hvad er baggrunden for disse planer? Hvilke foranstaltninger og støtteordninger har Kommissionen planlagt til fordel for den spanske torskeflåde? Hvilke kriterier vil der blive anvendt ved fordelingen af eventuelle torskekvoter fra Norge? Hvem vil få dem tildelt og hvorfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(13. april 1994)

I forbindelse med de flerårige udviklingsprogrammer (FUP) for perioden 1993—1996 er den spanske torskefiskerflåde anført under »trawlere og alsidige fartøjer«, der fisker i internationalt farvand og i tredjelands farvande, for hvilke målet er at nedskære fiskeriindsatsen med 20 %. Dette mål blev også godkendt af Rådet i forbindelse med den omstrukturering af fiskerisektoren, der er fastsat i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽¹⁾ om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur. Kommissionen har ligeledes fastsat generelle regler for fordelingen på nationalt niveau af strukturmidlerne mellem de forskellige sektorplaner.

Fordelingen af den ekstra torskekvote i de norske farvande blev foreslået af Kommissionen i overensstemmelse med følgende kriterium for økonomisk og social samhørighed: Grækenland 5 %, Spanien 45 %, Irland 5 % og Portugal 45 %. Rådet vil i nær fremtid træffe afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4055/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(1. februar 1994)

(94/C 340/139)

Om: Programmer for fiskerisamarbejde med tredjelande

Fællesskabet har gennem fiskeriaftaler og indførelsen af et særligt kapitel om fiskerisamarbejde i Lomé IV iværksat programmer, hvis opfyldelse og resultater altid har været af interesse for Europa-Parlamentet.

Hvilke programmer for fiskerisamarbejde med tredjelande finder anvendelse på nuværende tidspunkt? Hvornår agter Kommissionen at forelægge en rapport for Europa-Parlamentet om udviklingen på dette område, således at Europa-Parlamentet kan få mulighed for at foretage en objektiv vurdering af resultaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(25. april 1994)

I afsnit III i Lomé-konventionen og i afsnit XIV (regionalt samarbejde) nævnes fiskeri specifikt som et vigtigt samarbejdsområde.

I løbet af de sidste ti år er over 400 projekter eller studier blevet finansieret af EUF i AVS-staterne. De projekter, der er under gennemførelse eller forberedelse på indeværende tidspunkt, vedrører mange AVS-stater med kystlinje, f.eks. Angola, Mozambique, Senegal, Cameroun, Madagaskar, Stillehavsoer og nogle lande uden kystlinje, men med vandressourcer inde i landet eller muligheder for at udvikle akvakultur. Der iværksættes nye aktioner, når et land eller en regional gruppe af lande anmoder om bistand fra EUF til et særligt formål, og der forelægges en passende begrundelse.

Kommissionen anbefaler, når et nyt fiskeriudviklingsprojekt overvejes, at der sker en omhyggelig og vidtspændende forberedelse, herunder omfattende konsultationer og deltagelse af målgrupperne, at der vedtages fleksible metoder opdelt i faser, at agenturerne indgår en langfristet forpligtelse, og at det sikres, at de nationale regeringer forpligter sig over for og giver prioritet til fiskerisektoren.

Erfaringen viser også, at projekternes succes i vidt omfang afhænger af, at der afsættes højt kvalificeret personale til styringen i marken med opbakning fra effektiv kommunikation med og støtte fra personale i de administrative centre og i agenturernes hovedkvarterer og af, at der sker en faglig udveksling mellem projekterne og andre fiskerirelaterede institutioner og forskningscentre.

Endelig er der et særligt behov for at sikre, at bistand til udvikling af fiskeriet ydes på måder, som ikke er i modstrid med udviklingslandenes langsigtede interesse i at udnytte deres ressourcer fuldt ud på en rationel måde.

Kommissionen skal minde om, at fiskeriaftalerne med udviklingslandene er af kommerciel art, idet de forudsætter ligevægt mellem de kontraherende parter gensidige indrømmelser, dvs. de tildelte fangstmuligheder og den tilsvarende finansielle modydelse.

Forsknings- og uddannelsesprogrammer udgør kun en ringe del (ca. 12 %) af Fællesskabets samlede finansielle modydelser til gengæld for de opnåede fangstmuligheder. Størstedelen heraf indgår derfor i tredjelandenes almindelige budget og afsættes derfor ikke til specifikke udviklingsmål. Navnlig af ovenstående grunde træffer tredjelandene som oftest selv beslutning om de programmer, der skal iværksættes, og fremsender kun kortfattede rapporter om deres gennemførelse til Kommissionen.

Vedrørende begge disse aspekter af udviklingssamarbejde i fiskerisektoren fremlægger Kommissionen regelmæssigt mundtlige rapporter om sine aktiviteter til parlamentsudvalgene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4062/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen

(1. februar 1994)

(94/C 340/140)

Om: Grækenlands budgetforslag og sanering af den offentlige økonomi

Ifølge begrundelsen til budgetforslaget, som den græske regering forelagde for få måneder siden, vil den samlede offentlige gæld stige med 6 billioner dr. Underskuddet som del af bruttonationalproduktet vil stige fra 12,8 % til 14,9 % (det oprindelige overskud i 1993 forsvinder), hvorimod der ikke gøres noget forsøg på at begrænse de offentlige udgifter, som stiger med 17,6 % (den beregnede inflation er kun på 10 %).

Kommissionen bedes oplyse, hvorvidt den finder, at disse perspektiver fra den græske regering er i overensstemmelse med behovet for sanering af den offentlige økonomi i Grækenland og forpligtelserne i overensstemmelse med budgetdisciplinen, som er pålagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(11. april 1994)

Ifølge det budgetdokument vedrørende 1994, som den græske regering fremlagde i november 1993, skønnes budgetunderskuddet (statens nettolåntagningsbehov) at ville andrage 12,8 % af BNP i 1994, hvilket er et fald i forhold til de 13,9 % af BNP i 1993. De samlede udgifter forventes at stige med 17,6 %, primært som følge af en

stigning på 34,2 % i de budgetterede offentlige investeringsudgifter. De primære udgifter på det almindelige budget forventes at stige med 9,3 % — i 1993 steg de med 20,3 %. På den anden side forventes de samlede indtægter af stige med 23 %. Alt i alt forventes der et samlet primært overskud på 2,3 % af BNP i 1994, hvilket skal sammenlignes med et underskud på de tilsvarende poster på 0,3 % i 1993 (jf. tabel 4.1, side 79 i det græske budgetdokument).

Efter Kommissionens opfattelse vil budgetforslagene — forudsat at de gennemføres fuldt ud, og at målene opfyldes — være udtryk for en betydelig indsats for at stabilisere budgetunderskuddet i kølvandet på den markante forværing, der kendetegnede 1993. Den store offentlige gæld vil imidlertid i de kommende år kræve store bestræbelser for at konsolidere budgettet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4075/93

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(1. februar 1994)

(94/C 340/141)

Om: Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

På baggrund af den britiske regerings bebudede omfattende revision af sundheds- og sikkerhedslovgivningen, kan Kommissionen da bekræfte, at den vil gøre noget for at forhindre en eventuel overtrædelse af forpligtelserne i henhold til Rom-traktaten og de særlige direktiver inden for området sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(28. februar 1994)

Den revision af arbejdsmiljølovgivningen, der udføres af myndighederne i Det Forenede Kongerige er et spørgsmål, som falder ind under denne medlemsstats kompetence.

I sin egenskab af traktaternes vogter er det Kommissionens pligt at tilse, at nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Kommissionen vil fortsat overvåge de foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne med henblik implementering af fællesskabslovgivningen og, i det omfang det er nødvendigt, indbringe sager for Domstolen i henhold til artikel 169 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4084/93

af Enrique Sapena Granell og José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(7. februar 1994)

(94/C 340/142)

Om: Lingvistisk adfærdskodeks i Fællesskabets administration

Det sker stadig hyppigere, at Kommissionen udsender offentlige dokumenter på kun ét fællesskabsprog. Dette sker meget ofte inden for visse generaldirektorater, og det er nødvendigt at bringe denne praksis til ophør, da den skaber afstand mellem fællesskabsinstitutionerne og offentligheden ved at give indtryk af, at der kræves kendskab til et særligt sprog for at få adgang til disse.

Findes der en adfærdskodeks på sprogområdet inden for Kommissionen?

Mener Kommissionen ikke, at den europæiske opbygning har været, er og fortsat skal være af udpræget plurilingvistisk art?

Hvornår vil den ophøre med kun at offentliggøre dokumenter på et enkelt sprog, medens man må afvente en eventuelle senere udgivelse af de andre sproglige versioner?

Mener Kommissionen ikke, at alle fællesskabsdokumenter, der skal udbredes blandt offentligheden, bør udgives samtidig på de vigtigste europæiske sprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(24. marts 1994)

EF-institutionernes sproglige ordning er fastsat i forordning 1/1958 vedtaget på grundlag af EF-traktatens artikel 217. Forordningen er efterfølgende ændret ved tiltrædelsesakterne.

Der foretages hver dag offentliggørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på samtlige fællesskabsprog, især af lovtekster.

De publikationer til offentligheden, der udtømmende redegør for EF's virksomhed, udkommer ligeledes på alle EF-sprog.

Af tekniske og oversættelsesmæssige grunde kan det dog ikke udelukkes, at ikke alle sproglige udgaver udkommer på samme tidspunkt.

Kommissionen erkender, at dette kan skabe problemer og betræber sig hele tiden på at begrænse forskellen i udgivelsestid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4086/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(7. februar 1994)

(94/C 340/143)

Om: Privatisering af jorden i østlandene

Det kommunistiske styres fald i Øst har medført store fremskridt for friheden og demokratiet i disse lande, selv om der herefter er opstået en lang række store problemer. Et af de uden tvivl betydelige problemer består i privatiseringen af jorden og dens overdragelse til private, særlig med henblik på oprettelse af familievirksomheder.

Følger Kommissionen opmærksomt dette problem?

Har den evalueret de positive og negative følger heraf for Fællesskabet?

Hvilke kriterier finder anvendelse for den berørte medlemsstat, Tyskland, og i hvilket omfang og under hvilken form tilbyder Kommissionen sin erfaring og støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(6. maj 1994)

Kommissionen støtter fuldt ud det synspunkt, at det er vigtigt at genindføre ejendomsret til jorden og skabe et aktivt marked for handel med jord og fast ejendom, hvis landbrugsreformerne skal lykkes i de øst- og centraleuropæiske lande. Kommissionen har derfor opmuntret regeringerne i de pågældende lande til i særlig grad at lægge vægt på identificering og forbedring af love, matrikelbestemmelser og andre hindringer for ejendomsret til jord og et velfungerende marked for transaktioner i jord. Mellem 1990 og 1993 indgik Fællesskabet i PHARE-programmet forpligtelser for over 40 mio. ecu til faglig bistand og udstyr til reformer på dette område — ca. 10 % af den samlede bistand til landbrugssektoren.

Der er generelt enighed om, at økonomisk vækst og udvikling i de øst- og centraleuropæiske lande er af allerstørste vigtighed for politisk og økonomisk stabilitet i

hele Europa. I betragtning af landbrugets relativt store betydning for disse landes økonomi og sektorens evne til hurtigere end andre sektorer at gennemføre politikker, som tilskynder til private virksomheder, konkurrence og frie markeds kræfter, er det Kommissionens opfattelse, at tilbageførelse af ejendomsretten til jord vil føre til både økonomiske og andre fordele for disse lande og således også for Fællesskabet.

Hvad angår de nye tyske delstater, er man stadig i færd med at gennemføre en restitutionspolitik og andre reformer med tilknytning til jorden, samtidig med at landbruget generelt er i stand til at tilpasse sig til ændringer af bredere makroøkonomisk betydning, herunder anvendelse af Fællesskabets sundheds- og hygiejnebestemmelser og foreningen i al almindelighed. Der er sket ændringer i ligevægten og organiseringen af landbrugsproduktionen (f.eks. betydelig nedsættelse af kvægproduktionen og stigning i grøntsagsproduktionen), men det er ikke muligt på dette stadium i overgangsprocessen at forudse, hvorvidt disse ændringer vil fortsætte, stabilisere sig eller slå om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4088/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(7. februar 1994)

(94/C 340/144)

Om: Situationen på det afrikanske marked for Fællesskabets sardinkonserver

Sydafrika og Afrika syd for Sahara har været traditionelle markeder for Fællesskabets sardinkonserver. Den økonomiske krise på verdensplan og den følgende recession har medført, at disse tidligere meget store markeder i dag er svækkede, uden at efterspørgslen imidlertid er blevet berørt, selv om den uheldigvis ikke i alle tilfælde er solvent.

Sardinkonserver er et fremragende næringsmiddel af høj kvalitet og stor næringsværdi.

Vil Kommissionen på denne baggrund tage initiativ med henblik på at genoprette markedet for Fællesskabets sardinkonserver?

Indgår dette næringsmiddel i den fødevarerhjælp, som Den Europæiske Union yder?

Er det korrekt, at der inden for fødevarerhjælpen er blevet tilbudt sardinkonserver fra tredjelande og i bekræftende fald fra hvilket eller hvilke lande og af hvilken grund?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(14. april 1994)

Forbruget af sardinkonserver har til trods for dette næringsmiddels kvalitet været støt faldende gennem en årrække, og Kommissionen henviser i denne forbindelse det ærede medlem til den grundige analyse af sardinmarkedet ⁽¹⁾.

For tiden gennemføres der ingen kampagner for at øge forbruget af sardinkonserver, ligesom der heller ikke er planlagt sådanne kampagner på fællesskabsplan. Der kan ikke forventes nogen afgørelse herom, før Kommissionen sidst på året fremlægger endnu en rapport om fællesskaberhvervet som helhed (friske og konserverede sardiner).

For så vidt angår fødevarerhjælp er der blevet gennemført flere foranstaltninger i 1993. Der er efter anmodning fra de ansvarlige organisationer blevet leveret sardinkonserver som led i hjælpen til flygtninge. Disse fødevarer tilvejebringes sædvanligvis på fællesskabsmarkedet, men kan også købes uden for EU gennem trekantsforanstaltninger, hvis der gør sig særlige forhold gældende i forbindelse med markedet eller foranstaltningen. Betingelserne for sådanne indkøb er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp.

(1) Dok. SEK(92) 2221.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4089/93

af José Lafuente López (PPE)
til Kommissionen
(21. december 1993)
(94/C 340/145)

Om: Foranstaltninger fra Kommissionens side til støtte for EF's papirindustri

Den meget kraftige devaluering af den finske og den svenske valuta har givet anledning til, at Unionens papirindustri befinder sig i en katastrofal situation, idet devalueringen har medført en betydelig indførsel i De Tolv af varer fra de to lande.

Den eneste foranstaltning, der indtil nu er blevet truffet, er den såkaldte »monitoring«-ordning, som på ingen måde har været i stand til at afhjælpe problemet.

Hvad vil Kommissionen gøre i den nyværende udbredte krisesituation for at hjælpe EF's papirindustri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(21. april 1994)

Kommissionen er ganske klar over den alvorlige krise, som den europæiske papirindustri befinder sig i.

På et møde med Kommissionen den 22. september 1993 forklarede sammenslutningen af europæiske papirfabrikanter, at årsagerne til den situation, som siden 1989 har præget papirindustrien, hvor salgspriserne og de mange papirkvaliteter fører til tab for mange virksomheder, er mangfoldige og blandt andet er at finde i følgende:

- afdæmpningen i efterspørgselsstigningen efter papir (1 til 2 % i 90'erne mod 4 til 6 % i 80'erne) samt de seneste års afmatning på en række europæiske markeder
- overkapaciteten (med op til 25 % for enkelte kvaliteter) som følge af nylige store investeringer i sektoren
- konkurrencen og prisnedsættelserne i en del undersektorer
- undervurderingen af dollaren, som er den valuta, som prisen på mange skovbrugsprodukter (herunder papir) fastsættes i på de internationale markeder.

På denne baggrund kan den devaluering af nogle nordiske valutaer, som det ærede medlem henviser til, anses for midlertidigt at påvirke priserne for nogle papirkvaliteter, især de »hårde« europæiske valutamarkeder.

Den nævnte overvågning er af samme årsag ikke planlagt som en beskyttende foranstaltning for industrien, men som et værktøj til en nærmere undersøgelse af virkningerne af importen fra de nordiske lande. Overvågningen skulle oprindeligt løbe indtil udgangen af januar 1994 og dernæst indtil udgangen af april 1994. Resultaterne hidtil synes ikke at vise nogle generelle afgørende tendenser. Der er sket en del prisnedsættelser for en række papirkvaliteter efter devalueringerne, men priserne er steget igen. For andre papirkvaliteter har der været store forskelle i tendenserne med såvel prisstigninger som -fald siden devalueringerne. Resultaterne synes imidlertid ikke at vise, at de pågældende nordiske lande har øget deres andele af papirmarkedet i Fællesskabet. Der har i løbet af de seneste måneder været en generel mindre, men dog stabil stigning i priserne for såvel papirmasse som papir.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4093/93af **Giuseppe Mottola (PPE)**til **Kommissionen**

(7. februar 1994)

(94/C 340/146)

Om: Tobaksfabrikken Cava dei Tirreni

Tobaksfabrikken Cava dei Tirreni (aktieselskab) producerer gennemsnitlig ca. 410 000 kg cigarer om året og indtager således førstepladsen inden for statsmonopolet med hensyn til produktion og udbytte. Den har desuden 500 arbejdsenheder med yderligere beskæftigelse af 1 500 enheder forud for og efter forarbejdningssektoren.

Omsætningen ligger på ca. 70 mia. lire. Den forarbejdede tobak opkøbes af producenter fra Campania og Toscana.

I Cava dei Tirreni-kommunen er tobaksfabrikken desuden den største arbejdsgiver med en samlet arbejds løn på yderligere 16 mia. lire.

Efterspørgslen efter de cigarer, som Cava dei Tirreni producerer, overstiger langt udbuddet, navnlig fordi det forarbejdede produkt, hensyn til forholdet mellem rygning og sundhed, er resultatet af overholdelse til punkt og prikke af de stramme regler i Fællesskabets forordninger og direktiver.

Mener Kommissionen ikke, at den på baggrund af ovennævnte bør rette henvendelse til den italienske regering,

1. Således at omdannelse til aktieselskab sker gennem et lovforslag herom for at garantere de ansatte ikke blot retten at vælge, men til at forblive offentlige ansatte?
2. For at garantere større investeringer i Cava di Tirreni både i produktionsstrukturer og i ansættelse af yderligere personale?
3. For at der indføres mere avanceret ny teknologi med henblik på at øge produktiviteten og gøre virksomheden mere konkurrencedygtig på Fællesskabets marked og verdensmarkedet, også for at sikre indkøb af råtabak og garantere beskæftigelse i alle faser: produktion, forarbejdning, opbevaring og markedsføring af det færdige produkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Bruce Millan**

(15. april 1994)

De rejste problemer henhører ikke under Kommissionens kompetence. De berettiger derfor ikke en henvendelse til den italienske regering.

Med hensyn til regionen Campania i almindelighed har Den Europæiske Fond for Regionaludvikling tidligere ydet støtte for at tilskynde til produktive investeringer.

Hvad angår den umiddelbare fremtid arbejder Kommissionen for øjeblikket i partnerskab med de italienske centrale og regionale myndigheder på programmeringen af de foranstaltninger, der skal gennemføres i årene 1994-1999. Regionen Campania kan i den forbindelse foreslå Kommissionen specifikke foranstaltninger til fordel for området omkring Cava dei Tirreni.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4103/93af **Gerardo Fernández-Albor (PPE)**til **Kommissionen**

(7. februar 1994)

(94/C 340/147)

Om: EF-støtte til omstilling af mineindustrien i Huelva (Spanien)

Sognepræsterne i de syv sogne i minedistriktet i Huelva i Spanien har med et hyrdebrev tilsluttet sig den bekymring, der gør sig gældende inden for alle samfundslag i områdets befolkning på omkring 22 000 mennesker, med hensyn til den usikre fremtid for mineindustrien, der er den eneste økonomiske aktivitet i området, efter at selskabet Rio Tinto Minera, der har drevet minerne siden slutningen af det 19. århundrede, har besluttet at lukke minerne i 1996.

Hyrdebrevet er en anmodning om solidaritet og overvindelse af den fatalistiske resignation. »I dette område er de menneskelige ressourcer tilstrækkelige til at skabe den rigdom, der er nødvendig for at bringe elendigheden til ophør«, slutter hyrdebrevet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken EF-støtte indbyggerne i det nævnte mineområde kan forvente af få, således at de kan gå fremtiden i møde med den energi og optimisme, som de nævnte sognepræster i Spanien giver udtryk for i deres hyrdebrev?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Bruce Millan**

(11. april 1994)

Kommissionen er bekendt med de økonomiske og sociale vanskeligheder, der gør sig gældende i provinsen Huelva og navnlig i de sogne, der er ramt af omstillingen i mineindustrien. For at afhjælpe disse vanskeligheder har Kommissionen på anmodning af regionalmyndighederne den 24. marts 1993 godkendt et operationelt program med en

EF-støtte på 4 929 mio. pta. i forbindelse med en samlet investering på i alt 11 076 mio. pta. inden for EF-støtterammen (1989—1993). Programmet skal danne grundlag for, at der etableres infrastrukturer til støtte for den økonomiske virksomhed, og at der iværksættes foranstaltninger til fremme af turistsektoren; programmet omfatter endvidere støtte til oprettelse af virksomheder.

Kommissionen håber, at de spanske myndigheder i de kommende måneder fremlægger nye forslag om intervention fra strukturfondene til fordel for regionen Andalucía i forbindelse med den nye EF-støtteramme for mål nr. 1 (1994—1999). Den vil undersøge ethvert nyt forslag, der supplerer det igangværende program, og som kan muliggøre, at den allerede indledte indsats videreføres.